

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Moniky Křikavové a přísedících Mgr. Radky Šimkové a Mgr. Bc. Martina Kose, MBA v hlavním líčení konaném dne 8. 2. 2019 v Praze

takto:

Obžalovaní

1. **Petr D.** narozený xxx, trvale bytem xxx, Praha, t. č. ve Vazební věznici Praha – Pankrác,
2. **Ing. Kristýna xxx**, rozená xxx, narozená xxx, trvale bytem Praha xxx,

jsou vinni, že

1. obžalovaný Petr D.:

a) v přesně nezjištěné době v období roku 2015 až 2016, v Mateřské škole xxx Praha xxx, v nezjištěném počtu případů, nejméně dvakrát, během doby, kdy vedl kroužek tanečků a vyučoval děti tanci, záměrně umístil židli do prostor, na které nebylo vidět, a zatímco ostatní děti tančily, se posadil na židli a nezletilou poškozenou K. M., nar. xxx, si posadil na klín obkročmo, obličejem k němu, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou hladil po těle přes oděv, líbal ji na krku a opakovaně jí zakláněl dozadu, zatímco se přes oděv tiskl svým rozkrokem proti jejímu přirození a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školkách věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho

jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

b) v přesně nezjištěné době v období roku 2015 až 2016, v Mateřské škole xxx, ul. xxx Praha xxx, v nezjištěném počtu případů, nejméně jednou, během doby, kdy vedl kroužek tanečků a vyučoval děti tanci, záměrně umístil židli do prostor, na které nebylo vidět, a zatímco ostatní děti tančily, se posadil na židli a nezletilou poškozenou A. K., nar. xxx, si posadil na klín obkročmo, obličejem k němu, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou zakláněl dozadu, zatímco se přes oděv tiskl svým rozkrokem k jejímu přirození a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školách věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

c) v přesně nezjištěné době v období roku 2015 až 2016, v Mateřské škole xxx, Praha, v detašovaném pracovišti xxx, Praha, v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně však ve čtyřech případech dne 14. 10. 2015, 6. 4. 2016, 4. 5. 2016, 25. 5. 2016, během doby, kdy vedl kroužek tanečků a vyučoval děti tanci, zatímco ostatní děti tančily, se posadil na křeslo a nezletilou poškozenou E. Š., nar. xxx, si posadil na klín obkročmo, obličejem k němu a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou držel za hýždě, zakláněl jí dozadu, přes oděv se tiskl svým rozkrokem k jejímu přirození a prováděl kopulační pohyby, a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školách věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

d) v přesně nezjištěné době v období roku 2015, v Mateřské škole xxx, xxx, Praha, v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně ve dnech 5. 11. 2015 a 19. 11. 2015 zatímco ostatní děti tančily, se posadil na pohovku a nezletilou poškozenou E. D., nar. xxx, si posadil na klín obkročmo, obličejem k němu a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení zakláněl jí dozadu tak, aby se svým rozkrokem tiskl přes oděv k jejímu přirození, dále v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně ve dnech 3. 12. 2015 a 17. 12. 2015 si tuto nezletilou, zatímco seděl s dětmi v kroužku a sledoval, jak některé z dětí tančí, přehýbal přes koleno a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení ji hladil pod sukni na holých nohách a přes kalhotky v rozkroku a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školách věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

e) v přesně nezjištěné době v období roku 2015 až 2016, v Mateřské škole xxx, ul. xxx, Praha, v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně však v pěti případech ve dnech 9. 11. 2015, 30. 11. 2015, 25. 4. 2016, 2. 5. 2016, 16. 5. 2016, během doby, kdy vedl kroužek tanečků a vyučoval děti tanci, zatímco ostatní děti tančily, se posadil na židli a nezletilou poškozenou I. U., nar. xxx, si posadil na klín obkročmo, obličejem k němu a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou hladil po celém těle přes oděv, osahával pod oblečením na intimních místech, držel ji za hýždě, zakláněl jí dozadu zatímco se přes oděv tiskl svým rozkrokem k jejímu přirození a v některých případech přitom též prováděl kopulační pohyby tak, že pánev nezlitě přirážel přes oděv proti svému rozkroku a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školách

věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

f) v přesně nezjištěné době v období roku 2015, v Mateřské škole xxx, ul. xxx, Praha, v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně však jednou dne 10. 12. 2015, během doby, kdy vedl kroužek tanečků a vyučoval děti tanci, zatímco ostatní děti tančily, se posadil na klavírní stoličku a nezletilou poškozenou A. J., nar. xxx, si posadil na klín obkročmo, obličejem k němu, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou hladil po těle a to i pod oděvem na prsou, držel ji za hýždě, zakláněl jí dozadu zatímco se přes oděv tiskl svým rozkrokem k jejímu přirození a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školách věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

g) v přesně nezjištěné době v období roku 2016, v Mateřské škole xxx, ul. xxx, Praha, v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně však ve čtyřech případech ve dnech 7. 4. 2016, 14. 4. 2016, 28. 4. 2016 a 12. 5. 2016, během doby, kdy vedl kroužek tanečků a vyučoval děti tanci, zatímco ostatní děti tančily, se posadil na pohovku a nezletilou poškozenou H. Č., nar. xxx, si posadil na klín obkročmo, obličejem k němu a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou líbal, držel ji za hýždě, zakláněl jí dozadu zatímco se přes oděv tiskl svým rozkrokem k jejímu přirození a prováděl kopulační pohyby jak vlastní pávní, tak tím způsobem, že pánev nezletilé současně přirážel proti svému rozkroku a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školách věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

h) v přesně nezjištěné době v období roku 2016, v Mateřské škole xxx, xxx, Praha, v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně však jednou dne 14. 4. 2016, během doby, kdy vedl kroužek tanečků a vyučoval děti tanci, zatímco ostatní děti tančily, se posadil na pohovku a nezletilou poškozenou A. B., nar. xxx, si posadil na klín obkročmo, obličejem k němu, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení ji zakláněl dozadu, zatímco se přes oděv tiskl svým rozkrokem k jejímu přirození a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školách věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

i) v přesně nezjištěné době v období roku 2016, v Mateřské škole xxx, xxx, Praha, v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně však v jednom případě dne 12. 5. 2016, během doby, kdy vedl kroužek tanečků a vyučoval děti tanci, zatímco ostatní děti tančily, se posadil na pohovku a nezletilou poškozenou T. Č., nar. xxx, si posadil na klín, obkročmo, obličejem k němu, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou líbal, držel ji za hýždě, zakláněl jí dozadu, zatímco se přes oděv tiskl svým rozkrokem k jejímu přirození a prováděl kopulační pohyby, a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv jako učitel tance v tanečních kurzech provozovaných v mateřských školách věděl, že se v případě poškozené jedná o dítě mladší patnácti let, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu;

j) ve dnech od 1. 7. 2016 do 8. 7. 2016, pravděpodobně dne 3. 7. 2016, v obci xxx, okr. xxx, během pobytu na tanečním soustředění, v prostorách školy v přírodě, za účelem svého sexuálního uspokojení, v době, kdy měl jako učitel tance svěřenu svému dozoru poškozenou nezletilou D. K., nar. xxx, ji dovedl na pokoj, kde dveře zevnitř zajistil židlí, aby nemohl nikdo další vejít dovnitř, poškozenou hladil po holých nohách, svlékl jí tričko, posadil si ji na klín obkročmo, obličejem k němu, líbal ji v oblasti prsou a krku či tváře, hladil ji po nahém těle, přes kalhotky jí mnul hýždě a šáhl do rozkroku, poté co nezletilá po jeho pokusu o stažení jejích kalhotek nechtěla dále pokračovat, ji pomohl obléci a poté, co se ujistil, že nikdo další není na chodbě, ji pustil z pokoje, a tohoto jednání se dopustil, přestože věděl, že poškozená D. K. ještě nedovršila věku 15 let a ke svému jednání využil její psychické i fyzické bezbrannosti vyplývající z jeho převahy psychické, fyzické, i z převahy dospělé autority, když nezletilá nebyla vzhledem ke svému nízkému věku dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání plně pochopit a dát najevo svůj nesouhlas, a své jednání skrytě nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

2. obžalovaný Petr D.:

a) se nejméně od 10. 5. 2016 až do svého zadržení dne 9. 4. 2018 stýkal s poškozenou nezletilou H. Ž., nar. xxx, kdy ji měl svěřenu svému dozoru jako její učitel tance, a v nezjištěném počtu případů během výuky tanců v Mateřské škole xxx, xxx, Praha, záměrně umístil židli do prostor, na které nebylo vidět, a zatímco ostatní děti tančily, posadil se na židli a přiměl nezletilou poškozenou, aby si mu sedla na klín, obkročmo, obličejem k němu, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou hladil po celém těle přes oděv, líbal ji, zakláněl jí hlavu dozadu, držel ji za hýždě, osahával ji pod oděvem na prsou a na přirození a prováděl kopulační pohyby, tedy přes oděv se třel svým penisem o její tělo, dále v přesně nezjištěných dnech opakovaně s nezl. H. Ž. navštívil areál B., spol. s r.o., v obci xxx, xxx, kde ji obkročmo nosil na svém těle, kdy byli obličejem k sobě, sahal jí na hýždě, hladil ji po zádech, dával jí v ústraní polibky na krk, tváře, uši i ústa, oslovoval ji „královno“ a ona jeho „králi“, krmil ji tím způsobem, že jí předával části jídla svými ústy do jejích, dále s nezletilou H. Ž. navštívil restauraci S., xxx, Praha, kde vystupovali jako zamilovaný pár, drželi se za ruce, poškozená posílala Petru D. vzdušné polibky a při odchodu z restaurace se dlouze políbili na ústa, dále opakovaně navštívili restauraci Ch., xxx, Praha, kde se s poškozenou líbal na ústa a poškozená mu seděla obkročmo na klíně čelem k němu, dále v červenci 2016 na tanečním soustředění v obci xxx, okr. xxx, v objektu školy v přírodě, si bral nezletilou H. Ž. do prostor v podkroví, kde ji svlékl, osahával ji na holém těle v oblasti prsou a přirození, lízal jí přirození, dále v místě svého trvalého bydliště xxx, Praha, kam si pravidelně poškozenou vodil, opakovaně ji svlékl, líbal na různé části těla a obličej, dráždil jí bradavky, osahával ji na holém těle, prováděl orální praktiky spočívající v tom, že prsty roztahoval její přirození a dráždil ji jazykem na přirození, přikládal jí svůj ztopořený pohlavní úd k jejímu přirození a takto prováděl kopulační pohyby, dráždil ji svým přirozením na vagíně až do doby, kdy reagovala tak, že mu sdělila, že už dosáhla orgasmu a následně on ejakuloval mimo tělo poškozené, po nezletilé H. Ž. opakovaně požadoval, aby ho orálně uspokojovala, jednotlivé pohlavní styky s nezletilou předem plánoval, připravil aranžmá, ve kterém k pohlavním stykům docházelo a pomůcky k těmto, a vše natáčel za pomoci zařízení pro záznam videa, kdy záznamy označil datem a následně je přechovával pro svoji potřebu na externích záznamových zařízeních, a takto s nezletilou H. Ž. pořídil v nejméně 20 případech soubory pornografických fotografií a ve 109 případech videonahrávky trvající řádově desítky minut, na kterých zaznamenal převážně pohlavní styk a jiné sexuální praktiky, které vykonával s nezletilou poškozenou, přičemž při tomto svém jednání zneužil bezbrannosti nezletilé poškozené, která se v důsledku jeho chování k ní do něj zamilovala a vzhledem k jejímu

vřelému vztahu k němu souhlasila s prováděním různých sexuálních praktik, kdy ji obžalovaný v řadě případů cíleně učil různým sexuálním aktivitám a postupům, které stupňoval, kdy zpočátku se s poškozenou „pouze“ líbal a osahával ji přes oděv, postupem času ji přivykl sexuálnímu chování a naučil ji provádět různé sexuální praktiky, od vlastní masturbace, až po masturbaci a orální uspokojování jeho a soulož v různých pozicích, při které však obžalovaný vždy dbal na to, aby nedošlo k penetraci panenské blány nezletilé, což by mohlo vést k odhalení jeho jednání, a nezletilá s ohledem na svůj věk nemohla mít dostatečné znalosti a vědomosti, aby plně chápala smysl jeho jednání a byla schopna jasného projevení nesouhlasu s tímto jeho jednáním, a v důsledku svého vztahu k němu byla na něm závislá a zcela podřízena jeho vůli, a popsaného jednání se dopustil přesto, že si byl vědom nezákonnosti svého jednání, neboť znal skutečný věk poškozené a věděl, že dosud nedovršila patnácti let, přičemž jeho jednání zanechá na poškozené trvalé celoživotní následky, neboť v důsledku jeho jednání u poškozené došlo ke vzniku poruchy příčinnosti a syndromu týraného a zneužívaného dítěte s naučenou bezmocí a patologickou deviantní vazbou, tedy k narušení morálního, sexuálního, sociálního a emočního vývoje poškozené, jejíž osobnost se vyvíjí disharmonicky, kdy tato traumatizace v budoucnu může nabýt podoby těžké posttraumatické stresové poruchy nebo disharmonického vývoje osobnosti,

b) v době od 1. 7. 2016 do 8. 7. 2016, pravděpodobně dne 2. 7. 2016, v obci xxx, okr. xxx, během pobytu na tanečním soustředění, v prostorách objektu školy, za účelem sexuálního uspokojení, v době, kdy měl jako učitel tance svěřenou svému dozoru poškozenou nezletilou E. D., nar. xxx, ji odvedl na pokoj, kde dveře zajistil židlí, aby nemohl nikdo další vejít dovnitř, zde si poškozenou posadil na klín obkročmo čelem k němu, zakláníl ji dozadu, zatímco se přes oděv tiskl svým rozkrokem k jejímu přirození, líbal ji a hladil po nahém těle, stáhl jí kalhotky, nasliněným prstem jí třel přirození, posléze si ji opět posadil obkročmo na klín, uchopil ji za hýždě a prováděl s ní kopulační pohyby, později ji posadil na skříň a lízal ji na přirození, až když nezletilá odmítla dále pokračovat, upustil od dalšího jednání, oblékl poškozenou, a poté, co se ujistil, že nikdo další není na chodbě, ji pustil z pokoje, přičemž při tomto svém úmyslném jednání si jako učitel tance a osoba zodpovědná za provozovaný taneční kurz byl vědom nízkého věku nezletilé, věděl, že jí ještě nebylo 15 let a využil její psychické i fyzické bezbrannosti vyplývající z jeho převahy psychické, fyzické, i z převahy dospělé autority, když nezletilá nebyla vzhledem ke svému nízkému věku po všech stránkách dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání plně pochopit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát tak jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu, nebo se jinak účinně bránit, jeho jednání nerozuměla, čehož si musel být nepochybně vědom a jejího stavu využil k dosažení svého uspokojení, obžalovaný své jednání nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam zachycující obnaženou nezletilou při sexuálních aktivitách si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

c) v době od 1. 7. 2016 do 8. 7. 2016, pravděpodobně dne 6. 7. 2016, v obci xxx, okr. xxx, během pobytu na tanečním soustředění, v prostorách objektu školy, za účelem sexuálního uspokojení, v době, kdy měl jako učitel tance svěřenou svému dozoru poškozenou nezletilou B. A., nar. xxx, vzal poškozenou do půdních prostor školy, kde jí vyhrnul tričko, hladil a líbal na prsou, sundal kalhotky, nasliněným prstem jí třel přirození, které jí také lízal, s poškozenou střídal různé polohy, též si ji posadil obkročmo na klín, zakláníl ji a prováděl s ní kopulační pohyby a až poté, co nezletilá již nechtěla dále pokračovat, svého jednání zanechal, poškozená se oblékla a z místnosti odešla, přičemž při tomto svém úmyslném jednání si jako učitel tance a osoba zodpovědná za provozovaný taneční kurz byl vědom nízkého věku nezletilé, věděl, že jí ještě nebylo 15 let a využil její psychické i fyzické bezbrannosti vyplývající z jeho převahy psychické, fyzické, i z převahy dospělé autority, když nezletilá nebyla vzhledem ke svému nízkému věku po všech stránkách dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání plně

pochopit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát tak jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu, nebo se jinak účinně bránit, jeho jednání nerozuměla, čehož si musel být nepochybně vědom a jejího stavu využil k dosažení svého uspokojení, obžalovaný své jednání nahrával za užití vlastního zařízení pro záznam videa, které před činem umístil tak, aby byl záznam jeho jednání pořízen v co nejlepší kvalitě, a takto pořízený záznam zachycující obnaženou nezletilou při sexuálních aktivitách si pak uchovával pro svou vlastní potřebu,

3. obžalovaný Petr D.:

od blíže nezjištěného data do dne provedení domovní prohlídky dne 9. 4. 2018 přechovával pro svou potřebu na flash disku zn. LEXAR 256 ve svém bydlišti xxx, Praha celkem 365 videosouborů a fotografií dívek mladších 15 let a chlapců různého věku při sexuálních aktivitách, které si opatřil nezjištěným způsobem, ač si byl vědom, že jde o pornografické materiály zachycující osoby mladší 15 let,

4. obžalovaná Ing. Kristýna Ž.

ode dne 4. 10. 2016 do dne 9. 4. 2018, kdy byl obžalovaný Petr D. zadržen policií, zpočátku jednou týdně, postupem času i několikrát týdně, svěřovala svoji dceru poškozenou nezletilou H. Ž., nar. xxx, obžalovanému Petru D., nar. xxx, s tím, že ji bude učit tanec, hře na piáno a využívat ji jako svoji asistentku při výuce tanců v mateřských školkách, obžalovanému umožnila poškozenou vyzvedávat ze školy, trávil s ní její volný čas, opakovaně umožnila, aby poškozená u Petra D. byla i přes noc v jeho bytě na adrese xxx, Praha, a to přesto, že věděla o pedofilní orientaci obžalovaného Petra D. a dcera ji již dříve, informovala, že se s obžalovaným mazlí, obžalovaná se spokojila s ujištěním obžalovaného, že její dceru miluje, že je to jeho životní láska, bude s ní po celý život, a že s klasickou souloží spojenou vyčká až do nabytí 15 let věku nezletilé, obžalovaná akceptovala, že její dítě má od svých šesti let životního partnera, že je do něj zamilovaná a plánuje s ním společnou budoucnost, souhlasila s tím, že nebude bránit vztahu mezi obžalovaným a svou dcerou za podmínky, že bude moci rozhodovat o míře jejich fyzické interakce, obžalovaná nijak nebránila kontaktu obžalovaného s poškozenou a obžalovanému dceru nadále svěřovala i poté, co se přesně nezjištěného dne předcházejícího 4. 2. 2018 dozvěděla o tom, že obžalovaný D. jejich dohodu nerespektoval a bez jejího předchozího souhlasu začal s nezletilou provozovat různé sexuální praktiky vyjma klasické soulože, obžalovaná si byla vědoma, že obžalovaný využije času s její nezletilou dcerou k dalšímu provozování sexuální praktik, byla srozuměna s tím, že obžalovaný pořizuje fotografie a videonahrávky, na kterých je nezletilá H. zachycena nahá jak chodí po bytě, koupe se ve vaně, ukazuje se v různých erotických pozicích i přímo při sexuálních aktivitách s obžalovaným, u poškozené v důsledku jednání obžalovaného došlo ke vzniku poruchy přizpůsobení a syndromu týraného a zneužívaného dítěte s naučenou bezmocí a patologickou deviantní vazbou, tedy k narušení jejího morálního, sexuálního, sociálního a emočního vývoje, osobnost poškozené se vyvíjí disharmonicky, kdy tato traumatizace v budoucnu může nabýt podoby těžké posttraumatické stresové poruchy nebo disharmonického vývoje osobnosti,

tedy

pod bodem 1. a) až j) obžalovaný Petr D.:

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Kateřina Veselská

jednak jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let, a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu,

jednak ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a v páchání takového činu pokračoval po delší dobu,

jednak vyrobil filmové pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě,

pod bodem 2. a) až c) obžalovaný Petr D.:

jednak zneužitím bezbrannosti donutil jiného k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, tohoto jednání se dopustil na dítěti mladším patnácti let a v bodě 2. a) takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

jednak ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a v páchání takového činu pokračoval po delší dobu,

jednak vyrobil filmové a pod bodem 2. a) rovněž fotografické pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě,

pod bodem 3. obžalovaný Petr D.:

přechovával fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě,

pod bodem 4. obžalovaná Ing. Kristýna Ž.:

jednak vydala dítě, aby ho bylo užito jiným k pohlavnímu styku nebo jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla,

jednak ohrozila rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnila vést zahálčivý a nemravný život, a v páchání takového činu pokračovala po delší dobu.

čímž spáchali

pod bodem 1. a) až j) obžalovaný Petr D.:

jednak zločin pohlavní zneužití dle ust. § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte dle ust. § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

jednak přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle ust. § 192 odst. 3 trestního zákoníku,

pod bodem 2. a) až c) obžalovaný Petr D.:

jednak zločin znásilnění dle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, v bodě 2. a) též dle ust. § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte dle ust. § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

jednak přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle ust. § 192 odst. 3 trestního zákoníku,

pod bodem 3. obžalovaný Petr D.:

přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle ust. § 192 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 4. obžalovaná Ing. Kristýna Ž.:

jednak zločin obchodování s lidmi dle ust. § 168 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte dle ust. § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

a odsuzují se**1. obžalovaný Ing. Petr D.**

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **9 (devět) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se mu ukládá trest propadnutí **věci**, a to:

1. počítače s napájecím adapterem zn. LENOVO, typ CH7465 LG-LC, sériové číslo xxx,
2. externího disku s napájecím adapterem zn. WESTERNDIGITAL, sériové číslo xxx černé barvy (DP č. 18),
3. externího HD s napájecím a propojovacím kabelem zn. omega č. WJA37A327 černé barvy (DP č. 65)
4. USB flash disku zn. KINGSTON DTGE9, 8 GB, zlaté barvy (DP č. 6),
5. USB flash disku zn. KINGSTON DTSE9 G2, 64 GB, stříbrné barvy (DP č. 11),
6. USB flash disku zn. KINGSTON DTGE9, 16 GB, zlaté barvy (DP č. 12),
7. 1 ks CD-R nosiče s lístkem neupravené v plastovém obalu (DP č. 27),
8. 1 ks CD-R nosiče s lístkem upravené v plastovém obalu (DP č. 28),
9. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE2 (DP č. 44),
10. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE1 (DP č. 45),
11. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE3 (DP č.46),
12. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem ST (DP č. 47),
13. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE2 (DP č. 48),
14. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE2 (DP č. 49),
15. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PI3 (DP č. 50),
16. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PEI (DP č. 51),

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Kateřina Veselská

17. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem ST (DP č. 52),
18. USB flash disku zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE1 (DP č. 53),
19. USB flash disku zn. KINGSTON DTGE9, 8 GB, zlaté barvy (DP č. 61/3),
20. mobilního telefonu zn. SAMSUNG model SM-N9005, sériové číslo xxx, xxx s vloženou SIM kartou xxx a baterií (DP č. 39),
21. kamera CANON XA20 sériové číslo xxx s externím mikrofonem a napájecím zdrojem Canon č. 100779-11, s vloženou paměťovou kartou SD Protec 32 GB (DP č. 29),
22. fotoaparát zn. PANASONIC LUMIX DMC-FS10 stříbrné barvy s vloženou paměťovou kartou ADATA 2 GB (DP č. 40),
23. mobilního telefonu Samsung SM-G935F, xxx s vloženou SIM kartou tel. číslo xxx a paměťovou kartou 32 GB,
24. USB flash disku 64 GB.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce s dětmi v trvání **10 (deseti) let**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému vedle trestu odnětí svobody ukládá ústavní sexuologické ochranné léčení.

2. obžalovaná Ing. Kristýna Ž.

podle § 168 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **3 (tři) roky**.

Podle § 84 tr. zákoníku za použití § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu ve výměře 5 (pěti) let** za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku se obžalované ukládá přiměřená povinnost podrobit se po dobu zkušební doby vhodným programům psychologického poradenství.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný Petr D. povinen nahradit poškozené H. Ž., nar. xxx bytem xxx, Praha, nemajetkovou újmu v částce 300.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z této částky ode dne právní moci rozsudku do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný Petr D. povinen nahradit poškozené D. K., nar. xxx, bytem Praha, nemajetkovou újmu v částce 20.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z této částky ode dne právní moci rozsudku do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný Petr D. povinen nahradit poškozené B. A., nar. xxx, bytem xxx, xxx, nemajetkovou újmu v částce 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z této částky ode dne právní moci rozsudku do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená D. K, nar. xxx, bytem xxx, Praha, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Kateřina Veselská

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená B. A., nar. xxx, bytem xxx, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená H. Ž., nar. xxx, bytem xxx, Praha, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Soud ve věci rozhodl na základě obžaloby podané dne 19. 9. 2018 k Městskému soudu v Praze státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze. S ohledem na provedené dokazování soud ve výroku oproti obžalobě upravil v různém rozsahu skutkové popisy, nicméně jde svým charakterem o dílčí změny, které nemají vliv na totožnost skutku.
2. Popisy skutků v obžalobě byly v bodě I. do značné míry u všech podbodů shodné bez ohledu na to, zda takovému popisu odpovídaly zajištěné důkazy, především pak videonahrávky zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného, které objektivně, nezkresleně zachycují interakce obžalovaného s nezletilými. Např. v popisech bylo vždy uvedeno, že si obžalovaný připravil židli na místo, kam nebylo vidět, což je skutečně důkazy zjištěné jednání obžalovaného, ale pouze v případě jeho jednání v Mateřské škole Ch., zatímco v jiných školkách k ničemu takovému nedošlo, obžalovaný podle situace zneužíval dívky nikoliv na židlích, ale též na kreslíkách, pohovkách, na klavírní stoličce či v sedu na zemi. Obdobně bylo nutné upravit popisy co do škály aktivit obžalovaného, kdy v řadě případů bylo u jednotlivých nezletilých možné prokázat pouze část jednání popisovaného v obžalobě. Rovněž samotné popisy jednání pak soud upravil formulačně tak, aby co nejlépe odpovídal tomu, jak shlednuté záběry vnímal, takže např. místo tření penisu přes oděv bylo použita formulace, že se obžalovaný přes oděv tiskl svým rozkrokem proti přirození nezletilé (pokud obžalovaný uvedl, že až na výjimky nedosáhl erekce, tak ze záběrů není možné prokázat opak, anatomie lidského těla je však jasná) či místo spojení „záklon hlavy“ bylo v popisu použito pouze slovo záklon, jelikož soud měl použití záklon hlavy za zavádějící v případě, kdy nezůstávalo u záklonu hlavy, ale do záklonu hlavu následovalo celé tělo nezletilých, takže např. na jednom ze záběrů je nezletilá zakláněna do té míry, že je trupem horizontálně se zemí, ba jí hlava klesá ještě pod tuto úroveň. V bodě 1. výroku, tedy v jednání popisovaném v bodě I. obžaloby, soud rovněž v zásadě vypustil oproti obžalobě pasáž popisující, že obžalovaný měl v jednání přestat až tehdy, když nezletilá dále nechtěla pokračovat, či byl něčím vyrušen. V případě jednání v mateřských školkách nebyla taková skutková okolnost nijak prokázána. Tento dílčí aspekt patří pouze k popisu jednání obžalovaného během tanečního soustředění, kde je na videonahrávkách slyšet verbální komunikace obžalovaného s nezletilými (na rozdíl od záběrů ze školek, kde pro hlasitou hudbu není zpravidla nic slyšet, byť je vidět, že obžalovaný nezletilým něco šeptá) a kde se lze skutečně opakovaně setkat s tím, že jednání zanechal poté, co již dívka nechtěla dále v sexuální interakci pokračovat.
3. Nejrozsáhlejší změnou ve skutkovém popisu prošel bod 3. výroku oproti bodu III. obžaloby. Je nepochybné, že obžaloba byla podána pro to, že obžalovaný jednak držel dětskou pornografii, kterou sám nevytvořil (obžaloba dovozovala, že si ji obstaral z internetu, ale dle závěrů soudu neexistuje žádný důkaz k tomu, jak obžalovaný tuto pornografii získal), tak i pro to, že dětskou pornografii u něj následně při domovní prohlídce zajištěnou z větší části sám vytvořil. V obžalobě je v bodě III. zmíněno držení souboru cizí i vlastní pornografické tvorby, zatímco skutková okolnost, že si obžalovaný nezletilé fotografoval a natáčel pro svou potřebu je zmíněna v rámci skutkových popisů v bodech I. a II. obžaloby. Soud při takovéto konstrukci má za poněkud matoucí, pokud následně jednání v bodech I. a II. spočívající ve vytváření pornografie obžaloba v právní kvalifikaci nijak nezohledňuje a naopak jednání v bodě III. bez dalšího rozlišení

Shodu s prvním potvrzuje:
Kateřina Veselská

kvalifikuje souběžně jako přechovávání i jako vytváření dětské pornografie. Soud proto přistoupil ke změně popisu, kdy v bodě 3. výroku jasně formuloval, že v tomto bodě jde pouze o cizí pornografickou tvorbu, kterou si obžalovaný nezjištěným způsobem obstaral (pro rozhodnutí ve věci není podstatné zjišťovat, zda si ji skutečně stáhl z internetu, nebo ji získával od svých pedofilních přátel) a následně přechovával, zatímco vlastní pornografická tvorba vznikala jako součást jednání popsaného v bodech 1. a 2. výroku soudu a není na místě její držení v bodě 3. kvalifikovat duplicitně.

4. Poměrně rozsáhlé změny v popisu skutku proběhly rovněž v bodě 4. výroku ve srovnání s bodem IV. podané obžaloby, kdy soud skutkový popis formuloval tak, aby odpovídal jeho skutkovým závěrům, které se plně nekryjí s konstrukcí obžaloby. Zaprvé došlo ke změně vymezení časového období, kdy docházelo k jednání kvalifikovanému jako ohrožování mravní výchovy mládeže, jelikož nebylo prokázáno, že by obžalovaná o čemkoliv závadovém věděla již od 4. 5. 2016. Jde o datum shodující se s nejstarší policií u obžalovaného nalezené videonahrávky zachycující nezletilou H. Ž. (v mateřské škole), ale nebyly navrhovány ani provedeny žádné důkazy, které by dokazovaly, že v tuto dobu obžalovaná věděla o čemkoliv závadovém (soud zde akceptuje její výpověď, že tehdy byla jen jednou z matek, jejíž dcera ve školce chodila do „tanečků“). Sama obžalovaná v níže ještě podrobněji rozebíraném emailu v příspěvku na pedofilní server pedonia k tomuto uvedla, že okamžik „prozření“, kdy se jí spojily jednotlivé „střípky“ (viz níže), nastal až v okamžiku, kdy narazila právě na pedofilní stránky pedonia, kde zjistila, že na nich obžalovaný vystupuje pod přezdívkou „P.“. Soud proto v tomto bodě ve skutkovém popisu rozdělil a upřesnil, k jakému okamžiku obžalovaná dle provedeného dokazování o jakém charakteru jednání obžalovaného k její nezletilé dceři věděla. Pro posouzení jednání obžalované bylo zásadní především určení okamžiku, kdy jí již muselo být známo, že obžalovaný využívá styků s její nezletilou dcerou k pohlavnímu styku. Jelikož nebylo prokázáno, že by o pohlavním styku své nezletilé dcery s obžalovaným věděla dříve než v únoru 2018, soud nejen musel tuto okolnost výslovně uvést a celkově zohlednit ve skutkovém popisu, ale rovněž nemohl návazně dát do skutkového popisu, že shledal příčinnou souvislost mezi vznikem následku u nezletilé a tím, že ji obžalovaná svěřovala obžalovanému s vědomím, že s ní vykoná pohlavní styk. Pokud dle skutkových zjištění soudu měl obžalovaný s nezletilou pohlavní styk více než rok a půl před tím, než se o tom obžalovaná dozvěděla, je takřka jisté, že buď ke škodlivému následku u nezletilé došlo již dříve než v únoru 2018 (tedy dříve, než obžalovaná zjistila, že dochází k pohlavnímu styku), či pokud ke vzniku následku u nezletilé došlo až později (s jistotou o něm lze hovořit ke dni znaleckého vyšetření, kdy přesný okamžik jeho rozvoje zpětně určit nelze), tak k němu došlo již v návaznosti na předchozí dlouhodobé jednání obžalovaného a případný zásah obžalované v okamžiku, kdy se v únoru 2018 o pohlavních stycích dozvěděla (není-li možné prokázat dřívější datum, je nutné vycházet z verze pro obžalovanou nejpriznivější), by již jeho vzniku nemohla zabránit. Jinak řečeno dle skutkových závěrů soudu nebyla prokázána příčinná souvislosti mezi svěřováním nezletilé s vědomím, že ji bude užito k pohlavnímu styku a znalci zjištěnou poruchou přizpůsobení a syndromu týraného a zneužívaného dítěte s disharmonickým vývojem, jelikož příčinou tohoto následku bylo již jednání probíhající v období, kdy obžalovaná Kristína Ž. sice již věděla o nevhodném chování obžalovaného Petra D., o jeho patologickém vztahu s její nezletilou dcerou, ale ještě nevěděla o tom, že mezi nimi dochází i k pohlavnímu styku (respektive jí opak nelze s mírou praktické jistoty prokázat, což je z hlediska možnosti přijetí skutkových závěrů totožné).
5. Podrobněji ke skutkovým zjištěním a z nich plynoucím odlišnostem ve skutkových závěrech oproti podané obžalobě viz dále.
6. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný Petr D. velmi rozsáhle vypovídal i využíval svého práva vyjádřit se ke všem skutečnostem a důkazům, je na místě úvodem před jejich rozborem zmínit, že v rámci trestního řízení je zjišťován skutkový stav pouze v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí ve věci (viz ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu), přičemž dle ustanovení § 125 tr. řádu má

soud v odůvodnění pouze stručně vyložit, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění má být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Uvedené není na místě vykládat tak, že je nutné se v rámci odůvodnění vypořádat s každou skutečností, každým argumentem obhajoby, ale tak, že musí být z odůvodnění zřejmá myšlenková konstrukce, na jejímž základě soud rozhodl, tedy jak dospěl ke svým skutkovým a právním závěrům. Např. tedy v této věci nebyl žádný důvod řešit rozpory mezi obžalovaným a znalci co do četnosti výskytu posttraumatické stresové poruchy u obětí pohlavního zneužití, jelikož jeho vyřešení nemohlo žádným způsobem ovlivnit rozhodnutí ve věci. Skutečnost, že dále není zmíněno vše, co obžalovaný během řízení uvedl, neznamená, že jeho vyjádření soud ignoroval, ale že ve výsledku shledal, že nejsou podstatnými „stavebními kameny“ pro odůvodnění rozsudku, ve výše uvedeném smyslu. Odůvodnění nemá být formou přepisu soudního spisu, ale způsobem jak v dostatečném rozsahu pochopit úvahy soudu vedoucí k výroku.

7. Soud při zjišťování skutkového stavu vyšel z obsahu výpovědí obžalovaných.
8. **Obžalovaný Petr D.** uvedl, že se k jednání uvedenému v obžalobě doznává s výhradou, že obžaloba ne vše správně popisuje.
9. Ke své osobě uvedl, že se narodil do učitelské rodiny, již od dětství chtěl být učitelem. Záhy si uvědomil svou pedofilní orientaci. Na pedagogické fakultě studoval chemii a biologii, seminární práci se rozhodl psát o pohlavním zneužívání. Četl v různých knížkách o zneužívání dětí, na internetu našel stovky kazuistik. Říkal si, že on by nikdy nic takového neudělal, že by nikdy dítěti neublížil, protože má děti skutečně rád. Domníval se, že práci s dětmi zvládne. Když učil ve školkách, zvládal to bez problému, bez erekce, bez dotyků, bez nějakého nutkání se s některou z žaček zdržet na pokoji.
10. Jedna z jeho žaček si ho přivedla domů a seznámila ho se svojí maminkou, se kterou se pak vzali. Po narození biologického syna se jeho vztah k dětem změnil, nebyl již takový odtažitý, choval se k nim více srdečně, rodičovsky. Už se nebál dítě pohlídat po zádech, dát mu pusku na tvář. Domníval se, že to není nic špatného.
11. Svoji pedofilii chtěl řešit duchovní cestou, posilováním vůle, askezí, půsty, dunkelterapií, chlazením svých intimních partií. Zaměřil se na sexuální zdrženlivost, chtěl absolutně eliminovat jakékoliv sexuální potřeby, např. i 100 dní vydržel nemasturbovat. Chtěl transcendovat svoji sexualitu. Kvůli svému „duchovnímu hledání“ se s manželkou odcizili, protože to byla běžná žena s přirozenými potřebami. V roce 2010 se rozvedli, ale zůstali kamarádi až do doby, kdy ho obvinila z toho, že nevlastní dceři nezajistil po pádu z koně zdravotní péči, vyhrožovala mu i tím, že o něm rozšíří podezření z pedofilie. Nakonec se k tomu uzavřela dohoda, obrala ho o všechny peníze. Sexuální zdrženlivost praktikoval v letech 2006 až 2012. Nakonec přišel na to, že sexuální energie nejde potlačit. Stále však dokázal nemít problémy se žákyněmi, byť při výuce potkával „svůdnice“.
12. Obžalovaný byl činný na Československé pedofilní komunitě (ČEPEK), kde se dozvídal neuvěřitelné příběhy. Trochu tam provokoval, protože měli přemrštěná pravidla a „člověk tam nemohl napsat o tom, že někdo potkal hezkou holčičku“. Byl mu kvůli tomu několikrát dočasně zakázán přístup na internetové stránky (byl tzv. „zabanován“), ale měl tam i spoustu zastánců. Dle obžalovaného byl ČEPEK veden i lidmi, kteří neumějí ostatní vést. S tamní komunitou řešil téma pedofilie a zjistil, že lidé na ČEPEKu mají „latku“ toho, co je vhodné ve vztahu k dítěti, posunutou oproti němu níže. Snažil se tam proto šířit myšlenky ochrany dětí, ale jeho názory tam bagatelizovali.

13. Založil tak vlastní diskuzní fórum pro nekriminální pedofily „pedonia“. Cílem bylo pomoci pedofilům, aby se vyrovnali se svojí sexuální orientací, nevnímali se jako zrůdy a zároveň se předcházelo zneužívání dětí. Upravoval anglické pedofilní materiály, aby pedofilům pomáhali držet se v mezích zákona. Nikdy ostatním pedofilům, ani přátelům neodhaloval své „know how“ jak zneužívat, aby se to holčičkám líbilo a byly svolné. Žádné závadné příspěvky na fóru netoleroval.
14. Svou sexuální orientaci řešil i s uznávanými znalci. Vyhledal svého příbuzného, MUDr. Slavoj B., kterému se svěřil se svojí orientací a nabídl se mu jako „pokusný plyšový králík“ a ať si s ním dělají experimenty. Dostával od něj „domácí úkoly“ jako sepisování svých masturbačních fantazií. V Bohnických s PhDr. Alešem K., CSc. testovali PPG. V Národním ústavu duševního zdraví byl na PPG i na magnetické resonanci. Byl úplně pohlcen tématem dětské sexuality. Aby věděl, o čem se v literatuře píše, sehnal si dětskou pornografii. Většina z ní se mu hnusí, je bez vztahu k dítěti, jde o ubližování a násilí na dítěti. Považuje se, pokud jde o pedofilii, za „soukromého badatele“, tak ho nazval MUDr. Slavoj B., se kterým svoji orientaci řešil. Ač je to jedna z největších autorit přes problematiku pedofilie, tak obžalovanému říkal, že: „proti vám tady víme velice málo“.
15. Jsou holčičky, které mají pozitivní přístup ke koketování a pedosexuálním aktivitám, vyhledávající takovéto zkušenosti, různé sexuální hry. Odborníci vědí, že jsou i děti, které chtějí sex, ale úmyslně se o tom nepíše, aby tím nikoho nemotivovali k zneužívání dětí. Obžalovaný si je vědom toho, že tato skutečnost rozrušuje ty, kteří si nepřipouští nic jiného, než představu o nevinném naivním dítěti bez přirozených lidských pudů a žádostí. Mezi dětmi jsou však v psychosexuálním vývoji obrovské rozdíly, u některých je sexualita latentní a probouzí se až v pubertě, jiné jsou sexuální aktivní „už od kočárku“. Sám zavedl a definoval pojem „propedofilka“ pro dívky, u kterých není sexualita latentní a které jsou otevřené romantickému vztahu. Obžalovaný odjakživa vnímal, že mezi ním a „propedofilkami“ je obrovská podvědomá rezonance, že je „holčičkomagnet“, holčičky z něj cítili „příslib slasti“. Jen přišel do školky a už se k němu hrnuly.
16. V mateřských školách učil přes 18 let, za tu dobu šlo o 49 školek. Za celou dobu si na něj nikdo nestěžoval. Jako učitel tance většinu života dodržoval hranice a až kolem roku 2005 to bylo na hraně a pak i za hranou (*poznámka soudu k výpovědi – obžalovaný nikdy neuvedl, k čemu mělo dojít kolem roku 2005, ale z hlediska časové návaznosti nelze přehlédnout, že obžalovaný poté v roce 2006 zareagoval snahou o překonání své sexuality duchovně*). Po narození vlastního syna se k žákům začal chovat více rodičovsky, říkal si, že není nic nevhodného na tom, sáhnout na žákyni, pohlédit holčičku, že by vlastně bylo necitlivé dítě odstrčit.
17. V rámci své výpovědi obžalovaný rozdělil jednání řešené obžalobou do několika okruhů.
18. Pokud jde o **pornografii**, tak tu vytvořenou cizími autory měl z vědeckých důvodů anebo pro osobní potřebu, pro masturbaci. Šlo o kolekci sestavenou pro vědecké účely, vymyká se jeho vlastním preferencím. Chtěl vidět, jak jsou zneužívání chlapci, že se zneužívání dopouští i ženy. Bylo to vědecké bádání, většinou obsahu byl zhnusen a ani neshlédl vše, co si stáhl.
19. Jako další okruh vnímá **žákyně v mateřských školách**, kde obžaloba popisuje jeho jednání nevhodně. Nikdy by si na klín nevzal holčičku, která by sama nechtěla, sama nepřišla. Holčičky na něj stály frontu a handrkovaly se mezi sebou, která si mu dřív sedne na klín. Nevybíral si, ale bral ty, co přicházely, i tlusté, nevzhledné holčičky. Bral to jako příjemnou službu. Byl jim zdrojem bezpodmínečného přijetí a lásky, na holčičky to mohlo působit i terapeuticky. To ony samé si mu sedaly na klín obkročmo. On se jich vždy nejprve ptal, co chtějí, a to i když se na něj „sápaly“. Vždy dodržoval pravidlo, že první impuls musí přijít od holčičky, žádnou nemanipuloval, nelákal. Zachycené zaklání je specifická technika, kterou objevily samy holčičky, on sám do ní jen nenásilně vedl ty, které ji neznaly a od jiné holčičky neokoukaly. Není pravda, že by ve všech případech docházelo ke kopulačním pohybům, k tomu došlo pouze ve dvou případech a to šlo spíše o pohyby ve stylu běžného u rodičů a prarodičů „takhle jedou páni, takhle jedou kmáni“.

Malým dětem se to obvykle líbí. Je důsledkem protipedofilní hysterie, že lidé odmítají i co dříve bylo běžné, např. ještě v nedávné minulosti chůvy a babičky malé děti masturbovaly, aby se zklidnily a spaly.

20. Nešlo mu nikdy o vlastní uspokojení a v 99 % případů neměl erekci. Bylo to pro něj příjemné, ale jeho prioritou bylo to, aby žákyně byly spokojené, aby jim s ním bylo krásněji. Není přesné, když obžaloba hovoří o líbání, to považuje za amatérskou chybu, protože by o tom holčičky doma vyprávěly. Šlo spíše o mazlení, kdy mu rty zavadily o krk. Není pravda, že by se o dívky přes oděv třel penisem, jak již uvedl, v 99 % případů neměl erekci, někdy se i divil, že erekci nemá a připisoval to obavám, že by někdo mohl přijít. Erekcí při těchto aktivitách měl tak výjimečně, že si ji zapisoval do deníčku, mohlo k ní dojít tak ve dvou případech. Naučil se „to“ dělat bez erekce. Aby to holčičkám bylo příjemné, bylo třeba, aby měly pevnou oporu stydké kosti (*obžalovaný zde hovořil nejprve o „pípince“ posléze se opravil tak, že šlo o „dolní část břicha“*). Procházel mu to proto, že to holčičkám bylo příjemné, kdyby byly nespokojené, tak by si stěžovaly.
21. Obžalobě dále vytkl, že ve školkách nepoužíval kameru, video si natáčel na mobil. Kameru používal pouze na záběrech od sebe z domova a z půdy. Není pravda, že by ve všech případech seděl na židli, či si vždy židli někam speciálně stavěl.
22. Dne 2. 5. 2016 musel na policejním prezídiu podat vysvětlení kvůli tomu, že si učitelka ze školky natočila jeho „interakci“ s nezletilou K. M. Policistka ho tehdy ještě uklidňovala, že je to dobré, že o něm všechny holčičky mluvily hezky. Videozáznam tehdy vidělo 15 policistů, nekvalifikovali to ani jako přestupek. Pouze ho pokárali, že nemůže holčičkám suplovat tatínky, takže to bral jako „tytyty“, že by si to jako učitel neměl dovolovat, ale že nejde o nic trestného.
23. Za ty roky učil tisíce dětí, na klín si mu jich sedaly stovky, obkročmo tak čtyřicet, ale ke kopulačním pohybům došlo pouze ve dvou případech. Je si vědom svého selhání, že překročil hranici profesionálního odstupů mezi žákyní a učitelem, lituje toho.
24. Jako třetí okruh obžalovaný vymezuje to, k čemu došlo na letním **soustředění**. Vnímá to jako svůj úlet, své absolutní selhání coby učitele, ale vše bylo z lásky a dobrovolné ze strany žákyň. Domluvil se s nimi na tom, že chtějí být spolu sami. Věděly, co tam budou dělat. (*Poznámka soudu: nelze přehlédnout, že obžalovaný jindy uvedl, že nezletilá K. s ním šla na pokoj s tím, že se budou „mazlít“ – těžko tedy lze vnímat soulad, zvláště pak u malého dítěte, mezi tím, že se půjdou s učitelem mazlít, a tím, že s nimi pak provozoval sexuální aktivity*).
25. Pokud jde o E. (D.), tak dle obžalovaného nedošlo k cunnilingu, ale byl to jen náznak. Protože reagovala rozpačitě, tak se do ničeho dál nepouštěl. Dle obžalovaného takové jednání není na místě kvalifikovat jako znásilnění.
26. S B. (A.) se začali líbat již před budíčkem v její postýlce, sama s tím začala. Nebyla jeho typ, ale vážil si toho, že ho miluje, že mu chce dát pusku. Dopoledne se podruhé líbali v lese a domluvili se, že chtějí být v klidu sami, tak se o poledním klidu setkali na půdě. Skutečně došlo k tomu, co uvádí obžaloba, ale z její strany to bylo s úsměvem, s radostí. Chtěla to a líbilo se jí to. V jejím případě jde určitě pouze o sekundární traumatizaci, jelikož se potkávali i v následujících měsících, říkala o něm, že je hodný. Když byl za její maminkou v jesličkách, tak mu seděla na klíně, při odchodu plakala, že nechce, aby odcházel. Milovala ho. Její jméno policii kvůli obavám ze sekundární traumatizace ani dát nechtěl, ale naléhali na něj a obhájce mu ho doporučil sdělit s tím, že pak bude mít k dobru, že spolupracuje s policií.
27. K poškozené nezletilé D. K. uvedl, že se před soustředěním vídali pravidelně na tanečkách ve školce. Když měla možnost, tak k němu ráda chodila na klín, a když se tančili „princezny“ v kroužku, tak si ráda sedala vedle něj a vinula se k němu. Vyhledávala ho i na soustředění, a tak když viděl, že ho hodně miluje, domluvili se, že půjdou na pokojíček, kde se mohou v klidu „mazlít“. Na pokoji však bylo z jejího výrazu vidět, že z „mazlení“ nemá velkou radost. Když jí

dal pusinku na kalhotky a bylo vidět, že jí to je nepříjemné, zeptal se, zda raději nechce jít na pokojíček, a protože chtěla, odvedl jí zpět na pokoj. Nebylo tam žádné přemlouvání ani nucení.

28. Lituje svého jednání, ale žačky se i měsíce po soustředění při setkání s ním usmívaly. Vnímaly to tak, že je hodný člověk a nic špatného neudělal.
29. Poslední a pro obžalovaného nejvýznamněji okruh představuje **H.** (Ž.), kterou obžalovaný má za svoji životní lásku, která ho vyléčila z pedofilie, ve vztahu s ní byl již jen „hanofilní“, přestal si ve školkách vydržovat „harémy“ a byl jí věrný. Chtěl s ní mládnout, jednou s ní vychovávat děti. Byl přesvědčený, že s ní zvládne zůstat, i když postupně vyrůstala z jím preferovaného věku. Zatčením se mu zhroutil svět.
30. Když k němu H. ve třech letech přišla poprvé, tak ho nijak zvlášť nezaujala, v pěti letech si jí začal posazovat na klín, ale záklony se jí nijak zvlášť nelíbily.
31. Jako první krok za hranici a začátek jejich vztahu vnímá až soustředění v Č. 2016. O poledním klidu H. nespala, a tak jí vzal do herny, kde si mu sedla na klín obkročmo tak, jak byla zvyklá ze školky, ale jelikož děti o poledním klidu spaly, měla na sobě jen kalhotky. Vyměňovali si zamilované pohledy. Souhlasila se stažením kalhotek, jemně jí hladil po přirození. Následujícího dne šli na půdu, kde jí naučil líbat a poté jí poprvé provedl cunnilingus. On sám byl při tom oblečený. Říkala mu, že se jí „lízání“ moc líbilo. Domlouvali se, jak to spolu dál dělat v Praze, až bude H. na základní škole. H. od počátku sexuální aktivity vnímala jako něco nestandardního, ale moc krásného a příjemného. Při všem si šeptali, vlastně si ji „kódoval“, říkal jí takové formulace, ať se nebojí, že ví, jak se jí to líbilo, ale že je to „v pohodě“, když to vědí jen oni dva.
32. Dostal nápad si z ní udělat taneční asistentku, a tak napsal e-mail obžalované Ž. Otec H. s nápadem také souhlasil, vše pak probrali společně na obědě v restauraci S. H. Rodiče H. chtěli za vzdělávání H. platit, ale on se prezentoval jako bohatý učitel, že naopak on bude H. platit reprezentativní oblečení, taneční boty. Je nesmysl, že by měl před rodiči H. na klíně, servírky si to zřejmě pomotaly s tím, když chodil do restaurace s H. sám, to jí měl na klíně pořádek. Před otcem jí však držel od sebe dál, aby nic nezaznamenal, bylo mu jasné, že pro většinu lidí jsou pedosexuální aktivity nepřijatelné.
33. V přípravném týdnu před začátkem výuky (*tedy konec srpna 2016*) dostal od obžalované Ž. hands free, šli koupit H. šaty, boty na tancování. Doma pak obžalovaný H. vyprávěl o druhých lásky, o dobrovolnosti, o nezbytnosti toho, aby uměla říct ne. H. neměla problém vyslovit nesouhlas, nebála se říct, co chce a co se jí naopak nelíbí. To platilo pro sex i mimo něj. H. se s ním líbilo skoro vše, byla silná „propedofilka“. Často se jí ptal, co chce, a když řekla že „M“, což byl jejich kód pro milování, a zeptal se jí kolikrát, tak mu řekla, že kolikrát to jen půjde.
34. Již od září 2016 chtěla, aby s ní byl nahý, nejdříve to odmítal, byl stydlivý, ale po několika dnech souhlasil, že bude chodit nahý po bytě. Postupně si na něj zvykala, ke styku došlo až později. (*obžalovaný zde zřejmě hovoří o styku s využitím penisu, styk v jiné formě, jak sám obžalovaný uvedl, měli již na tanečním soustředění v červenci*). Moc chválila, že „penisem to je nejlepší“. Řadu měsíců styk probíhal bez jeho plného uspokojení, kdy ejakuloval tajně pod ní do ubrousku. Šlo o nesobecký přístup pro uspokojení partnerky. Vše pomalu a po krůčcích. Až měsíce poté, co praktikovali pohlavní styk, H. seznámil se semenem. Postupně jí na to připravoval, jak vypadá, brala to jako vzácnost, jako vše oživující tekutinu. K ejakulaci mimo tělo docházelo při závěrečné společné masturbaci. Jednou mu omylem ukáplо semenо na její břicho, omlouval se jí za to, ale H. se to zalíbilo, a už u toho zůstalo, ejakuloval jí pak většinou na břicho či „pipinku“. Snažil se jí co nejdokonaleji stimulovat, měli domluvené heslo „finále“, které vždy říkala ona a které znamenalo, že je blízko vyvrcholení, a obžalovaný již svou ejakulaci nemusí oddalovat. Chtěla sex i čtyřikrát za den. Kdyby se jí aktivity nelíbily, tak stačilo říct heslo finále dříve a ne po 30, 40 nebo i 60 minutách, jak je zachyceno na nahrávkách. Během jednoho milování měla H. většinou 15 až 22 vrcholů. Měli domluvená i další hesla, „už budu“ znamenalo, že se blíží její vyvrcholení a on neměl měnit

způsob stimulace, „zpomal“ znamenalo, že jí má nechat doznít prožitků. H. je ráda při sexu sledovala v zrcadle nebo na obrazovce kamery. Na tu mají zdokumentováno vše od prvních „krůčků“. Měla to být taková vzpruha pro něj, aby až mu H. vyroste, si dokázal vzpomenout, jaká byla maličká v šesti letech.

35. Trochu mu bylo líto, že H. při sexu nemá moc projevů v obličeji, ale nechtěl, aby hrála nějaké divadlo. Ví, že dětské orgasmy bývají slabší co do vnějších projevů, ale vnitřní stavy blaženosti jsou srovnatelné, i když „kdo to může říct“. Je nesmysl, když sexuologové podle videozáznamů tvrdí, že orgasmy neměla.
36. Měli spolu spoustu poloh, některé vymyslela i sama H. Když něco nechtěla, tak si řekla. Např. dva měsíce se spolu nelíbili, obžalovaný počkal, až se k tomu sama chtěla vrátit. Když se předem domlouvali na nějakém příběhu (např. hra na piráta, zvrhlého sexuologa, černokněžníka), tak pak hráli odpovídající role, takže osoba sledující záznam nemůže poznat, co je jejich normální chování a co hraný příběh. Např. H. na záznamech hraje, že přišla k sexuologovi a že se stydí, i když se nestyděla. Většinou byly při sexu aktivní oba, ve 20 % případů byla dokonce aktivnější H., např. měli scénku „přepadení Spidermankou“, či „svádění a nucení učitele v noci na soustředění“. Pokud jsou na videu peprnější výrazy, tak je používali výjimečně a proto, že to H. sama chtěla pro dokreslení atmosféry.
37. Vše bylo postupně a s teoretickým poučením, dle obžalovaného H. od něj dostala lepší sexuální výchovu než ve škole, kde děti jen straší a učí nasazovat prezervativ. Vše bylo romantické, jemné. Nikdy jí nepouštěl žádnou pornografii, jen se někdy podívali na svoje „plyšové“ nahrávky. Po milování spolu leželi a probírali, co se H. jak líbilo a co chce přistě zopakovat. Přál si šťastnou partnerku. Několikrát se jí i ptal, zda jí nevádí, že začala se sexuálním životem v pěti, pořád měl trochu obavu, zda něco nepokazil, ale ona na takové otázky reagovala tak, že ne, silně ho objala, líbala. Cítil z ní, že je skutečně šťastná. Když viděli pošťuchující se pubertální chlapce a děvčata a ptal se jí, zda jí vadí, že jejich vztahem o toto přijde, tak to s nechutí popřela, cítil z ní, že je ráda, že je již v psychosexuálním vývoji dál, že jde z jejího pohledu o primitivy.
38. Na soustředění v roce 2017 jeli s H. do Č. již jako partneři, i když H. byla s dětmi v přízemí na pokoji s kamarádkou. Na polední klid se scházeli, protože H. se chtěla alespoň jednou denně pomilovat. Slavili tam i svoje výročí. V létě 2017 spolu v podstatě strávili tři týdny, rodiče H. přes den museli pracovat, a tak si ji ráno vyzvedl, pomilovali se u něj doma, jezdili na celodenní výlety, po hradech, zámcích, byli v B. v L. atd. Vnímal ji i jako duchovní partnerku. Kamarádka psycholožka jim vytvořila partnerský horoskop a říkala jim, že tak optimální shodu ještě nikdy neviděla. H. mu pomáhala při výuce ve školkách. Trávili spolu čas, asi sedmkrát navštívili restauraci S. H., jednou byli na Ž. v., jednou v restauraci S. H. u něj za celou dobu spala jen třikrát, bylo to výjimečné, když její otec byl na služební cestě. I po dobu jejich vztahu měla H. kamarády, k žádné její ostrakizaci nikdy nedošlo. Pokud je ve spise komunikace, která by mohla vyznívat jinak, tak jen vyjadřoval své obavy, aby nespala u někoho, koho pořádně nezná (*obžalovaný zde zjevně odkazoval na níže řešenou WhatsApp komunikaci, kde obžalovaná nesouhlasila s tím, jak obžalovaný omezuje H., když jí ani nedovolí přespát u kamarádky – viz dále*).
39. Vždycky mu všechno prošlo, byl tak poblázněný láskou k H., že si vůbec nepřipouštěl, že by mohl být trestně stíhán. Rádí se „předváděti“ před lidmi, o plánech na svatbu a na dlouhodobý vztah věděla řada lidí. Někteří lidé věděli v náznacích i o sexuálních praktikách, ale pořádně tomu nevěřili. Vždycky dokázal vycítit, kolik komu může říct. S H. měli tzv. plyšový svět, díky kterému rozlišovala, co může řešit, když je s ním sama, a co na veřejnosti.
40. Obžalovaný dále vytkl ve vztahu k jednání s H. obžalobě řadu nepřesností, jako že ve školce s ní nesesedl na židli, ale na červeném gaučiku. Za nepřesnou považuje rovněž zmínku o tom, že se při odchodu z restaurace S. dlouze políbili na ústa. Dle obžalovaného šlo o „normální pusinku“. Dále odmítl formulaci, že po nezletilé požadoval, aby ho uspokojovala. Dle obžalovaného to byla nezletilá, kdo to požadoval, že po tom toužila, zatímco on jí to zakazoval, bránil jí s tím, že

by to měli odložit na dobu, až bude starší. Po nějaké době jí to však dovolil, protože ho neskutečně milovala. Od první felace jí H. požadovala prakticky pokaždé, obvykle ji prováděla poté, co jí on sám orálně uspokojoval. Není pravda, že to on připravoval aranžmá, připravovali ho společně s H. Ta byla velmi kreativní a nadšená z vymýšlení příběhů. Dále obžalovaný nesouhlasí s formulací o zneužití bezbrannosti. Nešlo o využití někoho k vlastnímu prospěchu, dle obžalovaného ze strany dítěte chtěné pedosexuální aktivity nejsou v pravém slova smyslu zneužitím (*poznámka soudu: v jiných částech výpovědi obžalovaný nicméně rozebírá, jak na internetu vysvětloval jiným pedofilům, že i chtěný styk s dítětem je zneužitím*). Většinou zneužíval zamilovanosti. Vždy se souhlasem nezletilé. Nešlo tedy o bezbrannost ve smyslu přemožení silou či „přísným pohledem“. Pokud je v obžalobě, že „opakovaně předstírala, že dosáhla orgasmu“, jde o účelovou snahu ukázat, že z toho neměla potěšení. Projevy dětských orgasmů jsou odlišné od dospělých, jsou velice individuální, u některých se téměř nepoznají, u jiných jde o obrovské grimasy. H. nic nehrála, někdy měla klidnější „vnitřní“ vrcholy, v některých polohách se projevovala více. Také není pravda, že by důvodem, proč s H. nerealizoval klasickou soulož, byl strach z odhalení. Odhalení si vůbec nepřipouštěl, nechtěl jí způsobit bolest.

41. K spoluobžalované K. Ž. uvedl, že na dceru čekala osm let a chtěla vše pro její dobro. Nejprve ji potkal jako maminku, která si vyzvedávala H. po tanečkách. Vnímал ji jako tzv. „rozborovací“ matku, která vždy chtěla vše vědět, vyptávala se na každý detail. Měla zájem o dítě a jeho výchovu, na soustředění mu často kvůli H. volala.
42. Domnívá se, že jim vztah dovolila proto, že měla v dětství nejlepší vztah se svým dědečkem, a tak si asi vyvodila, že láska ke staršímu muži nemusí být na závalu. Sama pak později přišla o svoji osudovou lásku a asi proto jejich osudové lásce nechtěla stát v cestě. Obžalovaná v životě poznala hrubé i citlivé milence, tak asi v obžalovaném oceňovala empatického muže, kterému jde v první řadě o blaho partnerky.
43. Ještě dřív než zjistila jeho pedofilní orientaci, než přišla na „p.“, tak věděla o tom, že obžalovaný studuje problematiku sexuálního zneužívání, možná ji uklidnilo i to, jak o tom hovoří otevřeně a dovozovala, že by o tom nikdy tak otevřeně nehovořil, pokud by měl nějaké „nečestné úmysly“. Věděla, že je do něj H. od tří let zamilovaná, a to nebylo kvůli nějaké jeho manipulaci, protože tehdy pro něj byla jen jednou z mnoha. Obžalovaná viděla, jak se od něj H. vrací spokojená. I když se H. ptala, zda se k ní obžalovaný nechová nějak nevhodně, dcera jí nikdy nic neřekla. Cítila jejich lásku, tak silnou, až z toho byla v rozpacích.
44. Byla to H., kdo v říjnu či listopadu 2016 chtěl matčin souhlas s objímáním a pak i s pusinkováním. H. šlo o to, aby měla její souhlas, i když ve skutečnosti toho spolu již v tu dobu „praktikovali“ mnohem více. Orální styk spolu měli poprvé již v červenci na soustředění. Matka se o všem dozvíдалa až s velkým zpožděním a o mnohém se nedozvěděla nikdy. Asi s tím souhlasila, protože tušila, že by to stejně dělali za jejími zády, a takhle mohla mít přehled. Žádala ho, aby nepospíchali a vše s ní konzultovali. Musel jí slíbit, že H. nikdy neublíží a že jí bude předem informovat o všech plánovaných krocích. Velmi jí lhal, manipuloval s ní. Jak se zabýval jógou a meditací, tak má obrovskou sílu vůle, ovládl ji svou až magickou mocí. Nešlo o černou, ale o bílou magii. Manipuloval s obžalovanou i v takových drobnostech, jaký muzikál si má s H. pustit. Stejně tak to byl on, kdo rozmluvil obžalované, aby se H. začala učit na flétnu, že se s ním na piano naučí víc. H. neustále „škemrala“ o více času s ním. Zpětně si uvědomuje, že obžalovanou jako matku vytlačil a že jí neměl do všeho mluvit. Šlo mu o to, aby H. nebyla přetěžovaná, traumatizovaná, aby měla dobré rodinné zázemí. Pomohl obžalované ve vztahu s manželem, aby si dokázala pojmenovat problémy.
45. Sen o svatbě s H. ho s obžalovanou sblížil. Často si spolu telefonovali. Vše spolu řešili, byli jako dvě kamarádky. Stali se nejbližšími přáteli. Byla součástí jejich „fantastického příběhu pohádkové romance“. Viděla, jak s H. září štěstím, jak se H. mimořádně rozvíjí, jak je více samostatná, excelentně hraje na piano, vyjadřuje se spisovně. Viděla, že je odpovědný, že H. zajišťuje spoustu

vitamínů, dodržování pitného režimu atd. K dotazům obžalovaný uvedl, že obžalovaná zkratku „M“ pro milování znala, ale neví, co si konkrétně pod tím představovala, na otázku, čeho se týkal jejich telefonický hovor z 5. 3. 2018 o zvlhčování a používání lubrikantu, obžalovaný odmítl odpovědět a odkázal na výpověď obžalované.

46. Dle obžalovaného je nesmysl, že je obžalovaná nyní viněna, že svoji dceru prodávala. K ničemu takovému tam nedocházelo. Obžalovaný na penězích nikdy nelpěl, rozdával je. Pokud jde o peníze na studnu, které rodičům H. poskytl, byla na pozemku, u kterého počítal s tím, že jednou bude jejich s H., vnímal to jako investici do budoucna. Původně ani nabídku peněz nechtěla obžalovaná přijmout a až po jeho několikátýdenní manipulaci souhlasila. Dárky si dávali vzájemně. Není přesné, že H. koupil piáno, chtěl domů kvalitnější, a tak to starší věnoval H., aby mohla trénovat i doma. Její rodině nijak soustavně finančně nevypomáhal, asi šlo jen o peníze na benzín, který ve výpovědi zmínila obžalovaná Ž., sám by si na to ani nevzpomněl. H. mu vypomáhala s výukou, nevidí důvod, proč by jí nemohl věnovat piano, koupit kytku, šaty a podobně. Je pravda, že obžalované Ž. posílal fotografie, kde byla H. nahá, ale to byly „fotky rodinného charakteru“ bez záběru přirození. H. u něj doma chtěla chodit nahá pořád. Dle obžalovaného rodiče dávají na internet i „horší“ fotografie svých dětí.
47. Je nesmysl, pokud se v obžalobě v bodě IV. uvádí datum 10. 5. 2016, H. vyzvedával až od září 2016. Nemůže souhlasit s tím, že by jí matka umožnila vést zahálčivý život, H. se s ním vzdělávala, kultivovala, účastnili se spolu spousty společenských a kulturních akcí. Jestli by někde vedla zahálčivý život, tak by to bylo ve školní družině, kde by ji nechávali na hřišti bez adekvátního dozoru.
48. K tomu, jak vnímá následky svého jednání, obžalovaný uvedl, že je jogín, dříve byl vegetarián, nikdy nezabil ani komára. Dlouhou dobu se snažil vše potlačovat, šlo mu jen o zájmy dětí, ale že se to v něm přetlakem otevřelo, potlačil hranici mezi tím co je legální a nelegální a šel „za hlasem svého srdce“. Věřil, že u holčiček nedojde k traumatizaci, viděl, že k primární nedochází a sekundární si nepřipouštěl. Lituje toho, co vše odhalení způsobilo, uvědomuje si, že je odpovědný i za „masivní a brutální“ sekundární traumatizaci děvčátek, ale pouze v tom smyslu, že jeho jednání bylo prvotní příčinou, nemůže za to, jak nyní nezletilé traumatizují jiní.
49. Obžalovaný vyjádřil lítost nad tím, že „vrhl negativní světlo“ na pedofily, když byl jejich oficiálním zástupcem, snažil se jim pomáhat, aby je společnost vnímala v pozitivním světle. Uvědomuje si své pokrytectví, když jim „kázal“ proti zneužívání dětí.
50. Ve vztahu k H. uvedl, že s H. vědomě porušili společenské zvyklosti, zákon, ale nebeský zákon lásky, zákonitost přitažlivosti spřízněných duší svou láskou naplnili. Obžalovaný toto označil za „nadkonvenční způsob morálního usuzování“. Během dvou let jejich vztahu u H. pozoroval, že se rozvíjí stud, tedy před ním se nestyděla, ale před rodiči ano. Považoval to za správný psychosexuální vývin. U ostatních holčiček ho mrzí, že nedodržel profesionální odstup, ale u H. pouze to, že dovolil prozrazení jejich vztahu. H. musí mít pocitu viny, dva roky si užívala „královského života“ a teď je její miláček kvůli tomu zavřený a její matka ve vězení, protože přála její osudové lásce. Je přesvědčen, že jí milováním nikdy neublížil, ale teď má obavu, koho jednou potká, zda bude schopna navázat vztah, jelikož má od něj nastavenou příliš vysokou laťku, kterou těžko někdo uspokojí. Svým jednáním H. neublížil, k žádné újmě na zdraví nedošlo, jeho odpovědnost je pouze v tom, že dal prvotní příčinu, aby pak H. mohlo být ubližováno. Některé instituce se „hlásí pod prapor ochrany práv dítěte“, ale způsobují neuvěřitelné utrpení. Má také strach, aby se informace z obžaloby nedostaly k její psychoterapeutce, ta by u ní pak léčila „něco, co není potřeba léčit“, přistupovala by k ní jako ke zneužitě, zatímco H. se vše líbilo. Věří tomu, že H. může mít „trvalé životní následky“, jak uvádí obžaloba, ale nikoliv kvůli tomu, co s ním prožívala, ale kvůli tomu, že o jejich „královský, božský, život“ přišla. Byla plně v jeho světě a plně šťastná. Naplňovaly se všechny její potřeby. Na druhou stranu obžalovaný v pasáži, kde se zjevně obracel především na přítomná média, upozorňoval na to, že pokud by si nezletilá v době

puberty o v řízení rozebíraných věcech něco vygooglila, mohlo by to vést k jejímu „totálnímu psychickému rozkladu nebo k sebevraždě“.

51. Obžalovaný požádal o exemplární potrestání s tím, že není žádný „běžný strýček, který zneužil vnučku na klíně“. Uvedl, že zneužíval velice vědomě, když řadu let psal na pedofilních fórech, že i dobrovolné pohlavní zneužití je trestným činem. Zákon dle obžalovaného zní zavádějícím způsobem, pokud se zakazuje znásilnění nebo zneužití, ale jednoduše se nestanoví, že pedosexuální aktivity jsou trestné jako takové. Vysvětloval to na fóru mladším pedofilům, kteří by jinak dobrovolné aktivity ani nevnímali jako zneužívání.
52. Nesouhlasí však s tím, že by u něj bylo opakování trestné činnosti vysoce pravděpodobné. Je aktuálně prakticky impotentní a na sex nemá pomyslení. Klidně at' ho vykastrují. Je pravda, že vzpomíná na H., ale to na to, co všechno spolu prožili, na jejich intimní chvíle vzpomíná minimálně. Navždy jí bude věrný. Pokud jde o návrh na uložení léčení, tak by mu stejně nikdo nepomohl, psychiatři jsou jen „práškaři“. S uložením zákazu práce s dětmi souhlasí. Rovněž souhlasí s tím, aby zajištěná pornografie propadla a byla zničena.
53. *Soud věnoval shrnutí výpovědi obžalovaného poměrně značný prostor, nikoliv proto, že by bylo z hlediska odůvodnění nutné zmínit vše, o čem obžalovaný rozsáhle vypovídal (obžalovaného by v zásadě bylo možné odsoudit na základě provedení jediného důkazu a to zajištěných videozáznamů), ale proto, aby tato pasáž odůvodnění umožňovala dostatečný vhled do toho, jak obžalovaný ke svému jednání přistupuje. Obžalovaný se v rámci výpovědi snažil poukázat na své prospěšné aktivity na pedofilních fórech (které, jak sám obžalovaný uvedl, zachránily nepočítané děti před zneužitím), na svůj osobní vývoj, kdy po celý život bojoval se svojí sexualitou, než „podlehl“ a překročil hranice zákona, na to, že nikdy nechtěl nezletilým ublížit, že vždy dělal jen to, co (z jeho pohledu) nezletilé sami chtěly. Očividně mu velice záleželo na tom, aby nebyl považován za tip pachatele, který zneužívá děti násilně, a ve vztahu k poškozené H. Ž. pak chtěl, aby bylo vnímáno, že šlo o láskyplný vztah s nezletilou, kde sice byl četně přítomen pohlavní styk, ale primární byl pro něj vztah, nikoliv sexuální aktivity (což je skutečně typické pro pravé pedofily, jejichž trestná činnost se v tomto ohledu často zásadně liší od nepedofilních pachatelů zneužívajících děti). Výpověď obžalovaného by tak bylo možné shrnout poměrně stručně a pro právní kvalifikaci a výrok o vině by to bylo plně dostačující, jelikož naplnění zákonných znaků trestných činů spolehlivě dokládají zajištěné videonahrávky. Rozsáhlejší rozbor zde však byl na místě pro skutkové závěry vůči obžalované Kristýně Ž. a především pak pro rozhodnutí o trestu, kde soud musel mimo jiné hodnotit, jaký má obžalovaný náhled na své jednání, jak svoji trestnou činnost vnímal a zda v jejím vnímání dospěl k nějakému posunu.*
54. *Má-li soud hodnotit výpověď obžalovaného, je zcela zřejmé, že obžalovaný vypovídá v kontextu své narušené osobnosti (viz znalecké závěry níže). Při samostatném hodnocení soud dochází k závěru, že výpověď je převážně uvěřitelná, nikoliv však v tom smyslu, že by obžalovaný věrně popisoval realitu, ale v tom smyslu, že obžalovaný vypovídá tak, jak přes svoji bistrionství a pedofilii narušenou osobnost skutečnost vnímal. Jak je patrné výše, obžalovaný si vykládal realitu značně odlišně od toho, co lze považovat za společenskou normu. Např. výše bylo zmíněno, jak obžalovaný dospěl k závěru, že ho nezletilá miluje, protože vyhledávala jeho blízkost a tulila se k němu. Jednání, které by normální osoba, či i osoba pedofilní s náhledem, interpretovala jako zcela nevinnou a přirozenou dětskou interakci, maximálně dětskou zamilovanost, obžalovaný interpretoval jako lásku se sexuálním rozměrem a tyto „tulivé“ holčičky vnímal jako pedosexuálky, které nejsou sexuálně latentní a jsou přitahovány jeho „pedofilní auroou“, protože jsou schopné vycítit, že jim dokáže přinést slast. Obžalovaný zjevně žije do značné míry ve svém vlastním světě, kde realitu vnímá do značné míry odlišně od většiny populace, nicméně zde nejde o psychickou chorobu, ale o špatné vypořádání se s vlastní sexualitou, kdy „duchovní cesta“ obžalovaného nevedla k tomu, aby akceptoval realitu, ale toliko k tomu, že si vytvořil systém psychických „filtrů“, kterým si pokrýval vnímání světa tak, aby do něj se svými potřebami lépe zapadl.*
55. *Srovnání výpovědi obžalovaného s dalšími důkazy by zde předbýhalo jejich vlastní rozbor, nicméně lze konstatovat již zde, že obžalovaný v zásadě popisoval skutečnosti, které odpovídají dalšímu dokazování (je ostatně dostatečně inteligentní na to, aby se nepokoušel rozporovat, co je zachyceno na videozáznamech, či obsahy odposlechů, se kterými se obhajoba v rámci studia spisu mohla seznámit), přičemž se soustředil především na to, aby je*

interpretoval pokud možno pozitivně vůči jeho osobě (především co do jeho motivace) a vůči spoluobžalované, ve vztahu ke které obžalovaný zjevně usiluje o to, aby se vyhnula trestu, či byla potrestána co nejmírněji.

56. Matka nezletilé poškozené H. Ž., **obžalovaná Kateřina Ž.**, před soudem uvedla, že si je vědoma toho, že svým jednáním ohrozila morální vývoj své dcery, vyjádřila lítost nad tím, k čemu došlo. Až zpětně jí došlo, jak s ní pan D. manipuloval. Naopak odmítla, že by se dopustila obchodování s lidmi, se svoji dceru v žádném případě neobchodovala, o pohlavních stycích se dozvěděla až na policii.
57. Ke své dceři má velmi silnou citovou vazbu. Je to její jediné dítě, o které se s manželem pokoušeli roky. Vždy se jí velmi věnovala a snažila se ji všestranně rozvíjet. V žádném případě nebyla dcera zanedbávaná.
58. Dcera začala s „tanečky“ v mateřské školce na podzim 2013. Od počátku si je velmi chválila, o učitelce mluvila kladně, že „je jako princ“. Obžalovaná si učitelce prověřovala na internetu, kde našla jeho internetové pořady o duchovnu, oslovilo jí to. V toce 2014 jí na soustředění s panem D. ještě nepustili, i když o to dcera měla velký zájem. Byla na to ještě příliš malá. Směla jet až v roce 2015. Ve školním roce 2015/2016 dcera dál chodila v mateřské školce na tanečky. V tu dobu netušila, že by mělo k něčemu nepatřičnému docházet, nevěděla o nic víc, než maminky ostatních dětí. Neví, jak obžaloba dovodila, že si měla být všeho vědoma již na jaře 2016. Je pravda, že se jí H. na konci tanečků svěřila, že jí pan učitel hladil po zádech, ale brala to jako nevinný dotek. Tehdy ještě s panem D. nebyla v bližším kontaktu, akorát s ním telefonicky řešila, jestli může H. pustit na soustředění s rýmou. Dcera se vrátila se soustředění spokojená, nepopisovala nic nepatřičného. Rodiče měli po soustředění panu D. napsat, jak se dítěti na soustředění líbilo. V tu dobu měla obžalovaná s manželem rozpory, hádali se. Manžel předtím trávil řadu let pracovně mimo domov, a když začal být víc doma, museli se spolu znovu naučit žít. Zpětnou vazbu k soustředění tak neposlala v termínu, panu D. napsala, že „mají doma dusno“. Na základě toho jí pan D. volal, zjišťoval, co se děje. Pomohl jí psychicky, začal si získávat její důvěru. Od té doby si tak jednou, dvakrát týdně psali na Facebooku. Pan D. jí radil ohledně jejich manželských problémů, velmi jim se vztahem pomohl.
59. Koncem července 2016 nebo začátkem srpna byli osloveni panem D., že je H. velmi šikovná a zda by jí nedovolili, aby mu dělala asistentku, že by s ním objížděla mateřské školky. Nejprve váhali, ale byli na dceru hrdí. Sama H. byla tím nápadem nadšená. Na společném obědě s panem D. si domluvili podmínky, nevšimli si, že by mezi jejich dcerou a panem D. bylo něco nepatřičného.
60. V posledním srpnovém týdnu 2016 začal pan D. vyzvedávat H. a učit ji tance, aby je ve školkách mohla předvádět dětem. V září pak vystavili potvrzení pro školu, aby jí mohl ze školy vyzvedávat.
61. Až někdy v říjnu si obžalovaná zadala do Googlu písničku, kterou slyšela H. zpívat, protože jí nikdy předtím neslyšela. Hned jako první odkaz jí vyšel web pedonia. Pochopila, že je to pedofilní server, ale v tom smyslu, že funguje jako prevence zneužívání dětí, aby pedofilové věděli, jak se chovat, a měli se o koho opřít. Z obsahu příspěvků usoudila, že by na tomto serveru jako „P.“ mohl vystupovat pan D. Ten nejprve tvrdil, že jen píše texty pro kamaráda, že by H. nikdy neublížil a že po školkách učí 17 let bez jediného problému. Asi po týdnu se jí pan D. přiznal, že „P.“ je skutečně on, ale ujišťoval ji, že se se svou sexuální orientací vyrovnal, že by bez toho svoji práci dělat nemohl. Opakovaně ji ujišťoval, že by H. nikdy neublížil. Obžalovaná mu věřila, myslela si, že pokud by se dělo něco špatného, tak by se na to za 17 let přišlo, a také se spoléhala, že by jí případně dcera něco řekla, protože byla vždy komunikativní, se vším se jí svěřovala, a tak předpokládala, že by se jí zmínila i o případném nepatřičném chování pana D. Uvážila, jak s informací o sexuální orientaci pana D. naložit. Bála se temperamentu svého manžela, že by mohl něco udělat, a tak se rozhodla, že mu o tom raději neřekne. Zakázat dceři tanečky se bála, měla již na pana D. silnou vazbu, strachovala se, že by jí v případě zákazu tanečků dcera zavrhla. Také situaci vnímala tak, že by dceři ublížila, kdyby jí ochudila o člověka, který jí měl velmi rád.

Shodu s prvním prvním potvrzuje:
Kateřina Veselská

Opatrně se jí ptala na to, jak co probíhalo, a dcera jí nikdy neřekla nic špatného. Vracela se od pana D. vždy spokojená.

62. Aktivitu pana D. na stránkách pedonia vnímala tak, že vede prospěšnou osvětu, aby se pedofilové nedopouštěli zneužívání dětí. Sama byla na serveru registrovaná, ale jen jako řadový člen, takže mohla jen do veřejné části stránek, nikoliv do tzv. „VIP“ sekce. Její registrace vlastně znamenala jen to, že veřejně přístupné příspěvky mohla nejen číst, ale i na ně reagovat.
63. Nejprve se H. s panem D. vídala pondělky, kdy měli od září tanečky v mateřských školách. Koncem roku 2016 je pan D. požádal, zda by mu nemohli s H. přidat další den. Původně mělo jít o animační program v obchodním centru, z čehož sice sešlo, ale úterky s H. panu D. nechali s tím, že ji bude učit na piáno. Dcera dělala ve hře velké pokroky, byla proto přesvědčená, že s panem D. skutečně tráví většinu času u piána. Od jara 2017 pak došlo k dalšímu rozšíření styku pana D. s H., začala k němu chodit na tanečky i ve středu. Přišlo jí, že dceři styk s panem D. prospívá, rostla z ní ve srovnání se spolužačkami kultivovaná mladá slečna.
64. Jednou dcera prohlásila, že je nespravedlivé, že se obžalovaná s manželem líbá a ona s panem D. nemůže. Odkázala ji na pana D., že pokud ho chce „pusinkovat“, tak se ho na to musí zeptat. Myslela si, že jí to jako pedagog vysvětlí.
65. Postupem času zjišťovala, že pan D. její dceru objímá, bere si ji na klín, že se líbají s otevřenými ústy, ale nikoliv „francouzsky“. Dcera říkala, že pana D. miluje a že si ho vezme, až bude velká, snažila se jí vysvětlit, že až bude velká, tak pro ní učitel bude už starý, ale dcera tyto argumenty nechtěla slyšet. Také věděla, že se spolu koupali nahí, tedy minimálně o tom, že dcera byla ve vaně nahá (*obžalovaná takto v rámci výpovědi obratem relativizovala své předchozí prohlášení*). Informaci, že dcera byla před panem D. nahá, brala tak, že děti nahotu neřeší.
66. Obžalovaný ji ujišťoval, že se sexuálními aktivitami s H. začne, až když jí bude 15 let. Věřila mu, že H. je jeho celoživotní láska, že by jí neublížil. Byla přesvědčená, že jde v danou dobu převážně o platonický vztah. Pan D. jí posílal fotografie a videa s H., ale žádná se sexuálním podtextem. Ve fyzickém kontaktu byla iniciativní i sama H., např. když si obžalovaný dřep, tak na něj skočila a povalila ho.
67. O tom, že došlo k sexuálním kontaktům, se obžalovaná dozvěděla až na PČR. Do té doby o ničem nevěděla. Nebyla jediná, koho pan D. dokázal přesvědčit.
68. Zpětně hodnotí, že jí tehdy „mozek pracoval jinak“, „fungovala jí tak polovina“. Až postupem času jí začala docházet manipulace ze strany pana D. Dospělo to do fáze, že měl i poznámky k výběru plavek pro H. Začala se snažit proti němu vymezovat, ale vždy přišel s argumenty o své pravdě a tak se raději nehádala. Měla strach, že o něj přijde jako o jediného přítele, který jí byl ve vztahu s manželem oporou. Obžalovaný byl pro ni jediný člověk, se kterým si mohla promluvit. Ukončit vztah mezi dcerou a panem D. se bála. Dcera říkala, že ho má raději než rodiče. Kvůli manipulacím pana D. postupně vůči některým věcem otupěla, až nyní si uvědomuje spoustu věcí, náznaků, které jí dříve nedocházely. Svůj vliv mohlo mít i to, že v zaměstnání pracuje s muži a na sexuální narážky je již imunní, nepřikládá jim žádný význam. Není schopná vysvětlit, jak tehdy uvažovala o tom, že jí pan D. říkal, že H. je jeho budoucí nevěsta. Svůj vliv mohlo mít i to, že její dědeček si vybral babičku v době, kdy jí bylo 11 let, a vztah jim vydržel na celý život. Vnímala to tak, že se to může stát. Poté, co se dostala z vlivu pana D., jí trvalo řadu měsíců než si vše v hlavě srovnala. Celou dobu věřila, že pan D. má s H. nevinný, převážně platonický vztah. Že se obejmou, zahrají si nějaké scénky, ale že se úroveň vztahu přizpůsobuje H. věku, ne panu D. Nechápe, že jí H. nikdy nic neřekla.
69. Obžalovaná odmítla, že by byla motivována zjištěně. Je pravda, že jim pan D. částkou 40 000 Kč vypomohl se studní, ale nepřišlo jí to divné. Pozemek měl být jednou dcery a pan D. tak měl vlastně investovat do majetku své životní partnerky. Takto to zaznělo pouze před ní, manžel se o peníze rodiny nezajímal, o investici nevěděl. Pokud jde o šaty, obuv a vybavení na tanečky, tak

něco kupovali sami, něco pan D., protože lépe věděl, co je pro tanec vhodné. Také došlo na to, že stáli na benzínce v Ostravě a prosila pana D., aby na účet poslal peníze, aby mohli zaplatit benzín a dojet do Prahy. Nic víc nechtěla, nežádala ho, aby jí poslal deset tisíc. Je pravda, že jí pan D. přispěl na telefon k narozeninám, ale dárky si dávali vzájemně, koupila mu hands free. Při placení v restauracích se střídali.

70. H. měla kamarády, kamarádky. Byla i zvyklá u nich přespávat. Už jako malá milovala obdiv, chtěla být středem pozornosti. Ten se jí snažili s manželem dávat, ale jejich pochvaly možná dceři zevšedněly. Byla vždy kontaktní k lidem, doma jí mazlením saturovali, ale i tak jí mohlo chybět a hledat ho u pana D.
71. K dotazům uvedla, že na řeč o souloži s panem D. došlo tak, že měla obavu, aby jeho vztah k H. nepřešel z platonické úrovně do „fyzické“, a tak jí pan D. uklidňoval, že se souloží počká, až bude H. starší. Pokud jde o v rámci hovoru zaznamenaný hovor o tom, že obžalovaný nepoužívá lubrikant a vystačí si s vlastními slinami, tak obžalovaná uvedla, že v konverzaci jasně nezaznělo, o co šlo, hovoru plně nevěnovala pozornost, protože venčila psa. Možná každý mluvil o něčem jiném. Lubrikanty se používají ke zvlhčování čehokoliv i na sondu při měření tloušťky nátěru.
72. Na svůj příspěvek na pedonii, kde se vyjadřovala ke vztahu pana D. k H., si pamatuje jen proto, že jí byl předložen v přípravném řízení. Tehdy byla hodně ovlivněna panem D., akceptovala představu, že se mají s H. rádi.
73. O důsledcích zneužívání si něco přečetla. Hodně traumat může být sekundárních, ale není odborník.
74. Pokud jde o současnou situaci H., obžalovaná při prvním výsledku vycházela z informací od manžela a dopisů. Co věděla, tak dcera spala dobře, zpívala si, hodně si s manželem povídala. Dcera jí v dopisech psala, že to ve škole nemá jednoduché. Obžalovanou zadrželi před panelovým domem, lidé to viděli a děti si hned začaly dceru dobírat. Dcera jí říkala, že neví, co má odpovědět, když se jí spolužák zeptá, kde má maminku.
75. Při opakovaném výsledku po svém propuštění obžalovaná uvedla, že dcera měla z jejího návratu radost. Podařilo se jim s manželem vyhovět podmínkám soudu na zahájení terapie. S H. a manželem dochází k rodinné terapeutce, dcera má strach, že jí matka opět odejde, řešili též, jak v rodině dceři opět nastavit hranice chování. S manželem dochází na partnerskou terapii, dále dceru řeší s Dětským krizovým centrem. Doma mají dobrou atmosféru, i když všechny tíží to, že by šla na dlouhé roky do vězení. Zaměstnavatel s ní ukončil pracovní poměr, ale dostala od něj překlad na dohodu o provedení práce. Myslí si, že H. zatím není připravená mluvit o tom, co se dělo s obžalovaným, dělá letmé zmínky. Situace nezletilé ve škole je komplikovaná, řada kamarádek se od dcery odvrátila, jedna jí i začala šikanovat, ale řeší se to se školou.
76. *Soud výpověď obžalované vnímá jako smíšenou, kdy se střídají velmi hodnověrně působící pasáže s částmi, které působí podezřele, některé až absurdně (např. vysvětlování hovoru s obžalovaným o zvlhčování). S ohledem na další níže rozebírané dokazování pak lze konstatovat, že obžalovaná dílem vypovídala pravdivě a dílem účelově, kdy se především snažila popřít, že by věděla o tom, že mezi obžalovaným a její dcerou dochází k pohlavnímu styku. V principu z hlediska subjektivní stránky přiznává pouze to, že umožnila své dceři a obžalovanému platonický vztah s tím, že kvůli „poruše mozku“ a manipulacím ze strany obžalovaného jí z dostupných indicií nedocházelo, že vztah dcery a obžalovaného není tak nevinný. Rozpory důkazů s těmito částmi výpovědi obžalované a z toho plynoucí závěry jsou rozebrány níže.*
77. **Svědék Karel P.** uvedl (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 553-559), že obžalovaného Petra D. poznal osobně na podzim 2015, ale již předtím se spolu bavili na serveru pedofilie.info.cz. Osobní setkání inicioval obžalovaný, který se svědka na serveru zastával, věděli o sobě, že mají společný „názor na věc“. Při setkáních se spolu hlavně bavili o pedofilii, chodili na procházky. Obžalovaný se svědkovi svěřil, že se mu líbí dívek ve věku 3 let, maximálně tak do devíti. Vřelý vztah měl i k miminkům, říkal mu, že navštěvuje školy a jesle, kde ho nechají děti

přebalovat. Svědek o obžalovaném ví, že vyučoval tanec v mateřských školách, viděl videa, kde si děti posazoval na klín obkročmo proti sobě a zakláněl jim hlavu, ale nevšiml si, že by jim sahal pod oblečení nebo je nějak osahával, vnímal to jen jako objetí. Viděl také video holčiček ze soustředění, kde byly jen v kalhotkách, ale to bylo normální, protože bylo horko. Nic intimního mu obžalovaný nikdy neukazoval.

78. Obžalovaný měl svoji oblíbenkyni H., „Královnou“. Obžalovaný ji prezentoval jako svoji životní partnerku. Svědek ji osobně poznal, když byli spolu s Františkem „L.“ za obžalovaným na táboře Č. František je totiž profesionální fotograf a fotil tam propagační snímky, ale nemá řidičský průkaz, takže tam potřeboval odvést. Dle svědka byla H. „propedofilní“, tak v komunitě říkají dětem, které kontaktují dospělí. H. se na táboře procházela po chodbě jen v kalhotkách, snad i seděla obžalovanému na klíně. Poté ji už svědek nikdy neviděl. Měl zájem se s ní znovu setkat, ale obžalovaný na ni strašně žárlil. Dokonce říkal, že kdyby se H. rozhodla, že s ním dál nechce být, tak by si vzal život. Obžalovaný se svědkovi chlubil, že má s H. intimní poměr, že má s ním za odpoledne dvacet i čtyřicet orgasmů. Svědek to považoval za nesmysl, že se obžalovaný jen vychloubá. Ví, že u obžalovaného i přespávala, ale to měl obžalovaný spát na zemi vedle postele a nikoliv s ní v posteli. Obžalovaný se také chlubil tím, že ho kontrolovala policie, protože si H. posazoval obkročmo na klín. Svědek nechápal, proč obžalovaný takto provokuje.
79. Obžalovaný říkal, s H. žije intimním životem, ale v komunitě tomu nevěřili. Věděli, že se obžalovaný rád vychloubá. Také se zmiňoval, že je s matkou H. v denním kontaktu, že má nešťastné manželství a manžel po ní požaduje „zvláštní praktiky“. Svědek s obžalovaným měli za to, že asi i otec H. bude pedofilně zaměřený, když měl spát s dcerou sám v pokoji. Na radu obžalovaného zavedla matka H. opatření, aby dcera s otcem sama nespala a aby za ní otec nechodil do koupelny. Dle svědka otec H. věděl pouze o tom, že dcera dělá obžalovanému taneční asistentku a že jí učí hrát na klávesy.
80. Svědek společně s obžalovaným založili stránky pedonia. Obžalovaný na nich byl „pedokrál“, který stanovoval pravidla a měl rozhodující slovo, svědek pak jeho „kancléř“, který stránky zajišťoval po technické stránce. Vystupoval na nich pod jménem ASCE. Vedle nich na stánkách působili dva moderátoři, NEPTUN, což byl Oldřich N., a MACK, jehož skutečnou identitu neznali, jen věděli, že je ze Slovenska. Matka H. měla přístup pod jménem MAATA pouze na veřejné fórum, kam přispívala. Obžalovaný nestál o to, aby měla přístup na chat, kde popisoval své erotické aktivity. Svědek je vnímal jen jako fantazie, ale v případě jejich přečtení by asi matka H. proti obžalovanému zakročila.
81. Obžalovaný má dle svědka dobrý vztah se svým synem, ale špatný se svoji bývalou manželkou a dcerami. Dle svědka to bylo tak, že si obžalovaný ani tak nebral manželku, jako její dceru O., která k němu chodila na tanečky. Obžalovaný O. obdivoval, ale pokud svědek ví, tak se k ní choval korektně, jen ji nepřiměřeně rozmazloval. Bývalá manželka asi nemůže obžalovanému odpustit, že ji opustil.
82. Svědek vyjádřil pochybnosti o duševním stavu obžalovaného. Když zakládali stránky a přišli s tituly pedokrál a kancléř, vnímal to svědek jako hru, ale obžalovaný to začal brát vážně, chtěl, aby se mu každý klaněl, když byly třeba na procházce a za obžalovaným se otočila malá dívka, tak to obžalovaný interpretoval tak, že musela poznat, že potkala pedokrále, myslel si, že má na zemi „posláni“. Svědka to rozčilovalo, ale obžalovaný si nedal nic vymluvit. Například své soukromé názory obžalovaný na stránkách prezentoval jako výzkum, což se jejich uživatelům z řad odborníků nelíbilo, ze serveru odcházeli.
83. *Výpověď obžalovaného při samostatném hodnocení i v kontextu ostatního dokažování nebudí pochybnosti, pokud jde o to, že se obžalovaný svým vztahem chlubil, ale vzbuzuje otázku, zda svědek skutečně nevěděl o tom, čeho se obžalovaný dopouští, zda mohl jeho projevy skutečně vnímat jen jako sexuální fantazie a vychloubání, které se nezakládá na realitě. V rámci odposlechu byl zachycen mimo jiné přes hodinu trvající hovor mezi obžalovaným a svědkem z 18. 3. 2018 v 14:56:17, v rámci hovoru se baví velmi otevřeně, obžalovaný mimo jiné popisuje svůj*

Shodu s prvním prvním potvrzuje:
Kateřina Veselská

vztah s „H.“ včetně toho, že si s ní obžalovaný lehne na deku před zrcadlo, posadí se k němu zády, udělá rozštěp a „sleduje jak tam.. jak tam zjíždím“, následně se svědkem obžalovaný řeší, že „bodně holek oslovuje kochat se svoji pipinou v různých akcích“. Dle hovoru svědek zjevně znal jak nezletilou, tak její matku, obžalovanou Ž. V dalším hovoru ze stejného dne v 16:06:43 obžalovaný řeší se svědkem, že matka H. o všem ví, že o jeho vztahu ví i jeho otec, který se kvůli tomu odmítl s ním dále stýkat. Obžalovaný svědkovi popisuje mimo jiné to, že má s nezletilou barevné kódy „zelenou, oranžovou, červenou“ podle toho, kde jsou a jak se nezletilá může vůči němu chovat. Dále obžalovaný rozebírá se svědkem, „že ta pipina to je prostě orgán von vydží věci...“, zmiňuje, že „v minulosti tam s téma“ nezkoušel až tak extrémní věci, že „to je tak gumový úžasně“, sděluje svědkovi, že nezletilá má ráda kousání do bradavek, jaké používají označení pro dívčíno přirození atd., obžalovaný a svědek spolu řeší, kde se člověk může a kde nemusí bát, že mu někdo někde dá skrytou kameru, zda by takový důkaz byl použitelný před soudem, jaká platí v jakých případech věková hranice pro pohlavní zneužití atd. Soud s ohledem na obsah tohoto hovoru má pochybnosti o tom, že svědek skutečně nevěděl o zneužívání nezletilé H. Ž., a pokud by nešlo o skutečnosti již zjevně známé Městskému státnímu zastupitelství, považoval by za nutné dát podnět k prověření, zda zde nedošlo ke spáchání trestného činu.

84. **Svědék František V.** uvedl (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 587-592), že se s obžalovaným Petrem D. seznámil na pedofilním fóru někdy v roce 2015, když obžalovaný oslovoval lidi, že by se s nimi chtěl osobně setkat. Poté, co ho obžalovaný vyhledal, se občasně setkávali, jezdili na výlety, psali si a především si pak volali. Obžalovaný se nedokázal bavit o ničem jiném než o své sexuální orientaci, líbily se mu dívky předškolního věku. Například když spolu šli po ulici, tak obžalovaný oslovoval malé holčičky, když měly zmrzlinu, tak jim říkal, že by je rád lízal. Svědek to vnímal tak, že je obžalovaný „potrhlý“. Svědek má fotoateliér a tak po něm obžalovaný chtěl, aby mu nafotil fotoreportáž. Svědek s ním byl v několika školkách, kde obžalovaný učil tanečky, viděl, jak si dává holčičky na klín, tulí se s nimi, ale neviděl, že by jim šahal do nepatřičných míst. I když byla přítomna učitelka a něco viděla, tak jí zřejmě nic nedocházelo. Svědek obžalovanému radil „ať dá zpátečku“ a nedráždí okolí, ale obžalovaný si nedal nic vysvětlit. Byl přesvědčený, že je pedokrál, že má pravdu a vše mu projde, že ve společnosti prosadí jiný pohled na vztahy mezi dospělými muži a dětmi. Vymýšlel si vlastní novou terminologii. Nikdy se ale nestalo, že by někoho vybízel ke zneužívání dětí.
85. Svědek věděl, že obžalovaný má milenkou H. Ž., se kterou se seznámil, když jí bylo šest let, že ho „očarovala“ na tanečním soustředění. Vyprávěl svědkovi, že se spolu mazlí, líbají, že jí dráždí na intimních místech a že má za odpoledne třeba 20 orgasmů, ale že k penetraci nedošlo. Svědek to považoval za absurdní nesmysly. Jediné jejich fotografie, které viděl, je zachycovali oblečené, nešlo o nic intimního. Obžalovaný říkal, že je to jeho vyvolená a že si ji vezme, až vyroste, udělal si z ní taneční asistentku. Byl do ní zamilovaný, dokonce si přestal brát ve školkách jiné holčičky na klín. Matka H. podle nějaké říkanky přišla na to, jak je obžalovaný orientovaný, že je „P.“ ze serveru pedonia, ale nevadilo jí to. Svědek se s ní osobně několikrát viděl, dělal pro ni vánoční fotografie. Matka H. vystupovala na pedonii jako MAATA, psala na fórum o svém dětství, reagovala na články. Svědek na stránkách vystupoval jako LEONID.
86. *I zde není důvod pochybovat o výpovědi svědka, pokud jde o popisované jednání obžalovaného a jeho vychloubání se vztahem s H. a jejich sexuálním životem. Ani zde se nelze ubránit pochybnosti, zda svědek skutečně obžalovanému nevěřil, neměl za to, že by bylo na místě učinit na obžalovaného trestní oznámení, ale to opět není předmětem tohoto trestního řízení, pokud jde o to, o čem svědek věděl, tak i zde došlo ke zajištění komunikace mezi obžalovaným a svědkem, a byť zde obžalovaný byl podstatně umírněnější než ve vztahu ke svědku P., kdy např. v hovoru ze dne 7. 3. 2018 v 10:51:17 se obžalovaný při hovoru se svědkem omezuje na zmínku, že před ním chce nezletilá v bytě pořádně chodit nahá, a popis toho, jak si na obžalovaného nezletilá sedla v rámci cvičení jógy do tureckého sedu.*
87. **Svědék Doc. RNDr. Oldřich N., CSc.**, uvedl (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 532-537), že se s obžalovaným Petrem D. seznámil v roce 2015 na portálu ČEPEK. V roce 2016 se pak potkali osobně, obžalovaný založil svůj web pedonie, a chtěl svědka poznat, aby posoudil, zda mu na webu může dát moderátorská práva. Na spolupráci se domluvili, na

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Kateřina Veselská

stránkách pedonia svědek vystupoval pod jménem NEPTUN. Celkem se spolu s obžalovaným mohli od té doby setkat asi tak desetkrát. Dvakrát s ním byl na tanečkách, které obžalovaný vedl v mateřských školkách a také za ním jel dvakrát na taneční soustředění. Svědek sebou vozil zvířata a hady, které dětem předváděl. Ve školkách i na tanečních soustředěních se dívky na obžalovaného vrhaly, sedaly si mu na klín, lezly mu po zádech i sám obžalovaný si je na klín bral. Na soustředění dívky lezly na záda i svědkovi.

88. Obžalovaný se na soustředění zamiloval do jedné z holčiček, do H., ze které pak udělal svoji taneční asistentku. Říkal o ní, že ji miluje, že s ní začne sexuálně žít, až jí bude 15, v 18 si ji vezme a ve 20 spolu budou mít miminko. Mluvil o ní jako o životní partnerce a že už žádnou jinou nechce. V únoru 2018 byl u obžalovaného doma na návštěvě, byla tam s nimi H., která seděla obžalovanému na klíně, dvakrát se políbili na ústa, ale obžalovaný ji nijak neošahával. Obžalovaný se mu nezmiňoval v souvislosti s H. o ničem sexuálním, zmiňoval se o její mamince, že je ráda, že je dcera s obžalovaným šťastná a že spolu dělají tanečky, navštěvují různé akce. Obžalovaný mu ukazoval řadu fotografií a s H., ale nešlo o žádné intimní fotografie. K osobě obžalovaného uvedl, že se rád vychloubal, nedalo se mu v tomto vždy věřit, označoval se za „Pedokrále“, radil ostatním pedofilům i ostatním lidem. Svědek ho měl za narcistu a megalomana. Když na chatu obžalovaný popisoval, že s ním partnerka měla mnohočetné orgasmy, nebral to vážně, dával to do kontextu s tím, že když s ním byl ve školce na tanečkách, tak si obžalovaný vzal dívku na klín, zaklonil jí hlavu, a když holčička přivřela oči nebo vzdychla, tak si to obžalovaný hned vykládal tak, že šlo o orgasmus, a pak se chlubil, jak ho dívkám dokáže udělat za tři vteřiny.
89. *Situace je zde obdobná jako v předchozím případě, svědek nepopírá, že ho obžalovaný informoval o svém vztahu a sexuálním životě s nezletilou, ale to, že ho vzhledem k okolnostem nebral vážně. Řešení otázky, zda tomu tak skutečně bylo, opět není předmětem tohoto trestního řízení. I zde je součástí důkazního materiálu komunikace mezi obžalovaným a tímto svědkem, kdy např. v hovoru 13. 3. 2018 v 9:27:16 obžalovaný mimo jiné sděluje svědkovi, že „u nich“ „se to tak zlepšuje“, že už ani nepočítá „to jedno číslo“, že se dostali na 77 a pak to již obžalovaný odmítá, byl jen z videozáznamů počítat, že si to chce „ve zdraví užít“, „aby ho neutáhala“.*
90. **Svědkyňe Vladimíra P.**, dříve D., uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 500-511), že byla do roku 2011 za obžalovaného Petra D. provdána, mají spolu syna Petra D. mladšího. S obžalovaným se seznámila tak, že k němu její dcera O. chodila na „tanečky“, seznámili se přes ni. Když spolu s obžalovaným žili ve společné domácnosti, nikdy si nevšimla, že by se k jejím dcerám A. a O. choval nepatřičně. S A. se neměli rádi a obžalovaný ji spíše ignoroval. O. k němu měla citovaný vztah, nepoznala biologického otce. Obžalovaný se jí nikdy nezmínil o tom, že by se mu měla líbit mladá děvčata, Jejich sexuální život byl normální. Ke svědkyni se choval normálně, byl pedant, někdy se choval trochu povýšeně. Vztah fungoval první tři roky, pak se odcizili, obžalovaný se poté co se v roce 2004 vrátil z dovolené se žlutoučkou, začal zajímat o duchovno, filozofii, měli každý jiné zájmy, již neměli žádný intimní život. I po rozvodu si bral děvčata spolu se svým synem na dovolené, když pak už byla děvčata větší, tak už s ním dál jezdit nechtěli, syn jezdil za otcem sám. Dcery si nikdy na nic nestěžovali.
91. Až k dotazům na v počítači obžalovaného policií zajištěnou Dohodu o mlčenlivosti a odškodnění, svědkyně potvrdila její vznik a spontánně toliko uvedla, že se „týkala mlčení“. Ke konkrétnímu dotazu na to, co je míněno tím, že se obžalovaný „měl dopustit jednání, jež se mohlo negativně projevit na dalším duševním vývoji dcer“ uvedla, že v době rozvodu nic nevěděla, ale dcery později naznačovaly, že k něčemu došlo a nakonec těsně před podpisem smlouvy „prasklo“, že došlo k nějakému „tvrdšímu fyzickému útoku“ ze strany obžalovaného na A. a O. a možná i k nějakému psychickému týrání. Dcery se o tom se svědkyní nechtějí bavit. Domnívá se, že o pohlavní zneužívání nešlo, s A. se obžalovaný neměl rád a O. jí nic takového neřekla.
92. *Výpověď svědkyně vzbuzuje pochybnosti při samostatném hodnocení i v kontextu ostatních důkazů, kde je součástí nejen ve výpovědi zmiňovaná dohoda, ale i emailová komunikace obžalovaného s rodinou a přáteli, kdy je*

mimo jiné řešeno, že by se neměl nechat vydírat, že tím „V.“ ze své dcery dělá „prostitutku“, že není důvod odškodňovat i druhou dceru, které nic neudělal, obžalovaný je upozorňován na to, že se platně stejně nelze vzdát práva na podání trestního oznámení atd. V rámci provedeného finančního šetření bylo zjištěno, že obžalovaný zpeněžil prakticky veškerý svůj majetek a prostředky použil na vyrovnání podle předmětné dohody. Není důvod tyto aspekty podrobněji rozebírat, protože předmětem tohoto řízení nejsou, zda a čeho se obžalovaný v minulosti dopustil vůči jedné ze svých nevlastních dcer. Soud však považuje s ohledem na uvedené za nevěrohodnou výpověď svědkyně, pokud by její výpověď měla být brána jako důkaz charakteru obžalovaného v tom smyslu, že se v minulosti choval k dětem nezávadově, respektive maximálně až po konfrontaci s předmětnou dohodou připustila, že mohlo docházet k nepřiměřenému trestání, možná i k psychologickému týrání dcer.

93. **Svědkyňe Alžběta D.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 491-495), že obžalovaný Petr D. je její nevlastní otec, dříve s ním žila její matka Vladimíra D., nyní P. Obžalovaného zná od malička, ale „moc si nenesdí“, byla živější dítě a obžalovaný se po ní i ohnal. Šlo pouze o takový „výchovný pohlavek“. Jinak se o ně staral dobře, koupil jim, co chtěli, jezdili spolu na výlety, do zahraničí. Nikdy se k ní nechoval nevhodně, neosahával ji. Nevšimla si, že by se obžalovaný choval nevhodně k její sestře O. Ta po maturitě odešla do zahraničí, žije nyní ve Španělsku. Co bylo důvodem rozchodu její matky a obžalované svědkyně neví, byla tehdy ještě dítě. I po jejich rozchodu jezdili se sestrou a bratrem za obžalovaným na víkendy. Jednou, když byla v šesté třídě, u něj měla nehodu na koni, u lékaře s ní nebyl. Poté se již nestýkali, pouze jí napsal k narozeninám nebo ke svátku, dál za ním jezdil už jen její bratr. Asi rok poté začala mít zdravotní problémy, nemá to nikde písemně, ale lékaři jí řekli, že to může být po pádu z koně.
94. *Jelikož žačkou obžalovaného z mateřské školy neměla být tato svědkyně, ale její sestra O. (obžalovaný v jednom z odposlechnutých hovorů také řeší se svědkem N. vliv hormonů na růst dětských prsou a zmiňuje v tomto kontextu vývoj prsou u O.), soud předpokládá, že pokud by se obžalovaný vůči svým nevlastním dcerám něčeho dopustil, pravděpodobně by tak bylo vůči O. Za situace, kdy nebylo zjištěno, zda k něčemu došlo, je zbytečné spekulovat, zda tato svědkyně vypovídala pravdivě (a k ničemu nedošlo, anebo v případě, že k něčemu došlo, tak si toho nebyla vědoma, či na to již zapomněla) či nepravdivě. Z hlediska aktuálně řešené věci je přínos výpovědi minimální, jelikož nebyl prokázán opak, soud nemohl než přistupovat k obžalovanému tak, že se v minulosti něčeho obdobného tomu, pro co byl obžalován, nedopustil.*
95. **Svědka Martin P.** uvedl (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 570-574), že obžalovaného poznal přes svou manželku Vladimíru P., dříve D. S obžalovaným měla syna P., obžalovaný si k němu pro něj jezdil. Manželka, její syn P. ani dcera O. si na obžalovaného nikdy nestěžovali. Jen dcera A. měla mít v době soužití její matky s obžalovaným problémy, měl ji fyzicky trestat, ale nic bližšího k tomu svědek neví. Neví o žádném jiném nevhodném chování obžalovaného. Konkrétnější informace nemá k rozvodu obžalovaného, jen že si přestali se ženou rozumět, nic konkrétního neví ani o dohodě o odškodnění a mlčenlivosti, neví, co je míněno tím, že se měl obžalovaný „dopustit jednání, jež se mohlo negativně projevit na dalším duševním vývoji dcer“, možná je tím míněno fyzické trestání A.
96. *Svědka v zásadě neuvedl nic jiného, než že od manželky ani od vlastních dcer nesyšel vůči osobě obžalovaného, nic závadového vyjma údajného fyzického trestání A. Neexistují důkazy, na základě kterých by bylo možné tvrdit opak (ve smyslu, že si je svědek vědom dalších, před soudem neuvedených skutečností) a soud nemůže než výpověď svědka akceptovat, nicméně její význam je zcela zanedbatelný, jelikož směřuje toliko k tomu, co svědkovi bylo sděleno, nikoliv k tomu, co se skutečně stalo či nestalo.*
97. **Svědci Kateřina B., sestřenice obžalovaného, JUDr. Pavel D., ml. bratr obžalovaného, JUDr. Pavel D. st., otec obžalovaného a Helena D., nevlastní matka obžalovaného,** využili svého práva a odmítli k věci vypovídat s ohledem na rodinný vztah k obžalovanému.
98. *K těmto osobám lze dodat, že součástí důkazního materiálu je emailová komunikace mezi svědkyní B. a obžalovaným, ze které je zřejmé, že si je svědkyně vědoma přinejmenším v nějaké formě toho, že se obžalovaný chová k nezletilým závadově a snaží se na něj (dle reakcí obžalovaného marně), výchovně působit. Dále již bylo zmíněno, že obžalovaný v komunikaci zmiňoval svého otce a bratra, že se s nimi již nestýká. Obžalovaný se cítil*

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Kateřina Veselská

dotčen odmítavou reakcí svého otce, který se měl vyjádřit v tom smyslu, že by obžalovaného raději nezplodil a nechce ho vidět, dokud svůj vztah s nezletilou neukončí.

99. Jako svědecké výpovědi bez vazby na konkrétní bod výroku (obžaloby) lze do úvodní části zařadit také následující **dvě výpovědi zaměstnankyň Mateřské školy xxx**, jelikož žádný z bodů obžaloby se nevztahuje k jednání obžalovaného, ke kterému by mělo dojít v této školce, nicméně jde o jednání charakterem blízké tomu, co je dále řešeno pod 1.bodem výroku.
100. **Svědkyň Mgr. Martina B.**, ředitelka uvedené mateřské školy, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 476-482), že ve své funkci působí pět let a po celou dobu u nich obžalovaný Petr D. vyučoval tanečky, ve školce působil již za její předchůdkyně. Kroužek zrušili z kapacitních důvodů, neboť ve školce probíhala rekonstrukce. Během kroužku u nich byla vždy přítomna paní učitelka, někdy i paní uklízečka. Mohli se přijít podívat i rodiče, pokud měli zájem. Pamatuje si pouze na jeden incident, **přišla za ní učitelka F. s tím, že si pan D. bere při tanečkách dívku na klín. Svědkyně si s ním o tom obratem promluvila, a i když se jí snažil vysvětlit, že není nic špatného si brát na klín plačící dítě, tak ho upozornila, že je to nepřipustné a pokud by se to opakovalo, tak s ním spolupráci ukončí. Poté s kroužkem již nebyly žádné problémy.** Pamatuje si, že s obžalovaným jednou byla na výuce malá, asi osmiletá holčička, která s ním pózovala na propagačních plakátech.
101. **Svědkyň Květoslava F.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 517-521), že na uvedené školce učila a jednou si **při hodině taneček vedených obžalovaným Petrem D., všimla, že má na klíně obkročmo proti sobě posazenou dívku.** Poprvé na to nijak nereagovala, ale když se poté situace opakovala, tak mu již řekla, že se jí to nelíbí. Pan D. jí to vysvětlovat tak, že dívka je citově vyprahlá a on že je jen její kamarád. Takové vysvětlení jí nestačilo, a když viděla, že se situace opakovala potřetí, tak již vše oznámila ředitelce mateřské školy.
102. *Soud nemá důvod ani o jedné z těchto dvou výpovědí pochybovat, jsou plně v souladu s tím, co je dále řešeno konkrétně vůči jednotlivým nezletilým poškozeným. Lze pouze spekulovat, zda i v těchto případech interakce obžalovaného dosáhla míry, aby bylo možné jednání kvalifikovat jako trestný čin, pro tyto útoky nebyla podána obžaloba a kromě těchto výpovědí nejsou k tomuto jednání další důkazy. Přinejmenším však výpovědi ilustrují jednání obžalovaného včetně toho, jak v jednání nepokračoval, pakliže narazil na dostatečně nekompromisní přístup ze strany vedení mateřské školy.*
103. **Bod 1. a). – nezletilá K. M.**
104. **Poškozená nezletilá K. M.**, nar. xxx, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 787-795), že ve školce **na žádný kroužek, na žádné „tanečky“ nechodila**, a že ve školce žádný pan učitel nebyl a ani tam nechodil. Žádný dospělý jí nic špatného nedělal, nikdo jí neublížil.
105. *Poškozená popírá tedy nejen to, co je předmětem obžaloby, ale i jen samotný (snadno ověřitelný) fakt, že vůbec do tanečního kroužku chodila (není důvod podrobněji rozepisovat možné důvody, od možného vytěsnění, přes strach až po nechuť vypovídat). Soud zde však může vyjít z jiných důkazů.*
106. V přípravném řízení byla slyšena matka nezletilé, **svědkyně Jana M.**, která uvedla (výpověď na č.l. 800-805 čtena se souhlasem stran), že její dcera K. M. v mateřské škole navštěvovala taneční kroužek vedený obžalovaným Petrem D. Dceru označila za introverta, který si věci uzavírá do sebe a nikomu nechce uškodit. To raději nic neřekne. O panu učiteli jim doma řekla, že ji chválí a že jí pohladil po zádech, což má ráda. O tom, že se ve školce dělo něco nevhodného, se dozvěděla až od Policie, K. mluvila s psychologkou a závěr byl ten, že se jí nic vážného nestalo a že si nemají dělat starosti. K. se na to dále nevyptávala.
107. *Soud nemá důvod o výpovědi svědkyně jakkoliv pochybovat a obsah její výpovědi akceptoval.*

108. K tomuto bodu se vztahuje rovněž výpověď **svědkyně Miluše F.**, která uvedla, že pracuje jako učitelka v Materské škole xxx od školního roku 2013/2014. Pan D. v této školce vedl taneční kroužek již před jejím nástupem. V roce 2016 dělala na kroužku pedagogický dozor, seděla u stolu a přišlo jí zvláštní, že nevidí jednu holčičku a že již podruhé běží stejná písnička. Když začala hrát potřetí, šla se podívat do části herny, kam nebylo od stolu vidět. Zpoza skříně vyběhla rozcuchaná holčička (*pozn. poškozená K. M.*) Dostál najednou hodinu ukončil. Svědkyně si všimla, že holčička má na krku zarudlé fleky, jako kdyby jí někdo poškrábal. Zeptala se, od čeho to má, a holčička jí předvedla, že jí to pan učitel udělal na krku rukou. Svědkyně jí řekla, že to není normální, ale holčička jí oponovala, že jí pan učitel řekl, že když se lidé milují, tak to normální je.
109. Svědkyni takové chování učitele přišlo nemístné. Se zástupkyní se souhlasem ředitelky nainstalovaly do místnosti skrytý fotoaparát a celý průběh tanečního kroužku si nahrály. Záznam předala ředitelce a ta ho předala Policii (záznam je dále rozebíraným důkazem ve věci), obě pak byly volány k výslechu, po kterém byly poučené, aby o věci mlčely. Taneční kroužek ve školce ukončily.
110. *Výpověď svědkyně působí věrohodně jako samostatně, tak v kontextu ostatního dokazování. Co obžalovaný s poškozenou za rohem dělal je jednoznačně prokazováno dále řešenými videonahrávkami. Soud rovněž nemá důvod pochybovat tvrzení svědkyně o tom, že poškozená byla ovlivňována obžalovaným v tom smyslu, že jí říkal, že takové aktivity jsou u lidí, které se milují normální. Toto plně odpovídá nejen dalším zjištěním, ale i výpovědi samotného obžalovaného, popisujícího před soudem to, jak jejich aktivity vysvětloval poškozené H. Ž.*
111. *Sdělení nezletilé poškozené učitelce pak dobře ilustruje, jak obžalovaný působil na nezletilé, přesvědčoval je, že určité jednání je normální „když se lidé milují“, přičemž v kontextu je jasné, že takové jednání bylo míněno nikoliv v kontextu „když se dospělí milují“, ale že jde o normální jednání, pakliže má nezletilá někoho ráda. Obžalovaný nezletilé podstrkával zcela nepatřičný vzorec chování, posouval její dětskou afektivitu směrem k sexuálním aktivitám. Chtěl, aby si takové jednání nezletilá osvojila jako normální.*
112. Na výpověď učitelky navazuje výpověď ředitelky této mateřské školy, **svědkyně Dany U.**, která uvedla, že pana D. zná již od roku 2004. Po svém nastoupení na xxx jako ředitelka, řešila bezpečnost kroužků, nakonec se prosadilo řešení, že se kroužků bude účastnit pedagogický dozor, ne proto, že by měli potřebu hlídat lektory, ale aby se zajistila bezpečnost dětí (např. aby nechodily samy na záchod). Jedna z budov, kde probíhaly kroužky, má prostory řešené do písmene L, takže když si učitelka sedne k učitelskému stolu, nevidí na celou místnost. Jedna z učitelek si při kroužku tanečků v dubnu či květnu 2016 všimla divného chování jedné z holčiček, K. M. a pídila se po tom, co se během kroužků děje v místech, kam nevidí. Dala souhlas s instalací skryté kamery s tím, že jí pak záznam bude předán. Po jeho zhlédnutí zjistila, že pochybnosti učitelky byly důvodné, spojila se s právníkem, který jim doporučil věc oznámit zřizovateli. Informovala tedy orgán sociálně právní ochrany dětí, podnět pak k prošetření šel na policii, kam byly volány. Tam jim řekli, ať originál záznamu na kartě zničí a ať o věci mlčí. Policie jim pak sdělila, že obešli ostatní školky, ale nic dalšího závadového nezjistili. Spolupráci s panem D. ukončili z organizačních důvodů s tím, že školka není schopná dále zajišťovat pedagogický dozor během kroužků.
113. *Opět není žádný důvod pochybovat o této svědecké výpovědi, která plně odpovídá ostatnímu dokazování, zvláště pak výpovědi svědkyně F.*
114. Pro závěr o tom, že se obžalovaný vůči poškozené nezletilé M. dopustil jednání uvedeného ve výroku, jsou rozhodujícím důkazem videozáznamy.
115. **Videozáznam skrytě pořízený svědkyní F.** je k dispozici na č.l. 586. Výjimečný je tím, že zachycuje celou hodinu a nikoliv jen výseč, kterou si obžalovaný úmyslně nahrával. Ke konci hodiny hraje obžalovaný s dětmi hru, kdy pustí hudbu, při jejímž zastavení se musí zastavit v pohybu. V 45:19 záznamu, obžalovaný rukou pokyne nezletilé, která tančí s ostatními dětmi, aby šla k němu, a ta k němu skutečně přichází. Obžalovaný si sedá na židli, objímá nezletilou,

posazuje si ji čelem k němu nejprve obkročmo na pravé koleno, posléze obkročmo na klín, zaklání ji (tyto aktivity jsou v lepší kvalitě zachyceny v dalším záznamu). Toto jednání přerušuje, když je potřeba pustit další písničku či napomenout děti.

116. *Obžalovaný se hájí též tím, že iniciativa nešla z jeho strany, že to nezletilé ho ve školce vyhledávaly, že stály „frontu“ na to, aby si mu mohly sednout na klín. V první řadě je nutné uvést, že není nic závadného na tom, pokud nezletilé vyhledávaly pana učitele, rovněž není nic závadného na tom, pokud stály o přiměřený fyzický kontakt s učitelem, bylo pouze na odpovědnosti obžalovaného, aby tento bezelstný a nevinný zájem (nezatížený ještě dospělou sexualitou), držel ve společensky a pedagogicky odpovídajících mezích. I kdyby bylo prokázáno, že se v tomto ohledu obžalovaný hájí pravdivě, nic by to nezměnilo na charakteru jeho provinění, na právní kvalifikaci, soud by ani nepřistoupil k uložení mírnějšího trestu (k tomu jakými úvahami se řídil při ukládání trestu, viz příslušná pasáž tohoto odůvodnění). Předmětný videozáznam nicméně ukazuje, že přinejmenším v některých případech tomu nebylo tak, jak obžalovaný své jednání popisuje. Na záznamu je jasné patrné, že iniciativa zde byla na straně obžalovaného, který si nezletilou k sobě přivolał.*
117. K videozáznamu pořízenému svědkyní F. se váže argument obhajoby, že obžalovaný poté, co několik policistů shlédlo předmětný záznam a konstatovalo, že nejde o trestný čin ani přestupek, dále již jednal v právním omylu, jelikož měl za to, že jeho jednání není trestné.
118. S uvedeným argumentem se soud neztotožňuje z několika důvodů. Zaprvé byl to sám obžalovaný kdo opakovaně před soudem zdůraznil, že v právních aspektech pedofilie a zneužívání dětí je velmi vzdělaný, rozebíral zákonné formulace, které dle jeho názoru jsou pro pedofilní pachatele matoucí, popisoval jak na pedofilních fórech edukoval ostatní pedofily v tom smyslu, že i jednání, které považují za nevinné je z pohledu práva trestné. Vyšší stupeň právní edukace k tomu, aby pachatel mohl rozeznat protiprávnost využívání tělesného kontaktu s dítětem k uspokojení sexuální pudy, však není ani potřeba, zákaz takovéto interakce s dětmi je obecně známou skutečností, nejen právní, ale též obecně sdílenou morální normou. Je na místě zdůraznit, že u obžalovaného nešlo jen o to, že si své žáčky posazoval na klín, ale rovněž o to, že s nimi přitom prováděl praktiky, které sloužily ke stimulaci intimních partií nezletilých (ve všech případech především tzv. „záklony“).
119. Je pravda, že obžalovanému rozebíraná videonahrávka „prošla“, jelikož jde o jeden osamocený záznam z větší vzdálenosti, kde nejsou rozeznatelné detaily interakce s nezletilou či mimika obžalovaného (která je na některých záznamech velmi výmluvná). V tomto případě nedošlo k jasně čitelné nepřipustné interakci, jako je v jiných případech hlazení intimních partií či kopulační pohyby. Obžalovaný zde měl štěstí, že když návazné policejní šetření k jeho osobě neodhalilo nic závadného, policie věc vyhodnotila jako osamocené a relativně nevinné „přestřelení“ při interakci s dítětem, které postačí řešit domluvou s tím, že není na místě protipedofilní hysterie a hned dovozovat zneužívání dětí pouze z toho, že si učitel vzal malou holčičku na klín a „blbnul s ní“ ve smyslu zaklání. Policie akceptovala vysvětlení obžalovaného, že tím nic špatného nemyslel, že jen reagoval na to, že holčice chyběl fyzický kontakt.
120. Obžalovaný byl osobou dostatečně inteligentní a orientovanou, aby věděl, že v tomto případě měl štěstí a pokud by se v rámci šetření ukázaly další okolnosti, či se v tomto konkrétním případě dopustil i na předmětnou vzdálenost čitelněji protiprávního jednání, tak by mu hrozilo trestní stíhání. Soud má za vyloučené, aby skutečně uvěřil tomu, že jeho jednání není trestné a následně jednal v právním omylu. Osobnosti obžalovaného pak bohužel odpovídá, že místo toho, aby se zamyslel kriticky nad svým jednáním, a když už pro nic jiného, tak alespoň ze strachu z odhalení a trestu ho revidoval na nekriminální úroveň, protože by si připustil, že již příště „nemusí mít takové štěstí“, tak své jednání naopak dále rozvinul do ještě závažnějších forem. Jak napovídá níže rozebíraná komunikace s obžalovanou, obžalovaný zřejmě po této zkušenosti nabytí dojmu, že mu vše projde, že v případě problému jde vše „nějak ukecat“ (výraz převzat z dále rozebíraného tel. hovoru s obžalovanou).

121. Nej kvalitněji jednání obžalovaného zachycuje videozáznam pořízený samotným obžalovaným (zajištěný u něj v rámci domovní prohlídky – č.l. 786). Záznam začíná tím, že si obžalovaný nastaví záběr záznamového zařízení (soud nemá důvod nevěřit výpovědi obžalovaného pokud jde o to, že ve školkách nahrával videa na mobilní telefon), aby co nejlépe zabíral židli postavenou ve výšce svědkyněmi popsaném prostoru „za skříní“, kam v druhém rameni místnosti sedící učitelka neviděla. Po několika minutách se na záběru objevuje obžalovaný, který pouští písničku a sedá si na židli, za ním přichází poškozená, nejprve si mu sedá obkročmo na pravé stehno čelem k obžalovanému, později si obžalovaný přehazuje její pravou nohu přes své levé stehno, takže mu poškozená sedí obkročmo na klíně čelem k němu, obžalovaný nezletilou objímá, hladí po těle, líbá v oblasti krku, hladí přes oděv po těle a opakovaně pak chytá za krk, vlasy či hrud' a tlačí ji do zákroku, přičemž se zároveň tiskne rozkrokem proti rozkroku poškozené. Oproti popisu skutku v obžalobě soud nemá za výstižné uvést, že se zde jedná o kopulační pohyby (proto soud tuto část v popisu skutku vypustil), rovněž je na místě upravit, že ji nadrží za hýždě, ale kolem pasu. I na dále řešených záběrech je patrné, že jde o oblíbenou polohu obžalovaného, kdy drží pravou rukou poškozené kolem pasu, zatímco je levou rukou tlačí (za hlavu, krk, hrud') či tahá (za vlasy) do záklonu. Soud rovněž považuje s ohledem na obsah záznamu za důvodnou námitku obhajoby, že popis skutku neodpovídá co do toho, že jednání obžalovaného mělo být ukončeno pro nesouhlas poškozené. Nic, co by bylo možné interpretovat jako obranu či projev nesouhlasu, není na záznamu patrné – obžalovaný si ji v 6:56 najednou sundá z klína, něco jí řekne, poškozená kývnutím hlavy přitaká. Obžalovaný zastaví hudbu, napomene děti, poté hudbu opět pouští, s poškozenou odchází mimo záběr. Cca po půl minutě se obžalovaný vrací s jinou holčičkou, kterou si obdobně dává na klín, poškozená je mezitím mimo záběr, či je vidět, že je zády k obžalovanému a tancuje, později přichází za obžalovaným, který ji rukou odstrkuje směrem ke skříní (zřejmě proto, že mu stojí v místech, kde mu blokuje záběr), kde si poškozená sedá na zem, dívá se po místnosti, zjevně se nudí. V 11:11 záběru si obžalovaný sundává z klína druhou holčičku, která odchází, pouští další písničku, někoho mimo záběr napomíná „at' neblne“, pouští další písničku, mluví k poškozené (přes hrající písničku není rozumět), která k němu přichází, vyhrnuje si sukénku, ale zřejmě ne dosti rychle, jelikož jí obžalovaný prudce vyhrne a posadí si ji opět obkročmo na klín, obžalovaný ji opět zaklání a tiskne se k ní rozkrokem, v 12:10 si ji pak sundává z klína a tanečním krokem s ní odchází mimo záběr. V 12:27 se objevuje na záběru s třetí holčičkou (*poškozená K.*), opět si ji posazuje na klín, zatímco poškozená obchází kolem, sleduje reprosoustavu, posléze odchází pryč mimo záběr, ve kterém se ještě několikrát mihne.
122. Soud zde jednání na záběru rozebral o něco podrobněji, jelikož obžalovaný ho v rámci své obhajoby interpretoval tak, že poškozená jednání zachycená na záběru vyžadovala a že na ostatní holčičky žárlila, když se jim věnoval místo ní. Soud musí resolutně odmítnout takovéto snahy obžalovaného o svalování své viny na tuto či jiné poškozené. V první řadě soud konstatuje, že se zde zcela rozchází v interpretaci záběru s obžalovaným. Na záběru vidí zcela normální dítě, které se nudí, čemuž se nelze nijak zvlášť divit, když je zřejmé, že značnou část tanečního kroužku obžalovaný nechal děti na hudbu „volně blbnout“ zatímco se věnoval „svým“, zde řešeným aktivitám. Obzvláště pokud zvážíme, že poškozená má (jak uvedla v rámci výpovědi její matka) ADHD, není nic zvláštního, že se poškozená nudila a hledala nějaké podněty mimo jiné i u obžalovaného coby svého pana učitele. Pokud pak snad ji obžalovaný naučil, že pokud chce „pomazlit“, tak součástí tohoto mazlení bude to, co záběry zachycují, opět nejde o nic z hlediska jednání samotného dítěte závadného. Poškozená byla malé dítě, které uvedené zacházení nemohlo plně pochopit a interpretovat. Pokud by snad její jednání mohlo být interpretováno jako žárlivost, ta by zde šlo o zcela přirozenou touhu dítěte po pozornosti učitele či obecně o pozornost dospělého, nikoliv o obžalovaným interpretovanou touhu po zneužívání a důkaz toho, že jí tyto aktivity byly příjemné. Soud nejen zde spatřuje pokřivené vnímání reality obžalovaným, u kterého se nešťastně snoubí pedofilie s poruchou osobnosti (viz dále), takže si nevinný zájem dítěte o pozornost či potřebu nevinného pomazlení vykládá jako zájem a potěšení ze sexuálního

zneužívání. To, že dítě dokázal navyknout na takové jednání, není důkaz, že by šlo o jednání, které by dítě samo vyhledalo a které by mu samo o sobě bylo příjemné. Nebezpečnost jednání obžalovaného zde ve značné míře spočívá právě v tom, že dokázal nenásilně zneužít bezbrannosti a bezelstnosti dětí k tomu, aby přirozené dětské chování přesméroval k uspokojování své sexuální potřeby.

123. **Bod 1. b) – nezletilá A. K.**

124. **Poškozená nezletilá A. K.**, nar. 21. xxx, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 741-750), že v mateřské škole chodila na taneční kroužek, kde měli pana učitele. Byl hodný, ukazoval jim, jak mají tančit. Seděla mu na klíně, ale nepamatuje si podrobnosti. Popřela, že by jí pan učitel dělal něco, co by se jí nelíbilo.

125. Matka nezletilé, **svědkyně Martina K.** k tomu uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 755-760), že její dcera chodila na taneční kroužek v Mateřské školce v xxx. Dcera se jim o ničem podezřelém nezmiňovala, nezaznamenala žádné změny v jejím chování. O učiteli říkala, že je na ně hodný.

Soud nemá důvod o výše uvedených výpovědích jakkoliv pochybovat, samozřejmě výpověď nezletilé je třeba vnímat adekvátně jejímu věku, kdy jí nemuselo docházet, že je cokoliv divného na tom, jak si jí pan učitel posazuje na klín.

Nejvýznamnějším důkazem je zde opět **videozáznam** pořízený samotným obžalovaným (č.l. 740), jde o stejný záznam, který byl výše řešen u nezletilé M., kde se A. K. objevuje jako třetí holčička v pořadí v 12:27 až 14:17 záznamu. Obžalovaný si ji přivádí za ruku, nejprve si k ní klekne a obejmě ji (pravou rukou jí drží za hýždě), poté si ji opět posazuje čelem k němu obkročmo nejprve na pravé stejno a posléze na klín, během obojího jí zaklání hlavu dozadu tak jak bylo popsáno výše u nezl. M. Nakonec jí něco pošeptá, nezletilá pokývá hlavou, načez jí obžalovaný ze sebe sundá a nezletilá odchází za ostatními dětmi. I zde bylo nutné upravit popis skutku, kde ve vztahu k této konkrétní poškozené nelze hovořit o tom, že by docházelo k tomu, že obžalovaný tak jak uváděla obžaloba „v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení poškozenou hladil po celém těle přes oděv, líbal ji na krku, zaklání jí hlavu dozadu, držel ji za hýždě a prováděl kopulační pohyby, tedy přes oděv se třel svým penisem o její tělo, a v tomto jednání přestal až poté, co poškozená již nechtěla pokračovat nebo když byl vyrušen křikem ostatních dětí či příchodem některého z dětí“. Není možné přehlédnout, že obžaloba z hlediska popisů v bodě I v zásadě kopíruje u všech poškozených celou pasáž, byť ne u každé z dívek se obžalovaný dopustil celé škály popisovaného jednání. Proto i zde soud v popisu přistoupil k úpravám, aby popis skutku odpovídal tomu, co lze na základě zhlédnutí předmětného záznamu mít za prokázané.

126. **Bod 1. c) – nezletilá E. Š.**

127. **Poškozená nezletilá E. Š.**, nar. xxx, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 808-816), že v mateřské školce chodila na „tanečky“. Vedl je pan učitel, který jí měl ze všech dětí nejraději. Byl strašně hodný. Jednou jí dal před ostatníma pusy na tvář, byla z toho nervózní, ostatní se na ně dívali a ona nevěděla, jestli se to smí nebo nesmí. Pan učitel jí zpíval písničku „Šípková Růženko, políbím tě malinko“, což jí znervózňovalo, říkala si, že by se za něj možná vdala, ale on už ženatý byl a pak ze školky odešel. Na rozloučenou od něj dostala plyšového medvídka, ale nesměla o tom nikomu říkat, protože by ho pak chtěl i někdo jiný. Nezletilá popřela, že by si jí pan učitel někdy bral na klín.

128. *I zde soud nemá důvod o výpovědi poškozené pochybovat, kdy s ohledem na její věk nelze vyloučit, že na jednání zachycené na záznamu zapomněla, vytěšňuje ho, či o něm nechtěla mluvit.*

129. **Svědčynie Iva Š.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 821-826), že její dcera E. Š. chodila ve školce na „tanečky“. Dceři se tam líbilo, pana učitele milovala a říkala

jim, že by si ho chtěla vzít a že je škoda, že už je ženatý. Vysvětlovali jí, že je pro ni starý. Nikdy si na něj doma nestěžovala. Jí samé ani jejímu manželovi se obžalovaný nelíbil, jet s ním na tábor dceři nedovolili. Byl divný, ale spíše si mysleli, že je to homosexuál.

130. *Opět soud nemá důvod pochybovat o výpovědi svědkyně a o tom, jak popsala chování nezletilé.*
131. Pro zjištění toho, čeho se obžalovaný vůči nezletilé dopouštěl, byl opět rozhodující **videozáznam** (č.l. 207), respektive v tomto případě několik videozáznamů, díky kterým bylo rovněž možné konstatovat, že zde nešlo o jednorázovou činnost, ale o jednání, kterého se obžalovaný vůči této své „oblíbenkyni“ dopouštěl opakovaně minimálně v těch dnech, ke kterým jsou datovány zajištěné záznamy. Průběh je obdobný jako v předchozích případech, obžalovaný si nastaví záběr na místo, kde bude dále sedět, nezletilou si posadí buď nejprve na pravé stehno, nebo rovnou na klín, kdy v tomto případě bylo možné zaznamenat i držení za hýždě, ale hlavní aktivitou, která se téměř shodně opakuje zde i u ostatních nezletilých, je to, že si je obžalovaný posadí obkročmo na klín čelem k sobě a následně se k jejich rozkroku tiskne svým rozkrokem zatímco je zaklání vzad (tlakem na krk, tažením za vlasy), u této poškozené lze zaznamenat, že se obžalovaný během toho dopouštěl i mírných kopulačních pohybů. I zde bylo na místě přistoupit s ohledem na obsah záznamu na korekci popisu skutku, jelikož na základě záznamu nelze doložit vše, co uvádí obžaloba.
132. **Bod 1. e) – nezletilá I. U.**
133. **Poškozená nezletilá I. U., nar. xxx,** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 829-841), že ve školce chodila na „tanečky“. Na konci si mohli dělat, co chtěli, zatímco pan učitel seděl na židli, kterou si dával do rohu, kde na něj nebylo vidět. Pan učitel byl někdy hodný a někdy zlý. Hodný byl, když tancovali a nic jim nedělal. Zlý byl, když jí zaklání, tahal za vlasy. Nelíbilo se jí to, nutil ji na něm sedět, cítila při tom jeho „penise“. To samé dělal i její kamarádce. Dělo se to asi půlku jejích tanečků, jednou si ji také vzal na klín, když seděl v tureckém sedě.
134. Matka nezletilé, **svědkyně Jana U.,** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 846-852), že její dcera chodila na tanečky, jednou jí cestou domů z tanečků řekla, že panu učiteli seděla na klíně a že cítila jeho penis, že mu na klíně sedí i jiné holčičky. Matku to znepokojilo, mluvila o věci s dalšími maminkami, které jí potvrdily, že se jim dcery také zmiňovaly o tom, že seděly panu učiteli na klíně. Jelikož však měly informaci, že při hodinách je přítomna paní učitelka, nevěřily tomu, že by šlo o něco špatného. Žádné změny v chování dcery nepozorovala. Dále uvedla, že dcera slovo „penis“ zná a že dcera s otcem o všem mluvila až před výsledkem.
135. *Soud nemá důvod o výpovědi nezletilé a její matky pochybovat, zejména pak v situaci, kdy jsou k dispozici odpovídající videozáznamy. U nezletilé působila zcela přirozeně dětská zdráhavost, vše popsat dokázala jen díky vhodnému vedení výslechu, využití kreseb a panenek. Pokud obžalovaný její výpověď připisuje tomu, že byla před výpovědí „připravena“ otcem, že se jí vše ve skutečnosti líbilo a že by sama o sobě nepoužila výraz „penis“, tak zde zřejmě při vyjádření k výpovědi nezletilé opomněl obsah výpovědi její matky, která potvrdila nejen to, že dcera tento výraz již znala, ale rovněž vysvětlila, že se jí dcera o sezení na klíně a cítění penisu přes oděv zmiňovala již v době její docházky do tanečního kroužku, takže tehdy těžko mohla být ovlivněna tím, že před výsledkem s otcem řešila, proč musí jít vypovídat. Maximálně by bylo možné polemizovat, do jaké míry mohla nezletilá přehodnocovat svůj postoj k jednání obžalovaného v návaznosti na to, že pochopila, že jde z pohledu jejích rodičů a dospělých o něco špatného. Soud zde uvěřil nezletilé, pakliže uvedla, že se jí nelíbilo, když jí obžalovaný zaklání a tahal za vlasy. Takovémuto prohlášení se nelze divit, když si s ohledem na obsah záznamů uvědomíme, do jak nepřirozených poloh obžalovaný dívky manipuloval.*
136. Na tomto místě je vhodné z hlediska návaznosti zařadit obecnější výklad. Obžalovaný je ve vztahu k „zaklání“, přesvědčen, že šlo o polohy, které se dívkám líbily, ale soud na záznamech (hovořeno zde obecně nejen ve vztahu k nezletilé U.), nespatřuje nic, co by to potvrdilo. Je

zcela zjevné, jaké pocity prožívá obžalovaný a to včetně vzrušení nad tím, že se takovýchto praktik dopouští před ostatními dětmi, že může být přistižen učitelkou atd. Obžalovaný je narušenou osobností (viz závěry znaleckého posudku) a soud má za zjevné, že u něj dochází k interpretaci skutečnosti tak, aby odpovídala jeho sexuálními fantaziím a zkrslému sebenáhledu. Na jedné straně tak lze obžalovanému uvěřit a dát ku prospěchu, že zřejmě skutečně jednal v domnění, že jde o praktiky pro děti příjemné, ale na druhé straně jde o aspekt, který značně zvyšuje nebezpečnost obžalovaného, kdy z jeho opakovaných vyjádření je zcela zjevná absence sebenáhledu a přesvědčení, že přímo žádnému dítěti neublížil a za vše může až sekundární viktimizace a že jeho vina je především v tom, že se nechal dopadnout a tím pak nezletilý sekundární viktimizaci vystavil.

137. Hovoříme-li o jednání popsaném v 1. bodě výroku (I. bodě obžaloby), lze do určité míry dát obžalovanému za pravdu v tom smyslu, že nezletilý nebyl schopný pochopit pravý význam jeho jednání. Pozornost a mazlení se jím mohlo líbit a byly po dobu, kterou zřejmě obžalovaný zpravidla dokázal vystihnout, ochotné tolerovat i manipulaci, která by jím sama o sobě příjemná nebyla (a jejíž sexuální aspekty si neuvědomovaly).
138. Obžalovaný v rámci bagatelizace svého jednání zcela opomíjí, že je nepředvídatelné, jakým způsobem budou takovéto zážitky v dítěti pracovat. Bohužel není nic neobvyklého, že dítě bezprostředně dotčený zážitek vnímá neutrálně, ale poté, co dochází k probuzení jeho sexuality, mu zpětně plně dojdou souvislosti a rozvine se traumatizace. Obžalovaný se zásadně mýlí, pokud traumatizaci spojuje pouze s odhalením. Samozřejmě se může stát, že bez ohledu na citlivý postup orgánů činných v trestním řízení k sekundární traumatizaci dojde, ale na druhou stranu odhalení umožňuje, aby se nezletilým poskytla potřebná pomoc, pokud ji budou v současnosti či budoucnosti potřebovat (např. v první fázi může být vhodné zážitek nijak nepřipomínat a zbytečně neřešit to, co zatím nemá traumatizující charakter, ale v případě, že se trauma začne časem rozvíjet, ho díky znalosti jeho důvodu začít včas řešit).
139. Vrátime-li se zpět konkrétně k bodu 1. d), je zde vedle výpovědi nezletilé rozhodujícím důkazem opět několik **videonahrávek** (č.l. 827-828), které mimo jiné potvrzují, že v případě nezletilé nešlo o jednorázové jednání (dle samotné nezletilé k uvedenému docházelo po polovinu doby, kdy do tanečního kroužku chodila), jelikož zde existuje několik záznamů s různou datací, což umožnilo v popisu skutku uvést několik konkrétních dnů, kdy minimálně k zneužití nezletilé došlo. I zde obžaloba obsahuje standardní popis jednání obžalovaného, který však bylo na místě upravit podle toho, co skutečně z přehrávaných záběrů vyplynulo. U této nezletilé jsou k dispozici záznamy za dobu od listopadu 2015 do května 2016, tedy za dobu půl roku (odpovídá výpovědi nezletilé), během kterých jsou patrně všechna jednání uváděná v obžalobě (vždy docházelo k posazování na klín, ale např. v některých případech byly a v některém případě nebyly kopulační pohyby – u této nezletilé spíše přirážení její pánve proti rozkroku obžalovaného) v popisu skutku bylo nutné vypustit to, že by obžalovaný své jednání ukončil z důvodu, že nezletilá již nechtěla či proto, že byl vyrušen, takovéto skutečnosti nelze ze záznamů ani z jiných důkazů dovodit. Je patrné, že obžalovaného limitoval především samotný průběh tanečního kroužku, kdy impulzem k ukončení jedné „epizody“ bylo např. to, že dohrála písnička, takže obžalovaný pustil další a buď se vrátil za původní nezletilou, anebo si přivedl jinou. Pokud obžalovaný dokládá, že se nezletilé muselo jeho jednání líbit, když sama v záklonu, který dle obžalovaného nebyl nijak velký, držela, je nutné zaprvé korigovat, že míra záklonů se na jednotlivých záběrech liší a spíše převažují značné záklony. Pokud pak libé pocity nezletilé dovozuje, že ji na některém záběru nemusí držet za krk či vlasy, jde o absurdní racionalizaci toho, že tyto praktiky byly libé obžalovanému a potřeboval sám sebe přesvědčit, že se tato jednání líbí i nezletilým (samozřejmě nelze s určitostí zjistit jaké myšlenky a pocity měl obžalovaný v době, kdy tu kterou nezletilou zneužíval, např. když ji držel za krk a tlačil do značného záklonu, zatímco se tiskl svým rozkrokem k jejímu, nicméně soud musí v mezích dokazování vycházet z verze pro obžalovaného nejpriznivější, tedy z toho, že se

domníval, že je to nezletilé příjemné a že neprožíval žádnou, svým vyzněním podstatně odlišnou sexuální fantazií).

140. Pokud obžalovaný zneužíval nezletilou po dobu půl roku, není nijak zarážející, že tomu navykla a pak se již sama stavěla do polohy, kterou vyžadoval (nepochybně to bylo příjemnější než se nechat tahat za vlasy či chytat za krk). Z toho, že se dítě naučilo takto kooperovat nelze dovozovat nic jako souhlas či dokonce libé pocity nezletilé. Rodič může své dítě naučit, aby pomáhalo v domácnosti např. tím, že bude vynášet koš, ale to, že to dítě začne časem dělat automaticky, samozřejmě neznamená, že dítěti začala být taková aktivita milá, či že snad dokonce při ní prožívá libé pocity.
141. **Bod 1. f) – nezletilá A. J.**
142. **Poškozená nezletilá A. J., nar. xxx,** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 717-841), že v mateřské škole chodila na tanečky, učili se tancovat. Pan učitel byl hodný. Když měli při tanečkách rozcvičku, pan učitel si vždycky nějakou holčičku zavolal jménem, měl tam v koutě židli a tam je zakláněl. Na panenkách nezletilá ukázala, že učiteli (obžalovanému) seděla obkročmo na klíně čelem k němu. To se jí nelíbilo, ale bylo jí příjemné, když ji objímal kolem ramen. Neptal se jí, co se jí líbí či nelíbí, když ji zakláněl, natahoval jí krk, to jí bolelo. Říkal u toho „sklaňuj, sklaňuj“. Dělal jí to pořád, stejně tak i dalším holčičkám. Také na ní sahal, sahal jí i na holé nohy.
143. **Matka nezletilé, svědkyně Kateřina J.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 733-738), že dcera v mateřské školce chodila k obžalovanému na taneční kroužek. Dcera jí doma také ukazovala, jaké tanečky se učí, a jí na tom nepřišlo nic zvláštního, na učitele si nestěžovala, jen zmiňovala, že se jí nelíbí, že při rozcvičce zaklánějí hlavu dozadu.
144. *Soud opět nemá naprosto žádný důvod o výpovědi nezletilé a její matky pochybovat, jednání obžalovaného potvrzují videozáznamy. Soud nemá důvod nevěřit, že nezletilé byly předmětné záklony zachycené na záznamech nepřijemné, již výše bylo zmíněno, že není žádný důvod akceptovat sebeklam obžalovaného, že se dětem takovéto jednání líbilo. Výpověď nezletilé dobře ilustruje to, jak obžalovaný dokázal zneužívat dětské bezelstnosti (nechápnoucí sexuální aspekty jeho jednání), kdy ho děti při dostatečném množství pro ně příjemného chování (např. svědkyni zmíněné objímání kolem ramen), mohly mít rády, i když se dílem dopouštěl jednání, které jim příjemné nebylo, či je dokonce bolelo. Rovněž soud nemá důvod nevěřit nezletilé, že si obžalovaný děti volal jménem, což je v rozporu s tvrzením obžalovaného, že vždy musela první iniciativu projevit nezletilá (to, že tomu tak vždy nebylo, bylo již řešeno i výše v kontextu poškozené nezletilé M.). Výpověď matky pak ilustruje to, co umožnilo obžalovanému tak dlouho se dopouštět zneužívání nezletilých – dětem interpretoval své praktiky jako součást nezávadného jednání, kdy nedokonalý popis jeho jednání dítětem si pak rodiče interpretovali nezávadově. Prakticky nikoho by asi nenapadlo, že pokud si dítě stěžuje na zaklánění při rozcvičce, jde o zneužívání zachycené na videonahrávkách.*
145. Opět i zde je jako přímý a objektivní důkaz **videonahrávka** pořízená obžalovaným (č.l. 716), zde jde pouze o jeden záznam, zachycující sezení obkročmo na klíně, zaklánění, hlazení po těle (včetně hlazení na prsou pod oděvem). Ze záznamu ani z výpovědi nezletilé však neplyne, že by ji obžalovaný líbal na krku, nebyly zjištěny kopulační pohyby, nějaké zvláštní tření penisem ani to, že by k ukončení došlo proto, že by poškozená nechtěla, či došlo k vyrušení (obžalovaný ji nakonec v záznamu vystřídá za další nezletilou). Opět proto soud formuloval skutkový popis dílem odlišně od toho, jak skutek popsala obžaloba.
146. **Bod 1. g) – nezletilá H. Č.**
147. **Poškozená nezletilá H. Č., nar. xxx,** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 658-667), že v mateřské školce chodila na tanečky, tančili na hudbu. Pan učitel ji někdy zakláněl „držel hlavou dolů“. Panu učiteli přitom seděla obkročmo na klíně čelem k němu, on ji držel za ruce či za nohy. Stalo se to vícekrát, nikomu jinému to nedělal.

148. Matka nezletilé, **svědkyně Ivana K.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 685-697), že její dcery H. a T. Č. chodily v mateřské škole k obžalovanému na „tanečky“. Když se jich ptala, co tam dělaly, tak jí jen řekly, že „nic“. Což je u dcer obvyklá odpověď. Až ke konci roku se zmínily, že H. je oblíbenkyně „pana učitele“. Na dcerách si nevšimla žádných změn, jen se jí jednou H. zmínila, že jí pan učitel při tanci zaklání dozadu, že jí to bylo nepříjemné, že jí bolelo v zádech. Poučila jí, aby panu učiteli řekla, že se jí to nelíbí. Vícekrát o tom dcera doma nemluvila.
149. *Soud nemá důvod pochybovat ani o jedné z těchto výpovědí, které plně ob stojí při samostatném hodnocení i v kontextu ostatního dokazování s výhradou pasáže, dle které si dle nezletilé nikoho jiného než ji obžalovaný na klín neposazovat. Opět je patrné, jak jednání obžalovaného bylo dětmi popisováno adekvátně jejich věku takovým způsobem, že jejich rodiče neměli představ, že by mohlo jít o něco závažného.*
150. K osobě nezletilé se opět vztahuje několik **videozáznamů** (č.l. 657), které jsou přímým objektivním důkazem jednání obžalovaného. Opět je z počtu záznamů zřejmé, že šlo o opakované jednání, jak uvedla i sama nezletilá. V případě této nezletilé lze dle záznamů hovořit prakticky o celé škále aktivit, zmiňovaných obžalobou, soud pouze vypustil hlazení po celém těle, které zvláště přítomno nebylo, rovněž nejsou žádné důkazy pro to, že by obžalovaný svého jednání zanechal kvůli tomu, že by byl vyrušen, či že by nezletilá odmítala pokračovat. Vzhledem k tomu, že obžalovaný v rámci své obhajoby rovněž odmítal, že by se ve školkách během toho, kdy držel nezletilé na klíně, dopouštěl kopulačních pohybů, maximálně pak po zhlédnutí záznamů připustil, že šlo o pohyby, které by někdo mohl považovat za kopulační, nelze nezmínit, že právě u této nezletilé byly v některých záběrech extrémně výrazné kopulační pohyby, soud má za to, že tyto pohyby opravdu nelze jinak interpretovat, nejde o žádné pohupování dítěte na klíně, ale velmi důrazné, dynamické pohyby, kdy obžalovaný držel nezletilou na klíně čelem k sobě, přirážel svou pánví proti jejímu rozkroku a zároveň si jí rukama za hýždě přirážel proti svému vlastnímu pohybu. Zachycené pohyby jinou interpretaci nepřipouští.
151. **Bod 1. i) – nezletilá T. Č.**
152. V zájmu souvislosti je na místě pokračovat nezletilou T. Č., kterou obžalovaný na některých ze záběrů „střídá“ s její sestrou, nezletilou H. Č.
153. **Poškozená nezletilá T. Č., nar. xxx,** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 671-680), že v mateřské škole chodila na tanečky, líbilo se jí tam. Pan učitel je někdy zakláníl, ale to bylo při tanci ve stoje. Popřela, že by sedala obžalovanému na klín, stejně tak popřela, že by učiteli sedala na klín její sestra H. Č.
154. *Vzhledem ke skutečnostem zachycených na videozáznamech je zcela zřejmé, že tato svědkyně se rozhodla zapřít to, k čemu dle záznamu prokazatelně docházelo. O motivu by vzhledem k jejímu věku bylo možné pouze spekulovat, jak již bylo řešeno výše, může být různý.*
155. I v tomto případě je rozhodujícím důkazem **videozáznam** pořízený obžalovaným (č.l. 670), kde je poškozená zachycena s obžalovaným, kterému sedí na klíně, dochází k pro obžalovaného typickému zaklání dítěte, přehlédnout nelze líbání na krku ani kopulační pohyby (byť ne tak divoké jako v případě její sestry H. Č.), soud z popisu vypustil hlazení po celém těle a opět i pasáž o důvodech ukončení jednání obžalovaného, jelikož pro takovéto detaily není odpovídající důkaz.
156. **Bod 1. h) – nezletilá A. B.**
157. **Poškozená nezletilá A. B., nar. xxx,** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 637-645), že v mateřské škole chodila na „tanečky“. Kroužek vedl pan učitel, byl „prima“ a choval se k nim hezky. Svědkyně popřela, že by jí dělal něco, co by se jí nelíbilo. Učitel na klíně určitě někdy seděla, ale již si to nepamatuje.
158. Matka nezletilé, **svědkyně Petra F.**, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 650-655), že její dcera v mateřské škole chodila na tanečky. Na učitele si jí nikdy

nestěžovala, akorát v posledním roce již na tanečky chodit nechtěla, ale to proto, že se tance opakovaly a už se tam nic nového nemohla naučit.

159. *Soud nemá důvod pochybovat o výpovědi těchto svědkyň. Z videozáznamu je zřejmé, že minimálně k jednomu případu zneužití vůči nezletilé došlo, nicméně vzhledem k tomu, že pro nezletilou jednání obžalovaného nemělo zvláštní, sexuální význam, nelze se nijak divit, pokud si nic bližšího již nepamatovala (je-li tomu skutečně tak – na věci případné alternativy nic nemění).*
160. I u této nezletilé je základním důkazem **videozáznam** pořízený obžalovaným (č.l. 636), který jednoznačně prokazuje, že v minimálně jednom z případů si obžalovaný posadil nezletilou na klín obkročmo a praktikoval na ní své již několikrát popisované „zaklání“. S ohledem na obhajobu obžalovaného, že nezletilé za ním sami chodili, je vhodné upozornit, že v tomto případě je zachycen i začátek interakce – obžalovaný kameru namířil na pohovku, kam v době, kdy byl obžalovaný mimo záznam, přišla poškozená, která si vyskočila na pohovku a klečela na ní zády do místnosti. Zezadu k ní přistoupil obžalovaný, přetočil ji na záda, sám si sedl na pohovku a posléze si poškozenou posadil na klín. Je zcela zjevné, že zde interakce byla iniciována obžalovaným vůči poškozené, která se v danou dobu zajímala o něco zcela jiného. Jelikož i zde na záznamu není zachyceno celé spektrum jednání uváděného v popisu skutku v obžalobě, soud formuloval popis skutku v těchto detailech odlišně, stejně tak jako neprokázané vypustil to, že by obžalovaný ukončil své jednání kvůli nesouhlasu poškozené či vyrušení nezjištěnou osobou.
161. **Bod 1. j) – nezletilá D. K.**
162. **Poškozená nezletilá D. K.**, nar. xxx, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 763-773), že v mateřské škole chodila dva nebo tři roky na tanečky. Učil ji pan D., byl hodný, tancovali na hudbu. Byla s ním v létě na táboře. Na otázku, zda se na táboře něco stalo, nezletilá odpověděla, že stalo a rozplakala se. Poté uvedla, že ji obžalovaný odvedl do pokoje a tam ji svlékl. Měla na sobě tričko, kalhoty, ponožky a boty. Obžalovaný jí svlékl tričko „prostě všechno“. Řekla obžalovanému, že nechce, a odešla z pokoje, nebránil jí. Nebyla schopna odpovědět na otázku, zda na ní obžalovaný přitom nějak šahal. Hrubý nebyl. Svědkyně uvedla, že v dalších dnech si takto odváděl i jiné holčičky včetně její kamarádky D. M.
163. Babička nezletilé, **svědkyně Pavla K.**, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 779-784), že její vnučka chodila do kurzu „tanečků“ vedených obžalovaným po celou dobu, co chodila do mateřské školky. V roce 2016 byla s obžalovaným na táboře v xxx, jela na něj společně s kamarádkou ze školky D. M. Po návratu u autobusu vnučka plakala, když se jí opakovaně ptala, co se stalo, tak jí řekla, že se jí stýskalo, že chtěla být se svědkyní a svým bratrem. Na tábor s obžalovaným jela i následující rok, tu už po návratu neplakala, „všechno bylo v pohodě“ (*poznámka soudu: je vhodné připomenout, že dle výpovědi obžalovaného byl na soustředění 2017 již „věrný“ nezletilý H. Ž.*). Změnu v chování u vnučky nepozorovala. Na obžalovaného si nikdo nestěžoval, svědkyně i ostatní rodiče ho měli za homosexuála. Znovu o tom, co se stalo na táboře, hovořila s vnučkou až později, před výsledkem vnučky na policii. Když se vnučky zeptala, zda byla s obžalovaným někdy sama, tak jí řekla, že ano, že jí chtěl svléknout kalhotky, ale ona nechtěla, a tak odešla. Dříve to babičce neřekla, protože se bála.
164. *Obžalovaný v rámci své obhajoby napadl výpověď nezletilé, kterou označil za „zpracovanou“ svou babičkou s tím, že ke svlékání nedošlo, dívky během poledního klidu už byly ve spodním prádle. Dle obžalovaného došlo „pouze“ k jednomu jeho políbku na kalhotky nezletilé. Rovněž popřel, že by se takto měl zachovat rovněž vůči nezletilé D. M. s vysvětlením, že věděl o tom, že její matka pracovala u kriminální policie a že by to neriskoval.*
165. *Soud oproti tomu považuje výpověď nezletilé i její babičky za naprosto věrohodné. Výpovědi působí přirozeně a logicky při samostatném hodnocení i v kontextu dalšího dokazování, kdy lze nejen přímo čerpat z videozáznamu zachycujícího tuto nezletilou, ale rovněž z kontextu toho, jak se obžalovaný choval k dalším dále řešeným nezletilým. Předmětem obžaloby není žádné jednání obžalovaného vůči nezletilé D. M. a z hlediska řešené věci není nutné pro rozhodnutí ve věci doplňovat dokazování v tomto směru. I kdyby se prokázalo, že se v tomto dílčím*

aspektu nezletilá myšlila, nijak to nemůže její výpověď v relevantních bodech zpochybnit, pakliže je k dispozici níže řešený videozáznam zachycující nezletilou, a i její tvrzení, že si obžalovaný odváděl stranou jiné nezletilé, v obecných rysech prokazují další, dále řešené videozáznamy.

166. Primárním důkazem k tomuto bodu, prověřujícím a potvrzujícím výpověď nezletilé, je opět **videonahrávka** pořízená obžalovaným (č.l. 762), s datací 3. 7. 2016. S nejvyšší pravděpodobností tedy k zachycenému jednání došlo uvedeného dne, nejdříve by pak bylo možné den spáchání vymezit trváním předmětného letního tábora (tvrzení poškozené, že byla odvedena jako první, je nutné brát s rezervou, jelikož se může vztahovat pouze k tomu, co nezletilá viděla).
167. Z předmětného záznamu je patrné, že si obžalovaný nejprve nastavil kameru tak, aby zabírala místo, kde plánoval nezletilou zneužít. V 00:52 záznamu se objevuje v záběru poškozená, která je bosá, v dlouhém tričku či krátké noční košilce. Obžalovaný ji rukou ukázal, aby šla dovnitř do pokoje, posléze za ní zavřel dveře, zkontroloval je a řekl jí, že „snad nebudou zlobit, to bych tam musel jít“. Poté umístil židli za dveře otevírané do místnosti, takže fakticky tím zablokoval dveře proti otevření, to i vůči nezletilé komentoval slovy, že „kdyby je chtěl někdo otevřít, tak se mu to nepovede“ a posléze nezletilou instruoval, že „když tak si povídají, že se jí stýská“ (obžalovaný dokonce tuto instrukci s důrazem zopakoval). Poté, co mu nezletilá toto potvrdila kývnutím hlavy, ji vzal za ruku, přitáhl k sobě a řekl jí, že „chce, aby se jí to líbilo“ a různými slovy jí vyzval, aby mu řekla, pokud by se jí něco nelíbilo, měl by něco dělat jinak, či by se chtěla vrátit na pokoj. Poté si poškozenou postavil na stehna, hladil ji po holých nohách, vyhrnul ji tričko, podle zvuku zřejmě líbal na oblast hrudi, poté si ji posadil obkročmo na klín čelem k sobě, svlékl ji tričko, hladil ji po celém těle, líbal do oblasti tváře, masíroval jí hýždě, šáhl ze zadu do rozkroku (4:05), v 04:10 záznamu si ji opět postavil na stehna a pokusil se jí stáhnout kalkotky, což nezletilá odmítla, obžalovaný její rozhodnutí akceptoval, zeptal se jí, co chtěla dělat jiného a když nezletilá reagovala, že neví, jí obžalovaný opět oblékl tričko, zkontroloval, že na chodbě nikdo není a pustil ji ven ze dveří.
168. *Není tedy pravda, že by obžalovaný nezletilou nesvlékal, jak uvedl ve svém vyjádření k její výpovědi, nejen že jí sundal tričko, ale zjevně jí chtěl stáhnout i kalhotky a ve svých aktivitách pokračovat, nicméně pro nesouhlas nezletilé se svým počínáním přestal.*
169. Upuštění od pokračování v sexuálních aktivitách pro nesouhlas nezletilé, kdy by obžalovaný zjevně musel pro pokračování ve svých aktivitách překonat její odpor, tedy vynaložit vyšší, než původně zamýšlené úsilí, nelze považovat za dobrovolné upuštění od dalšího páčání (byť je samozřejmě obžalovanému ku prospěchu, že rozhodnutí nezletilé respektoval, nijak ji k pokračování nenutil a ani na ni nenaléhal) a pokud by bylo zřejmé, že obžalovaný chtěl svým jednáním naplnit závažnější skutkovou podstatu, bylo by v případě této nezletilé možné kvalifikovat jednání obžalovaného jako pokus zamýšleného závažnějšího trestného činu, nicméně v tomto případě by bylo pouhou spekulací, zda by aktivity obžalovaného v tomto případě přesáhly rámec pohlavního zneužití, které dokončil již tím, co bylo na nahrávce zachyceno (k právní kvalifikaci podrobněji níže, zde pro návaznost se zachyceným jednáním jen stručně zmíněna relevantní úvaha soudu).
170. **Bod 1. d), 2. b – nezletilá E. D.**
171. **Poškozená nezletilá E. D.**, xxx, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 694-703), že v mateřské škole chodila na tanečky. Tancovat je učil hodný pan učitel, choval se k ní hezky. Co spolu dělali, už neví. Že by jí dělal něco, co by se jí nelíbilo, nezletilá popřela. Na to, že by s učitelem byla sama odpověděla, že „ani ne“. Posléze uvedla, že s ním byla na táboře, kde s ním byla sama v jedné místnosti, ale co se tam dělo, si již nepamatuje. Nezletilá uvedla, že jí pan učitel nic ošklivého neudělal, na klíně mu nikdy neseděla. Nahá před ním nikdy nebyla.
172. Matka nezletilé, **svědkyně Veronika Ř.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 708-714), že její dcera chodila v mateřské škole na tanečky k obžalovanému, jela s ním

rovněž na taneční soustředění do Č. Po návratu ze soustředění ani nikdy jindy si dcera na obžalovaného nestěžovala, na jejím chování si žádných změn v chování nevšimla.

173. *S ohledem na obsah nahrávek zajištěných u obžalovaného je zřejmé, že nezletilá nevyprávěla v souladu se skutečností, kdy je možné pouze spekulovat, zda na jednání obžalovaného zapomněla, vytěsňuje ho, či o něm z nějakého důvodu při výslechu nebyla ochotna či schopna hovořit. Zjištění důvodu není podstatné za situace, kdy jednání obžalovaného nevyvratitelně prokazují dále rozzebírané videonahrávky. Pokud jde o výpověď matky nezletilé, soud nemá žádný důvod o ní jakkoliv pochybovat.*
174. Rozhodujícím důkazem zde jsou opět **videonahrávky** (č.l. 692-693), které můžeme rozdělit na ty, co zachycují jednání obžalovaného v rámci tanečního kroužku v mateřské školce a na nahrávku zachycující obžalovaného a nezletilou na tanečním soustředění.
175. První okruh nahrávek se vztahuje k bodu 1. d) výroku (tedy bodu I. 4. obžaloby). K dispozici je zde hned několik videonahrávek zachycujících obžalovaného s nezletilou (lze tudíž dovodit, že k zneužívání této nezletilé docházelo opakovaně, přinejmenším v dnech, ke kterým byly zajištěny předmětné nahrávky). Na nahrávkách je zachycena poměrně pestrá paleta jednání přesahující to, co bylo již popsáno výše. Např. na záznamu datovaném 5. 11. 2015 si obžalovaný klekl k nezletilé, kterou si posadil na pohovku, hladil ji pod sukni po holých nohách, následně si ji stáhl k sobě, aby mu seděla obkročmo na klíně a začal s pro něj charakteristickými „záklony“, které zde byly zachyceny ve značné intenzitě, nezletilá (kterou obžalovaný držel za vlasy) se dostávala hlavou až pod úroveň, na které seděla. V zásadě pouze zde lze hovořit o tom, že obžalovaný ve svém jednání přestal kvůli vyrušení, jelikož za ním přišla další holčička, že něco spadlo, čehož využila nezletilá D. k tomu, aby od obžalovaného utekla. Záznam datovaný k 19. 11. 2015 zachycuje opět zaklání nezletilé sedící na klíně obžalovaného.
176. Záznam datovaný k 17. 12. 2015 je charakterem o něco odlišný, obžalovaný si nahrává, jak s dětmi sedí v kroužku na zemi, zatímco některé děti uprostřed tančí. Poté, co se k němu nezletilá „přitulí“, ji začne osahávat na hýždích, nastaví si ji tak aby klečela natažená přes jeho nohy, vyhrne ji sukni, roztáhne jí nohy a přes kalhotky ji pak tře přirození, hladí po nahých nohou. Později obžalovaný přenastaví záběr na pohovku, kde si posazuje nezletilou na klín a opět ji tahem za vlasy zaklání. Srovnáme-li tuto nahrávku s dřívější nahrávkou datovanou k 3. 12. 2015, která v první části zachycuje podobnou scénu v kroužku dětí, je patrné, že zatímco 3. 12. 2015 se obžalovaný dotkl rozkroku obžalované přes kalhotky spíše letmo, o dva týdny později tření již trvá znatelně déle. Je patrné, jak nezletilá postupně navykala na doteky obžalovaného. Soud i v tomto případě konstruoval skutkový popis do určité míry odlišně od obžaloby, kdy na základě nahrávek nebylo možné prokázat některé z aktivit uváděných obžalobou, zejména soud má za to, že zde nejdou patrné kopulační pohyby (rytmické přirážení). Dle hodnocení soudu lze hovořit v rámci záklonů pouze o tom, že se svým rozkrokem tiskl přes oděv k jejímu přirození.
177. **Nahrávka z tanečního soustředění** (dle datace souboru pravděpodobně z 2. 7. 2013) zachycuje stejný pokoj, jaký je zachycen výše na nahrávce s nezletilou K., která byla z hlediska datace zřejmě natočena následující den. Na začátku záznamu obžalovaný se zjevnou erekcí nastavuje záběr, poté si přivádí nezletilou oblečenou pouze v kalhotkách (je pravděpodobné, že si obžalovaný popírající svlékání trička nezl. K. popletl tyto dvě nezletilé). Obžalovaný shodně jako výše u nezl. K. zablokoval dveře židlí, na kterou se posadil. Rovněž zde několikrát nezletilou instruoval, že „když tak si tu jen povídají“ rovněž ji poučil, aby mu řekla, kdyby se jí něco nelíbilo, kdyby něco nechtěla dělat atd. Ujistil ji, že pokud to nikomu neřeknou, tak se nezletilá nemusí ničeho bát. Obžalovanou si posadil obkročmo na klín čelem proti sobě. Následně je patrné, že obžalovanou zaklání, hladí ji po nahém těle. O něco později ji svlékl (stáhl kalhotky), nasliněným prstem jí třel přirození, líbal na krk a dále po těle. V 12:45 záznamu ji v sedě obkročmo na klíně proti němu uchopil za hýždě, přitiskl ke svému rozkroku a začal s kopulačními pohyby za současného vedení pánve nezletilé do kopulačních protipohybů, tedy třel se svým penisem přes oděv o nahé tělo nezletilé. V 15:00 si nezletilou posadil na skříň a začal jí lízat na přirození, ale nezletilá mu krátce

poté na dotaz, zda chce v tomto pokračovat (obžalovaný se v průběhu záznamu průběžně ptá nezletilé, zda se jí to líbí, zda chce pokračovat, že ji udělá, „cokoliv bude chtít“ atd.), odpoví „asi ne“, a tak obžalovaný s lízáním přestal, opakovaně se ptal, jestli se jí to líbilo a zda nejsou zákłony lepší. Poté si nezletilou opět posadil na klín, ale nezletilá mu k jeho další ujišťovací otázce řekla, že už stačí. Nereagovala již ani na výzvu, zda se nechce naposledy zaklonit. Obžalovaný ji poté ještě krátce třel rukou přirození. Následně jí oblékl kalhotky. Když se zeptal nezletilé, zda nechce přijít následující den a ta odpověděla, že neví, tak jí řekl, že se jí znovu zeptá následující den. Na závěr ji pak instruoval, že má říct, že byla jen na záchodě, a ujistil ji, že je odteď „jeho princezna“. Poté, co nejprve zkontroloval, že na chodbě nikdo není, nechal nezletilou odejít z místnosti.

178. Obžalovaný své jednání bagatelizuje a snaží se prezentovat v lepším světle, než odpovídá předmětné nahrávce. Je zde na místě hovořit o orálním pohlavním styku s nezletilou, není možné akceptovat obhajobu obžalovaného, že mělo jít jen o nějaký „letmý pokus“. Je pravda, že si obžalovaný nepočíná násilně, nezletilou nenutí, ale to neznamená, že s ní nemanipuluje, je nepřehlédnutelné, že v situaci, kdy nezletilá nechce pokračovat, obžalovaný neskončí se sexuálními aktivitami úplně, ale hledá jinou aktivitu, ve které by mu nezletilá dovolila pokračovat, a i když mu řekla, že už stačí, snaží se, byť formou otázky, aby se na jeho klíně ještě alespoň naposledy zaklonila, dál jí stimuluje rukou přirození. Nezletilou instruuje, aby o jejich aktivitách lhala a podbízí se jí tím, že v (být v nevyřčené) návaznosti na sexuální aktivity, které spolu provozovali, je „odteď jeho princezna“. Obžalovaný není násilnický, ale plně využívá své volní převahy, autority dospělé osoby, učitele, důvěry nezletilé a jejich pozitivních pocitů k němu, aby s ní provozoval sexuální aktivity zcela nepřiměřené jejímu věku.

179. **Bod 2. c) nezletilá B. A.**

180. **Poškozená nezletilá B. A.**, nar. xxx, uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 613-621), že její sestra S. chodila ve školce na „tanečky“ ona sama na ně nechodila. Společně se sestrou jela na tábor, kde tancovali, chodili na procházky. Jednou byla s učitelem sama v lese, pro ostatní děti v rámci hry sypali cestičku. Pan učitel na ní byl hodný. Na otázku, zda s ním byla někdy sama během poledního klidu, nejprve mlčela a poté to popřela. Mlčením reagovala i na to, zda pan učitel nedělal něco, co se jí nelíbilo, po dodatečné otázce to pak popřela. Z hlediska fyzického kontaktu přiznala pouze to, že ji obžalovaný sáhl na rameno. Popřela, že by před ním byla někdy nahá či polonahá.

181. *S ohledem na obsah záznamů je zřejmé, že výpověď nezletilé neodpovídá realitě, vzhledem k chování nezletilé (vábání, mlčení) vše napovídá tomu, že neuvedla vše, co si pamatuje. Bylo by možné pouze spekulovat o důvodech (stud, strach atd.), pro závěry soudu to není podstatné.*

182. Matka nezletilé, **svědkyně Jana A.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 626-632), že na tanečky k obžalovanému chodila jen její mladší dcera S., která s obžalovaným chtěla jet na taneční soustředění. Protože S. nikde takto sama nebyla, bála se jí pustit, a proto se obžalovaného zeptala, zda by nemohla jet společně se starší sestrou. Obžalovaný souhlasil. Když zjistil, že svědkyně pracuje v jeslích, chtěl, aby mu domluvila, aby mohl začít učit „tanečky“ i tam s tím, že by chtěl vyzkoušet práci s takto malými dětmi. Dcery byly po návratu ze soustředění nadšené. Pan D. jí ale poté začal volat, jednak naléhal na to, aby mu domluvila ukázkovou hodinu v jeslích a dále se vyptával na B., zda by ji svědkyně nepustila k němu domů, skládat puzzle, roztrdit hračky. Svědkyni to přišlo podezřelé, ptala se Beatris, zda za nimi nechodil obžalovaný do sprchy, zda jí nedělal něco, co by se jí nelíbilo, ale dcera ji ujišťovala, že nikoliv. Žádnou změnu v jejím chování nezaregistrovala. Telefonáty obžalovaného začaly být nepříjemné. Nakonec mu domluvila, že může přijít do jeslí v době, kdy budou s dětmi na zahradě. Ten den měla v jeslích i své dcery, obžalovaný si posadil B. k sobě na klín. Svědkyni to bylo nepříjemné, nevěděla jak reagovat. Obžalovaný na ní koukal a snad měl radost, že neví, jak dostat B. z jeho klína. Nakonec svědkyně dceru pro něco poslala do školky. Svědkyně následně S. odhlásila z tanečků. Učitelce řekla, že je to proto, že má z obžalovaného divný pocit.

Učitelka jí řekla, že se jí také chování pana D. zdá zvláštní, ale že má zkušenost, že když něco řekla, tak se to obrátilo proti ní. Svědkyni však ujistila, že je při tanečkách vždy přítomen někdo z personálu a že z ní má obžalovaný respekt, žádného dítěte se ani nedotkne. I když dceru z tanečků odhlásila, tak na ně dál utíkala, učitelkám to nebylo divné, protože dceru znaly, a z předchozích dvou let byly zvyklé, že na tanečky chodila.

183. *Soud nemá důvod pochybovat o výpovědi svědkyně, byť je zřejmé, že se v některých bodech snažila dovozovat souvislosti bez toho, aby měla k dispozici smyslové vjemy, pro které by bylo možné dojít k odpovídajícímu závěru. Takovéto dojmy jsou však ve výpovědi rozlišitelné od toho, co skutečně svědkyně přímo vnímala svými smysly. Soud nemá žádný důvod pochybovat o tom, že svědkyně na dceři po návratu nic nepozorovala, že se jí dcera s ničím nesvěřila a ani o tom, že na ní po návratu obžalovaný naléhal jak co do možnosti pořádání taneček v jeslích, tak co do umožnění dalšího kontaktu s nezletilou B. Zájem obžalovaného o B. lze vykládat různě, je možné jak to, že obžalovaný (navzdory o tom, jak se ve své výpovědi o B. vyjádřil a deklarovánému zamilování do nezletilé H. Ž., pro kterou údajně ztratil o ostatní nezletilé zájem) během soustředění zkoušel, která z členek jeho, jak obžalovaný uváděl, „barému“ nezletilých bude ochotná akceptovat intenzivnější sexuální interakci a následně plánovitě zkoušel po rodičích, kdo by mu umožnil další interakci s nezletilou, tak to, že obžalovaný byl ve vztahu k B. nespokojen, protože ji na rozdíl od ostatních nezletilých dlouhodobě neznal z mateřské školky, a proto se potřeboval ujistit, že doma nic neřekla a neřekne. Pro závěry soudu není určení správného důvodu rozhodující, pouze zde soud do svých skutkových závěrů z výpovědi svědkyně akceptuje, že obžalovaný po tanečním soustředění usiloval o další kontakt s její nezletilou dcerou.*
184. Rozhodujícím důkazem pro závěr o tom, čeho se obžalovaný vůči nezletilé dopustil, je **dvou** **videozáznamů** datovaných 5. 7. 2016 a 6. 7. 2016 (č.l. 611-612). První záznam v délce 49 vteřin se zjevně vztahuje k tomu, jak byla s obžalovaným sama v lese, zachycuje to, jak se obžalovaný líbá (s oboustranným použitím jazyka) s nezletilou. Nejde o žádný dětský polibek. Video zjevně z následujícího dne již trvá přes 21 minut. Záběry nejsou z pokoje, jako předchozí dvě nahrávky z 2. a 3. 7., ale z půdního prostoru. Nezletilá se na záběru objevuje v 02:44, je oblečená jen v tričku, kalhotkách a ponožkách. Obžalovaný se na záběru objevuje až v 03:36, i v tomto případě obžalovaný nejprve instruoval nezletilou, aby řekla, kdyby něco nechtěla dělat, nezletilá si sedla obžalovanému obkročmo na nohy (nikoliv přímo na klín), obžalovaný jí vyhrnul tričko, líbal ji po těle, líbali se s použitím jazyka, posléze si ji postavil, stáhl jí kalhotky, nasliněnými prsty třel její přirození, střídal s ní různé polohy, vedle stimulace přirození rukou jí obžalovaný rovněž přirození lízal. V 14 minutě záznamu si oblečený obžalovaný lehl na záda a posadil si nezletilou na klín, provozoval kopulační pohyby, následně instruoval a rukama vedl nezletilou, aby se při tom třela svým přirozením proti jeho penisu, poté opět střídali polohy a aktivity (stimulace jazykem, rukou, záklon nezletilé při sedu obkročmo na klíně s kopulačními pohyby). Obžalovaný se průběžně ujišťoval, zda „to dělá dobře“ a zda se „to“ nezletilé líbí, ujišťoval se, že mu řekne, když „bude stačit“, což ze strany nezletilé respektoval v tom smyslu, že změnil aktivitu. Jednání ukončil bez zvláštního podnětu poté, co mu řekla, že „stačí“, a přitakala na otázky obžalovaného, že je úplně a „všude“ spokojená. Poté si poškozená opět oblékla kalhotky, obžalovaný ji před zastavením záznamu ještě instruoval, ať počká na začátku chodby, že „to ještě musí prozkoumat“.
185. S ohledem na obsah záznamu soud ohledně tohoto bodu musí konstatovat, že nelze než dojít ke shodným skutkovým závěrům, jaké obsahuje podaná obžaloba. V tomto případě lze s ohledem na záznam jednoznačně prokázat, že se obžalovaný vůči nezletilé dopustil celé škály jednání popsaneho v obžalobě. Soud neměl důvod se v tomto bodě od skutkového popisu obžaloby odchylovat. Obžalovaný zde skutková zjištění v zásadě nerozporuje, jen opět dodává, že se vše nezletilé líbilo, což je z hlediska právní kvalifikace a výroku o vině zcela irrelevantní, a pokud jde o výrok o trestu, soud zde i v ostatních případech akceptoval, že u obžalovaného nešlo o svou povahou násilné jednání.
186. **Bod 2. a), 4. nezletilá H. Ž.**

187. **Nezletilá poškozená H. Ž.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 412-439), že obžalovaného Petra D. zná jako svého učitele tance, ke kterému chodila již ve školce na „tanečky“ a následně mu dělala asistentku. K obžalovanému chodila domů, učil ji tančit, hrát na piáno. Nejprve uváděla, že mezi nimi nedocházelo k žádnému fyzickému kontaktu, že je mezi nimi pouze vztah učitele a žáčky. Až poté, co byla vyslyšající upozorněna na to, že je na Policii, musí mluvit pravdu a že už ledacos Policie ví, nezletilá začala postupně připouštět, jednotlivé skutečnosti. Např. místo toho, že spolu s obžalovaným nikde v restauraci nebyly, začala uvádět jednotlivé podniky, které s ním navštívila. Uvedla, že spolu leželi na zemi, objímali se, ale opět negovala, že by u toho byli nazí. Až v rámci dalšího výslechu postupně připustila další aktivity, že se s obžalovaným líbala, že ji obžalovaný sahal na prsa i přirození, že u něj byla nahá.
188. *Soud na prvním místě nemohl neregistrovat značnou váhavost nezletilé a neochotu připustit jakékoliv závadové jednání obžalovaného. V zásadě se lze v tomto ohledu ztotožnit s vyjádřením obžalovaného k této výpovědi, že nezletilá byla v komplikované situaci, chtěla krýt obžalovaného, ale nevěděla, co kdo jiný už vypověděl a na co má Policie důkazy. Vzhledem k rozsáhlému souboru fotografií a videonahrávek zachycujících nezletilou není podstatné, že nakonec připustila pouze výše uvedené jednání obžalovaného. Soud při rozhodování vycházel z toho, co sám obžalovaný zdokumentoval a co bylo možné dovodit z výpovědí dalších svědků. Ze samotné výpovědi nezletilé nad tento rámeček nelze nic dalšího dovodit.*
189. Výpověď matky nezletilé byla již rozebrána výše, soud zde pouze stručně připomíná, že v zásadě umožnění styku s obžalovaným nepopírá, popírá však znalost skutečnosti, že mezi její dcerou a obžalovaným docházelo k pohlavnímu styku.
190. Otec nezletilé H. Ž. a manžel obžalované K. Ž., **svědek Ing. Robert Ž.**, uvedl, že o řešené trestné činnosti přímo nic neví, o všem se dozvěděl až následně v rámci postupu orgánů činných v trestním řízení
191. S obžalovanou se seznámili ve škole na koleji. Po vysoké pracoval poblíž jejího bydliště, ale pak odjel pracovat do Německa. Nakonec se rozhodl, že se vrátí do ČR a že se vezmou. Jeho zaměstnání však bylo takové, že musel mnoho času trávit v zahraničí na služebních cestách, třeba tak, že jeden měsíc byl v zahraničí a pak měsíc doma. Když byl pryč, byla manželka na dceru sama. Hodně se jí věnovala a všestranně ji rozvíjela.
192. Jak dcera rostla, chtěl se svědek víc podílet na její výchově. V roce 2015 se rozhodl uspořádat si práci tak, aby již nemusel tolik času trávit v zahraničí. V tu dobu se jeho vztah s obžalovanou zhoršoval, byla se zvyklá starat „o svoje“ a najednou ho měla doma jako člověka navíc. Jejich vztah se však postupně zlepšoval, a tak posledního půl roku, tři čtvrtě roku před jejím zadržením byl již ve vztahu spokojený. Neví, jaký byl vztah manželky k obžalovanému D. Vnímal ho jako člověka, kterému manželka věřila. Neví nic o tom, zda byli spolu v telefonickém či emailovém kontaktu.
193. Pana D. poznal jako učitele tance ve školce, kam chodila jejich dcera. Svědek přišel na závěrečné představení, kde děti předváděly, co se naučily. Další rok závěrečné vystoupení neviděl.
194. Když měla jít dcera do první třídy, pan D. je s manželkou kontaktoval, že je H. talentovaná, že by chtěl, aby v tanci pokračovala, dělala mu asistentku při výuce dětí v mateřských školkách. Jeho první dojem z obžalovaného byl takový, že v něm „hledal červíček“, říkal si, co vede muže k tomu, že se stará o děti v mateřské škole. Postupem času však obava vymizela. Pan D. se choval vždy korektně, neslyšeli ze žádné ze školek, kde učil, že by se mělo dít něco špatného. Nejprve dceru pan D. učil jen tanečky, ale na jaře 2017 nabídl, že ji bude učit též hrát na piano. Později jim také nabídl, zda nechťejí pro dceru jeho staré piáno, aby mohla doma cvičit, že si koupil nové. Svědek v tom neviděl nic špatného. Pana D. měl za člověka, který se shlédl v tom, že učí děti tančit, a který chce, aby H. šla jednou v jeho stopách. Svědek dceru vodil ráno do školy, v pondělí si ji před obědem vyzvedl ve škole pan D. a objížděli spolu mateřské školky. V úterý jezdila dcera s panem D. k němu domů hrát na piáno. Nevšiml si žádného nepatřičného fyzického kontaktu

mezi dcerou a panem D. Dcera měla k obžalovanému pozitivní vztah. Těšila se k němu, vracela se od něj spokojená, ukazovala jim, co se naučila. Nikdy si na něj nestěžovala. Jela s panem D. i na taneční soustředění, měli informaci, že je tam dospělý dozor.

195. S panem D. se i společensky setkávali, viděli se asi čtyřikrát. Dvakrát šlo o večeri, poprvé v roce 2016 platil obžalovaný, podruhé v roce 2017 chtěl opět platit, ale svědek již trval na tom, že tentokrát budou platit oni. Rovněž se s obžalovaným setkali na Vánoce 2016 a 2017, povídali si, vyměnili si dárky.
196. V roce 2016 se ho manželka zeptala, jestli H. může přespát u pana D. Svědek nejprve nechtěl, ale nakonec souhlasil. Nicméně tehdy to nakonec dopadlo tak, že z přespání sešlo. O tom, že následně u pana D. dcera přespávala, nic nevěděl. Každý den se dcery během večere s manželkou vyptávali, co ten den dělala, a nikdy se o žádném přespávání nezmínila.
197. Majetkové poměry v rodině jsou takové, že mají společný účet na jméno manželky, na který svědek nechává posílat celou svoji mzdu. K účtu má pak přístup manželka, svědek jen používá platební kartu. O finanční situaci rodiny byl vždy informován jen povrchně. O tom, že by pan D. rodině na něco přispíval, svědek nic neví. Je si akorát vědom toho, že pan D. kupoval dceři jídlo, když byla s ním, že za ni platil vstupné, když s ní jel na výlet atd. Měl to snahu panu D. kompenzovat, ale ten to odmítl s tím, ať to tak nechá, že má peněz dost.
198. Po vzetí manželky do vazby se jejich život totálně změnil, dcera šla nejdříve do Klokánku, pravidelně ji tam navštěvoval. Chtěl ji co nejdříve získat do péče. Oběma se ulevilo, když byli zase společně doma. Má dojem, že dcera situaci zvládá dobře. Je velmi inteligentní, sebevědomá, nebojí se nových věcí. Věci, které se jí stanou, ji moc nezaskočí, dokáže se s nimi vypořádat. Začátky nebyly nic moc, ale teď si dcera vede skvěle, má novou učitelku, která si s ní dokáže poradit. Učivo zvládá výborně. Každý večer si s dcerou povídají „o blbostech“, konzultoval v Dětském krizovém centru, jak má s dcerou mluvit. Dcera se chová běžným způsobem, nemá problémy se spánkem. O tom, co se dělo s panem D., nemluví. Je to možná kvůli tomu, že když jí řekl, že je maminka ve vazbě a že už do tanečků chodit nebude, dcera o tom mluvila ve škole a pak mu volali, že by o tom neměla mluvit. Řekl tehdy dceři, ať o tom mlčí, a je možné, že proto o tom nechce začít mluvit ani teď. H. dochází k psychologce jednou za čtrnáct dní do Dětského krizového centra. Do budoucna doporučují dceři dlouhodobější terapii. S psychologkou neprobírali, zda by pro dceru bylo přínosem, kdyby měla maminku doma. Sám si myslí, že by to pro dceru bylo lepší, o mamince mluví, píše jí dopisy, maluje obrázky.
199. *Soud nemá důvod o výpovědi svědka pochybovat. Působí zcela věrohodně při samostatném posuzování jak co do obsahu, tak co do toho, jak ji svědek podal. Plně snese i srovnání s ostatními důkazy, kdy nebyla zjištěna žádná komunikace se svědkem, která by dokládala, že by o čemkoliv závadovém věděl, oba obžalovaní pak potvrdili, že se vztah nezletil s obžalovaným D. snažili před ním utajit z obavy z jeho reakce (což dokládá i jejich vzájemná zajištěná komunikace). Zcela věrohodně pak působilo rovněž to, jak obžalovaný popsal, jak měl s poškozenou nezletilou Ž. nacvičené jednotlivé módy chování, kdy od „zelené“, kterou měli v jejich „plyšovém světě“ a kdy probíhali jejich sexuální interakce, na veřejnosti přecházeli přes „oranžovou“, kdy se pohybovali na hraně toho, co bylo společensky přípustné z hlediska jejich vzájemné interakce až po „červenou“, kterou nezletilá musela dodržovat před svým otcem, kdy podávala jejich vztah striktně jako vztah učitele a žačky, obžalovanému vykala a zapírala jakoukoliv fyzickou interakci (v tomto kontextu je zcela zjevné, že nezletilá se snažila při výslechu na policii dodržovat naučený „červený“ režim).*
200. **Svědék Mgr. František Z.** uvedl (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 593-597), že je spolujednatel domu, kde má obžalovaný Petr D. trvalé bydliště. Uvedl, že obžalovaný v bytě bydlí asi už osm let, jako s nájemníkem s ním problémy nebyly, nájemné platil rok dopředu. Jediný problém nastal, když si obžalovaný začal vodit do bytu malou holčičku, nájemníci si stěžovali, že u pana D. dupe, a že se jim houpe lustr. Situaci řešil s obžalovaným telefonicky. Holčičku vídal s panem D. poslední dva roky, vodili se za ruce, obžalovaný mu ji představit jako svoji asistentku na tanečkách, které učil v mateřských školách.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Kateřina Veselská

201. *Soud nemá důvod o výpovědi pochybovat, to, že si obžalovaný vodil nezletilou do svého bytu od podzimu 2016 až do svého zadržení, plyne i z dalších důkazů. Pokud pak jde o stížnosti na houpání lustru a dupot, odpovídá to tomu, že obžalovaný (mimo jiné) u sebe doma obžalovanou učil tanec.*
202. **Svědkyňě Mgr. Irena B.**, uvedla, že v první a druhé třídě (školní roky 2016/2017 a 2017/2018) byla třídní učitelkou poškozené H. Ž. Nyní již má nezletilá jinou třídní učitelku. Označila ji za inteligentní, šikovnou holčičku, která učivo zvládala výborně. V kolektivu byla oblíbená, měla spoustu kamarádů a kamarádek. Byla ráda středem pozornosti ve třídě. Byla živější, měla kvůli tomu drobné kázeňské přestupky, ale nešlo o nic závažného. Řešila to především s její maminkou.
203. S panem D. přicházela do kontaktu, jelikož si H. měl na základě písemného souhlasu maminky ve škole vyzvedávat. Bylo jim vysvětleno, že je to její učitel tance. Dále ví, že ji také učil hrát na klavír, poškozená dělala ve hře velké pokroky. Pan D. ji také jednou telefonicky kontaktoval kvůli H. kázeňským problémům. Vnímala ho jako rodinného přítele, člověka, který se ohledně H. angažuje a má o ní větší zájem než je obvyklé. Nikdy neviděla, že by se při vyzvedávání H. dělo něco divného.
204. Se samotným panem D. však jisté problémy byly. První problém byl, když H. začala chodit do první třídy. Pan D. ji měl vyzvednout, ale přišel dřív a neoprávněně vnikl do prostor školy, když vrátnému tvrdil, že je učitel. I druhý den se mu podařilo vniknout do budovy, umožnili mu tedy podívat se, jak vypadá školní třída. Třetí den za svědkyní již přišel šatnář s tím, že je z pana D. nešťastný, že se sotva otočil a on už zase pronikl neoprávněně do budovy školy. Svědkyně si následně s panem D. promluvila, vysvětlila mu, že do budovy nesmí vstupovat a že zavolají policii, pokud se jeho jednání bude opakovat. Tím tyto problémy skončily.
205. Další problém byl, když s třídou v září 2017 plánovala výlet do areálu B. Pan D. se nabídl, že to tam zná, že by jim dělal doprovod. Svědkyně to odmítla s tím, že je cizí člověk a že za děti odpovídá ona sama coby učitelka. Požádala ho proto, aby je na akci nedoprovázel. Pan D. to akceptoval s tím, že H. v B. vyzvedne, ačkoliv mu svědkyně říkala, že ji s ostatními dětmi přiveze autobusem zpět do Prahy. Při výletu si všimla cca 15 minut před koncem programu, že H. na někoho mává, podívala se tím směrem a zjistila, že tam na ni mává pan D. Když uviděl, že si ho všimla, tak se okamžitě schoval v křoví. Vyzvala ho, ať vyleze. Své chování jí vysvětloval tím, že přijel pro H., ale nechtěl rušit před koncem programu. Měl písemný souhlas matky, a tak si H. odvedl. Za svědkyní poté přišly dvě paní, že toho pána poznaly a že tam s H. nebyl poprvé. Pamatovaly si na tuto dvojici, že přišli oblečení jako princ a princezna, chtěli po ostatních, aby se jim klaněli, chovali se divně. I slečny pracující na pokladně svědkyni upozornily, že pan D. a H. v areálu už byli, že se chovali k sobě nevhodně, čehož si všimli i ostatní návštěvníci. Pan D. si sedl na lavičku a H. si sedla na něj, chovali se k sobě tak, že zvažovali kontaktování policie. Personál areálu jí zmínil, že došlo i k další návštěvě, kdy však H. doprovázela také její matka, a to se nic nestandardního nedělo. Svědkyně informaci předala paní zástupkyni a paní ředitelce.
206. Svědkyně shrnula chování H. za dva roky, co byla její třídní učitelkou, tak, že si nevšimla ničeho nestandardního. Přišlo jí, že H. začala být citlivější a ke konci dětinštější. Potřebovala se předvádět, špatně snášela, pokud se nemohla hned projevit. V současnosti již není její třídní učitelkou, neví jaká je její situace v současnosti.
207. *Soud nemá důvod o výpovědi svědkyně jakkoliv pochybovat, výpověď působí věrohodně co do obsahu i toho jak byla podána, ačkoliv svědkyně vypovídala se znalostí toho, z čeho je obžalovaný viněn, výpověď působila vyrovnaně, co do obsahu nezaujatě proti osobě obžalovaného, byť je zřejmé, že svědkyně vnímala obžalovaného jako problémového, přičemž důvody tohoto postoje svědkyně přesvědčivě vysvětlila (viz výše popis toho, jaké měla s obžalovaným „problémy“). Výpověď plně obстоjí i v kontextu ostatního dokazování, závěrečné hodnocení chování nezletilé je v určité míře v rozporu s výpovědí obžalované, která vnímala vliv obžalovaného na nezletilou pozitivně, zatímco svědkyně upozornila na to, že u H. v závěru viděla jistý regres v chování.*

208. **Svědkyňě Mgr. Klára M.** uvedla, že pracuje jako ředitelka Základní školy xxx, jejíž je poškozená H. Ž. žákyní.
209. Obžalovaného zná od vidění z „dávné historie“, když začínal učit, ale osobně s ním nikdy nejednala. Veškeré informace o něm má pouze z doslechu. Věděla, že pravidelně, asi třikrát týdně vyzvedává poškozenou před její školou.
210. H. byla normální dítě, měla obyčejné drobné výchovné problémy. Za problematickou by označila její matku. Jakmile jí upozornili na chování poškozené, tak reagovala útočně, vinu svalovala na školu, požadovala ukládání trestů a vyhrožovala školní inspekcí. Osočovala je ze špatných pedagogických postů, stěžovala si na učitelky, zabezpečení škody atd. Když H. s dalšími dětmi poškodila na pozemku lak na autě profesora z gymnázia, měla její matka strach, že to bude muset zaplatit, a tak přišla s tím, že to není vina H., že se jen nudila a že je to na odpovědnost školy, že dětem nezajistila adekvátní dozor. Otec se ve věcech H. neangažoval, nikdy s ním nejednala. Její záležitosti řešila buď matka, nebo pan D.
211. S panem D. se řešili neoprávněné vstupy do budovy školy. Několikrát do ní vnikl, byť byl vrátným upozorněn, že nemá oprávnění do ní vstupovat. Poprvé ho dokonce obelhal, že je nový učitel, takže ho vrátný měl za osobu oprávněnou vstoupit do budovy. Poté pan D. využíval toho, že vrátný nebyl schopen hlídat vchod nepřetržitě, a do školy pronikal v okamžiku, kdy ho vrátný neviděl. Pomohlo až to, kdy si s ním promluvila třídní učitelka a pohrozila mu policií. Matka H. na tyto události reagovala tak, že školu obvinila z nedostatečného zabezpečení.
212. Na další problém byla upozorněna v souvislosti s návštěvou areálu B. Učitelka nechtěla, aby tam s nimi pan D. jel, ale ten ji neposlechl, schovával se tam ve křoví, mával na H. a až na výzvu učitelky z něj vylezl. Měl souhlas matky, a tak mohl H. odvést. Učitelka jí pak sdělila, že jí pracovnice B. upozornily, že tam pan D. s H. nebyli poprvé a že se chovali nevhodně. Na základě těchto informací od učitelky podali oznámení na policii.
213. V současnosti je na škole klid. Dětem o událostech nikdo nic neřekl. H. má novou učitelku, je to spokojené, šťastné dítě. Nejeví žádné známky traumatizace, jen se jí stýská po mamince
214. *Ani o této výpovědi soud nemá důvod pochybovat, byť zde jsou zřejmé antipatie k obžalované a dílem i obžalovanému. Je samozřejmé do značné míry subjektivní, jak svědkyně hodnotí vystupování obžalované vůči škole, soud nemá důvod prokazovat, do jaké míry bylo jednání obžalované v té či oné záležitosti za hranou toho, co by bylo možné očekávat od „rozumného“ rodiče. Uvedené není předmětem obžaloby a význam výpovědi je v jiných skutečnostech (chování nezletilé ve škole, vyzvedávání nezletilých obžalovaných, potvrzení výpovědi třídní učitelky před soudem v tom ohledu, že odpovídá tomu, co sdělila této svědkyni bezprostředně po předmětném školním výletě). Pokud jde o argument obžalovaného, že výpověď svědkyně vylučuje, že by u nezletilé došlo k újmě na zdraví, soud poznamenává, že z projevu dítěte v míře vnímané svědkyní nemusí být újma patrná. Existenci následku popsaného ve znaleckém posudku svědecká výpověď nevylučuje, pouze lze na jejím základě konstatovat, že si svědkyně žádných výrazných symptomů nevšimla.*
215. Pro úplnost lze zmínit rovněž **zápis z jednání v ZŠ xxx** (č.l. 455), kde škola řešila oznámení na podezřelé vztahy v rodině nezletilé H. Ž., rozebírána je úloha obžalovaného v jejím životě, kdy např. pedagogy zarazil dotaz obžalovaného na to, zda nezletilá nekoketuje se spolužáky, zpráva o jeho chování k nezletilé v areálu B., řeší se komunikace s matkou nezletilé (kterou hodnotí jako problematickou) i chování nezletilé ve škole, kdy pedagogové zaregistrovali u nezletilé mimo jiné předvádění kopulačních pohybů, ve výsledku se pro podezření ze zneužívání dítěte rozhodla škola řešit věc ve spolupráci s Orgánem sociálně právní ochrany dětí, popřípadě i s policií. Tento zápis má z hlediska dokazování spíše ilustrační hodnotu, kdy doplňuje a potvrzuje výše uvedené svědecké výpovědi. Přímou dokazuje pouze to, že škola tehdy situaci řešila, jaké měla informace, názory a jak se rozhodla dále postupovat (což není pro řešenou věc rozhodující).
216. Další trojice svědkyň vypovídala k tomu, **jak se obžalovaný choval k poškozené při návštěvách areálu B.**

217. **Svědkyňe Lenka N.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 538-542), že pracuje ve firmě B. V srpnu 2017 k nim přišel muž s malou holčičkou, která byla oblečena do princeznovských šatů, oslovovali se „králi“ a „královno“. V průběhu návštěvy s kolegyněmi zjistila, že nejde o otce s dcerou, muž jim řekl, že není její tatínek, ale že je to jeho „královna“. Svědkyně v rámci areálu kontrolovala brigádníky, a když už potřetí byla na tuto dvojici a její podivné chování upozorněna, začala je sledovat. V hodovně viděla, jak muž krmí dívku tak, že si vzal bramborovou placku do úst a ona mu ji z úst jedla, muž jí hladil po noze. V divadle si muž dívku posadil na zídku, stoupl si proti ní, dal si její nohy kolem pasu, hladil ji po zádech, po nohách, pusinkoval ji na krk, tvář, pusu. Chtěla vyfotit, co dělají, z okna viděla, jak muž dívku odnáší tak, že ji má čelem proti sobě, její nohy kolem pasu. Na parkovišti zahlédla, že nasedají do vozidla označeného „magic baby“. O tři nebo čtyři dny později jí volala kolegyně z pokladny, že ten muž s dívkou přišel znovu a že je s nimi tentokrát i nějaká žena. U jednoho z řemesel zjistili, že jde o matku dívky. I při této návštěvě měl muž dívku posazenou obkročmo na sobě, pusinkoval ji na uši, hladil ji po zádech. Její matka to vše viděla a nic k tomu neříkala. Jejich chování jim přišlo divné, ale říkali, že jde možná o partnera dívčiny matky, nechťeli nikoho osočit. Od kolegyně slyšela, že muž s dívkou areál navštívil i potřetí, ale u toho osobně nebyla, měla dovolenou. Kolegyně poslala na nevhodné chování tohoto muže emailem oznámení na policii. Od kolegů slyšela, že muž hladil dívku nejen po zádech, ale po nohou pod šaty.
218. *Soud hodnotí tuto výpověď jako zcela věrohodnou při samostatném hodnocení i v kontextu ostatních důkazů, kdy odpovídá tomu, jak chování obžalovaného v areálu popsaly další zaměstnanci B. Pokud obžalovaní popírají, že by k předmětnému chování mělo docházet i před obžalovanou, soud toto tvrzení hodnotí jako účelovou obhajobu, která má relativizovat, o jakém jednání obžalovaného v danou dobu obžalovaná věděla. Výpověď svědkyně je dostatečně konkrétní na to, aby soud neměl pochybnosti, že zde nedošlo k deformaci paměťové stopy v tom smyslu, že by se smísila vzpomínka na návštěvu bez doprovodu obžalované se vzpomínkou na návštěvu s obžalovanou. Nejde o oddělenou vzpomínku, ale na součást vzpomínek na úvahy, kdy svědkyně v návaznosti na viděné zpracovávala informaci, že dotčené jednání matce dívky nijak nevadilo, a zažité si vysvětlila úvahou, že může jít o partnera matky dívky, nevlastního otce, u kterého byla vyšší míra fyzického kontaktu nevinná. Na druhou stranu je nutné akceptovat obhajobu v tom smyslu, že před obžalovanou nedocházelo při této návštěvě k ničemu, co by z pohledu pracovníků nebylo možné vysvětlit tím, že jde o nevlastní dceru obžalovaného. Z kontextu ostatních důkazů pak soud poznamenává, že obžalovaná měla „pusinky a objetí“ ve vztahu své dcery s obžalovaným akceptovat již na podzim 2016, takže před ní určitou míru tělesné interakce již obžalovaný neměl důvod skrývat.*
219. **Svědkyňe Věra N.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 543-547) že pracuje jako brigádnice v B., dále popsala v podstatě stejné skutečnosti jako její kolegyně Lenka N. s tím, že viděla podezřelé chování dotčeného muže při jeho první návštěvě, u druhé návštěvy nebyla a ke třetí návštěvě obžalovaného dodala, že šlo o září 2017, kdy dívka přijela na školní výlet se třídou. Muž se ke svědkyni hlásil, pamatoval si, že s nimi při předchozí návštěvě dělala mýdlo. Nejdříve si myslela, že tentokrát přijel s jinou dívkou, ale muž jí ujistil, že je to ta samá, akorát v „civilních“ šatech. Říkal, že se jmenuje H. Poté, co dívka s mužem odešli, šla svědkyně za paní učitelkou a řekla jí, že muž s dívkou u nich byl již dříve a že se k dívce choval divně. Paní učitelka jí vysvětlila, že má na vyzvednutí dívky potvrzení od maminky a že se tím nemůže nic dělat.
220. *Soud opět nemá žádný důvod pochybovat o výpovědi svědkyně, která obстоjí jak při samostatném hodnocení, tak v kontextu ostatních důkazů.*
221. **Svědkyňe Marcela P.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 575-579), že brigádně pracuje ve firmě B. V létě 2017 k nim přišel muž s malou dívkou oblečenou jako princezna s korunkou na hlavě. Vodili se spolu po areálu za ruce. Od kolegyně N. slyšela, že se oslovovali „králi“ a „královna“. Sama viděla to, jak dívka seděla na zídce a muž stál proti ní, dívka mu dala nohy kolem pasu, hladila ho po tváři, muž jí také hladil po tváři, po krku, po těle, měl hlavu u jejího krku, neví, jestli jí takto líbal. Dále viděla, jak muž měl v puse placku a dívka jí takto jedla, přitom seděli proti sobě, muž jí hladil po noze. Muž dívku nosil po areálu, seděla na

něm obkročmo a on ji držel kolem pasu. Podruhé tuto dívku s mužem viděla v září 2017, nejprve přijela dívka se školou, potom viděla i tohoto muže jak mluvil s dívkou, dělalo to na ní dojem, že jí přemlouvá, aby šla někam, kam dívka jít nechce. Nakonec s mužem odešla. Svědkyně se pak na to šla zeptat učitelky. Od kolegyně také slyšela, že o prázdninách došlo k další návštěvě, tehdy s nimi byla také matka oné dívky.

222. *Opět soud nemá důvod nijak pochybovat o této výpovědi, plně zapadá do výpovědi ostatních zaměstnanců B. Pokud jde o to, jak svědkyně popsala přemlouvání dívky obžalovaným, soud dodává, že toto vnímá jako subjektivní hodnocení, kterému nepřikládá žádný důkazní význam, z hlediska svědecké výpovědi je podstatné, co svědek vnímal, nikoliv co si na základě vjemu domyslel, pokud úvaha nemůže zpětně doplnit a upřesnit smyslový vjem (typicky situace, kdy svědek dokáže vysvětlit, na základě jakého smyslového vjemu, původně nezmiňného detailu došel k určitému myšlenkovému závěru – o nic takového v tomto případě nejde).*
223. Následující skupina svědků popisovala **jednání obžalovaného k poškození při návštěvách restaurací.**
224. **Svědčynie Ivana P.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 565-569), že pracuje jako ředitelka hotelu xxx. Zná tak 80 % stálých klientů a mezi nimi i obžalovaného Petra D., který býval dost extravagantně oblékaný. Chodil k nim do restaurace s malou holčičkou, která byla v princeznovských šatech s korunkou na hlavě. Původně si o panu D. mysleli, že je homosexuál, ale když ho vidali s touto holčičkou, tak názor na něj přehodnotili. Muži pana D. odmítali obsluhovat, tak ho obsluhovala Iveta O., která jí říkala, že při poslední návštěvě holčička seděla panu D. na klíně obkročmo. To sama svědkyně nikdy neviděla, jen viděla, jak mu sedávala na klíně bokem, a to i tehdy, kdy restauraci navštívili s jejími rodiči. Chování pana D. vnímali jako nevhodné, zvažovali to oznámit policii, ale ta je nakonec předešla a sama se přišla na pana D. ptát.
225. *Soud nemá důvod o výpovědi jakkoliv pochybovat, at' již ji hodnotí samostatně. či v kontextu ostatního dokazování, kdy chování obžalovaného plně potvrzují výpovědi následujících svědků.*
226. **Svědčynie Iveta O.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 548-552), že pracuje jako snídaňová servírka v restauraci xxx, jedním z jejich hostů byl obžalovaný Petr D., vždy si dělal rezervaci na své jméno a chtěl, aby byli kuchaři připraveni na to, že je vegetarián. Také zaujal tím, jak chodil extravagantně oblékán. Do restaurace chodil s holčičkou ve věku kolem osmi let, ta chodila oblékaná jako princezna, ale pan D. je opravoval, že to není princezna, ale královna. I se k ní tak choval. Holčička se k panu D. chovala jako k hodnému strýčkovi. Když u nich byl s dívkou naposledy, seděla mu obkročmo na klíně čelem k němu, měl ruce kolem jejího pasu. To je i na jeho telefon fotila, jednou jak se na ní dívají a jednou když si dávají takovou „dětskou“ pusou. Při poslední návštěvě si dávali řízek, pan D. svědkyni vysvětloval, že kvůli královně začíná jíst maso. Také se jí ptal, zda restaurace nebere kuřata, která jsou nadopovaná hormony, aby mu princezna rychle nevyrostla.
227. *Opět nemá soud důvod jakkoliv pochybovat o výpovědi svědkyně, jejíž výpověď působí věrohodně samostatně i v kontextu ostatního dokazování.*
228. **Svědčynie Kateřina D.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 512-516), že pracuje v restauraci xxx. Obžalovaný D. byl poslední dva roky (*svědkyně byla vyslechnuta 17. 4. 2018*) jejich pravidelným hostem, pamatuje si ho podle jeho extravagantního oblékání, strhával na sebe pozornost. Tak rok k nim chodil s malou holčičkou kolem šesti let, ale pamatuje si ho též s rodiči této dívky a s nějakým mužem. **Holčička sedávala panu D. na klíně, obkročmo čelem k němu, objímali se, pusinkovali na tvář.** Jeho chování bylo až extrémní, nijak nedbal na to, že jsou v restauraci další hosté. Ti se po něm otáčeli. Nejzvláštnější svědkyni přišlo, že takto obkročmo seděla obžalovanému holčička na klíně i tehdy, kdy byla v restauraci se svými rodiči. Ti na toto chování nijak nereagovali, přišli jí „takoví sociálně slabší“.

229. *Ani zde výpověď nevyvolává pochybnosti s výjimkou toho, že při návštěvě s rodiči měla nezletilá sedět obžalovanému na klíně obkročmo, zatímco výše svědkyně P. uvedla, že seděla pouze bokem. Uvážíme-li kontext ostatních důkazů, kdy dle všeho bylo cílem, aby otec nezletilé neměl podezření o tom, že se děje cokoliv nepatřičného, nabízí se vysvětlení, že zde měla pravdu svědkyně P., zatímco svědkyně D. pomíchala (jak dovozujeme i obžalovaný), při jaké příležitosti nezletilá jak seděla. Soud vychází z verze o sezení bokem, která odpovídá argumentaci obhajoby, že na společných obědích s rodiči nezletilé k ničemu nepatřičnému nedocházelo, což je logické, pokud i z dalších důkazů plyne, že se obžalovaní snažili vztah nezletilé k obžalovanému před jejím otcem skrývat. Pro úplnost lze nicméně dodat, že i kdyby bylo vysvětlení takové, že se zmyšlila svědkyně P., či každá popisovala jiný případ společné návštěvy restaurace, na rozhodnutí ve věci by tento detail neměl žádný vliv.*
230. **Svědčynie Petra P.** uvedla (se souhlasem stran čtena výpověď z přípravného řízení č.l. 560-564), že pracuje jako servírka v restauraci S. Pamatuje si pouze na jednu návštěvu obžalovaného Petra D. v této restauraci, i když jí tvrdil, že k nim chodí častěji. Ptala se na něj i dalšího personálu, ale nikdo další si jeho návštěvy nevybavoval. Obžalovaný byl výrazně oblečen, měl sebou malou holčičku, svědkyni zaujalo, že měla na hlavě korunku a stříbrné boty. U stolu se drželi za ruce jako zamilovaný pár. Obsluze to bylo podezřelé, kolega se holčičky zeptal, zda je v restauraci s otcem, bylo mu řečeno, že je to její učitel tance. Během toho, co čekali na jídlo, šli spolu dvakrát na dámský záchod. Obžalovaný se k holčičce choval jako k dospělé ženě, působili jako zamilovaný pár. Po jídle se fotili, dívka muži posílala vzdušné polibky, při odchodu si dali „pusu na pusu“. Již v průběhu oběda volali policii, aby tuto dvojici zkontrolovali, takže na ně již policisté čekali venku před restaurací. Zkontrolovali je a pak přišli do restaurace říct, že ten muž má potvrzení od dívčiny matky, že s ním může být. Večer se pak obžalovaný vrátil do restaurace, chtěl vědět, kdo na něj volal policii, byl hlasitý a odmítal odejít.
231. *Opět soud nemá důvod jakkoliv pochybovat o výpovědi svědkyně. Výpověď působí věrohodně, obsahově plně odpovídá tomu, co o chování obžalovaného vyplývá z ostatního dokazování. K argumentaci obhajoby, že není na místě z doprovázení na záchod nic zvláštního dovozovat, jelikož nezletilá se bála chodit na záchod sama, soud dodává, že z výpovědi nedovozuje, že by se na záchodě mělo mezi obžalovaným a nezletilou dít něco nepatřičného, pro takový závěr nejsou důkazy. Tento detail pouze ilustruje, že obsluha v restauraci vnímala chování obžalovaného a nezletilé jako nestandardní a velice pečlivě ho sledovala. Návazně proto tato návštěva svědkyni utkvěla včetně řady detailů v paměti, kdy samozřejmě jinak by nebylo možné očekávat, že si bude pamatovat na každého obsluhovaného hosta.*
232. Rovněž v případě poškozené nezletilé H. Ž. jsou pro skutkové závěry o tom, jakého jednání se obžalovaný vůči ní dopustil, rozhodujícím **důkazem fotografie a videonahrávky pořízené obžalovaným** a zajištěné v jeho bydlišti při domovní prohlídce. Zajištěny byly stovky souborů fotografií a videonahrávek (podrobněji viz část odůvodnění k věcem zajištěným při domovní prohlídce) zachycujících tuto nezletilou. Nejstarší nahrávky zachycují nezletilou 10. a 24. května 2016 tedy v době, kdy ještě byla „pouze“ jednou z žaček, které obžalovaný učil tancovat v mateřské školce a které si obžalovaný posazoval na klín, jak bylo v případech ostatních poškozených již rozebráno výše, další nahrávky máme z doby tanečního soustředění ze dnů 3. až 6. července 2016, kde se stala nezletilá jednou „z užšího kruhu“ nezletilých, vůči kterým se obžalovaný odvážil přistoupit k závažnějším formám zneužívání, následně začíná další „fáze“ nahrávek a fotografií dne 29. 8. 2016, tedy poté, co rodiče nezletilé souhlasili s tím, že se nezletilá stane taneční asistentkou obžalovaného, a ten ji měl začít na konci srpna na tuto úlohu připravovat. Fotografie a nahrávky pak pokračují kontinuálně až do 29. března 2018. Je na místě dodat, že další nahrávky a fotografie zřejmě nevznikly nikoliv proto, že by snad obžalovaný chtěl své styky s nezletilou ukončit, či je přestat takto dokumentovat, ale proto, že byl 9. dubna 2018 policií zadržen a návazně vzat do vazby.
233. Má-li soud stručně shrnout povahu těchto fotografií (neřešíme zde fotografie ilustrující závadový vztah obžalovaného a poškozené, ale nemající pornografický charakter), jde o fotografie svým charakterem jednoznačně pornografické, zachycují nezletilou plně či částečně obnaženou v polohách, které mají u pozorovatele (odpovídajícího sexuálního zaměření) vyvolávat vzrušení,

nalezneme zde detailní záběry intimních partií nezletilé včetně fotografií zachycujících pohlavní styk s obžalovaným (např. detailní záběr penisu pronikajícího mezi stydké pysky nezletilé). Nezletilá vzhledem k věku logicky nemá vyvinuté sekundární pohlavní znaky a i osobě neseznámené s tím, že šlo o žačku první a druhé třídy, je z těchto fotografií okamžitě patrné, že jde o pornografii zachycující dítě mladšího školního věku, výrazně mladšího 15 let.

234. Pokud jde o obsah videonahrávek, zachycují nezletilou a obžalovaného při různých sexuálních aktivitách, kdy obžalovaný postupně nezletilou navyká stále širší škále sexuálních aktivit, učí ji komunikační kódy, které má používat během sexu. Např. v rámci jednoho z přehrávaných záznamů jí učí, že má hlásit čísla na stupnici do desítky podle toho, jak se jí jaká aktivita bude líbit (30. 1. 2018), v jiném videu (2. 5. 2018) probíhají sexuální aktivity v kontextu „pohádky“, dle které má obžalovaný omámit nezletilou lektvarem a následně sexuálně zneužít, obžalovaný prstem mimo jiné stimuluje anální otvor nezletilé a následně jí sděluje do budoucna „kód“, že když si řekne o „lektvárek“, tak on už bude příště vědět, že „chce něco kolem zadečku“. V rámci videozáznamů obžalovaný provádí celou škálu aktivit zjevně motivovaných sexuálním pudem, obžalovaný nezletilou svléká, osahává ji po těle přes oděv, pod oděvem i nahou, dotýká se jejích prsou, přirození, stimuluje jí prsty na přirození i análním otvorem, dochází k oboustrannému orálnímu sexu, nezletilá stimuluje obžalovanému přirození rukama, obžalovaný masturbuje s vyvrcholením na tělo nezletilé i mimo něj, velmi častou aktivitou je to, že obžalovaný penisem proniká špičkou penisu mezi stydké prsty nezletilé, ale nedochází k plnému průniku do její vagíny, místo toho se obžalovaný vzrušuje třením penisu o prostor mezi jejími stydkými pysky, s nezletilou střídají různé polohy, v pozdějších záběrech nezletilá zcela pohotově reaguje na pokyny obžalovaného, je zjevné, že má již zažitou jeho terminologii označující různé polohy („žabička, balík“). Při těchto aktivitách se verbálně projevuje zejména obžalovaný, v zásadě nelze rozlišit, kdy jde o jeho spontánní projev a kdy jde, jak tvrdí sám obžalovaný v rámci své obhajoby, o součást jejich her, kdy sexuální aktivity probíhaly jako různé příběhy, např. již výše zmíněný černokněžník s lektvarem, jindy obžalovaný s nezletilou přehrávali scénu „vyšetření u zvrhlého gynekologa“. Nelze se nepozastavit nad tím, že z této i dalších scének je zcela zřejmé, že šlo o scénky vycházející ze sexuálních fantazií obžalovaného, soud nevěří tomu, že by nezletilá sama od sebe přirozeně přišla s verbálními projevy jako je v jednom ze záznamů zachycené „narvi mi ho do té díry, at' křičím“. Soud akceptuje, že zachycené násilné a vulgární komentáře, kdy obžalovaný např. říká nezletilé, že se mu „nebude kroutit a že jí ho tam...“ mohly být součástí těchto sexuálních scénářů a nikoliv vážně míněné agresivní projevy (nelze prokázat opak), nicméně na povaze jednání obžalovaného, jeho právní kvalifikaci ani na úvahách, které byly rozhodující pro uložení trestu, tento aspekt nic nemění. Pokud obžalovaný dále v rámci své obhajoby uváděl, že to byla nezletilá, kdo si mohl volit, jaké scénáře budou spolu provádět, opět to na věci nic nemění. Chtěl-li se snad tímto obžalovaný vymezit proti tomu, že k ničemu konkrétnímu nezletilou nenutil násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné újmy, tak vyvrací skutečnost, kterou nikdo, ani podaná obžaloba nedovozovala. Jak je v rámci právní kvalifikace uvedeno dále, jednání obžalovaného nemělo násilný charakter, ale vždy zneužíval bezbrannost nezletilých danou nízkým věkem, kdy právě dokázal aktivity směřující k jeho sexuálnímu vzrušení dětem podbízet formou, která pro ně byla z jejich, dospělým vnímáním sexuality nezatíženého pohledu, více či méně přijatelná. Např. v případě této nezletilé dělal ze sexuálních aktivit součást hry, přehrávání pohádkových příběhů atd. Jde opět o to, že obžalovaný vyšel z chování, které pro dítě bylo přirozené (např. je zcela přirozené že nezletilou, jak uvedl obžalovaný, bavilo vymýšlení pohádkových příběhů, hraní si na princeznu) a to pak posunul, „pokřivil“ tak, aby získalo sexuální rozměr.
235. Na základě předmětných fotografií a videí není žádných pochyb o tom, že obžalovaný měl s nezletilou po dobu od července 2016 do března 2018 opakovaně pohlavní styk a to formami, které jsou z hlediska práva považovány za styk srovnatelný se souloží (viz dále), byť přímo ke klasické souloží nedošlo. Rovněž není žádných pochyb, že obžalovaný si přinejmenším část svých

sexuálních interakcí s obžalovanou natáčel a nezletilou si i fotil tak, že vytvářel fotografická a audiovizuální pornografická díla (viz dále v rámci odůvodnění právní kvalifikace).

236. Soud při rozhodnutí vyšel z dále uvedených znaleckých posudků, k jejich obsahu byli znalci rovněž zpravidla slyšeni před soudem.
237. Předmětem znaleckého zkoumání byla předně otázka duševního stavu obžalovaných a poškozené nezletilé H. Ž.
238. **Soudní znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie** prof. MUDr. Jirí Raboch a PhDr. Karel Netík vypracovali **znalecký posudek na duševní stav obžalovaného Petra D.** (č.l. 915-946)..
239. Dle závěrů posudku je obžalovaný vyhraněný heterosexuální pedofil trpící smíšenou poruchou osobnosti s převládajícími histrionskými rysy. Zjištěna byla rovněž porucha přizpůsobení, zřejmě v důsledku trestního stíhání a vazby, obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení. Vlivem poruchy osobnosti může docházet k depresivním výkyvům.
240. Osobnost obžalovaného vyhodnotili jako nezralou až infantilní, neurotickou, s rysy impulzivitu, egocentričnosti, nezdrženlivosti, afektivní lability, závislosti, excentričnosti. Obžalovaný má neuspokojené potřeby porozumění, prožívání a uplatnění. Je esteticky citlivý. Následkem strachu z překážek má sklon k impulsivním reakcím. Vyhýbá se donucení a tvrdosti. Má zvýšené potřeby setkání, kontaktů, sounáležitosti, intenzivní stimulace a slastných prožitků. Intelektové schopnosti obžalovaného jsou na horní hranici pásma průměru, IQ bylo stanoveno na 110. Sociální kompetence hodnoceny jako průměrné. Slabší schopnost empatie. Krátkodobá paměť na horní hranici průměru, stejně jako schopnost diferenciacie podstatného a nepodstatného. Jako nadprůměrnou znalci vyhodnotili všeobecnou informovanost a schopnosti operací s pojmy. Vzhledem ke zjištěné poruše osobnosti je u obžalovaného zvýšená pravděpodobnost záměrného účelového zkreslování výpovědi, které může mít povahu nejen blokování nepříznivých informací, ale i tvorbu výslovně lživých konstrukcí. Obecná věrohodnost je podstatně snížena.
241. Ve vztahu k řešené trestné činnosti byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného zachovalé, ovládací schopnosti byly sníženy mírně, až podstatně, vlivem kombinace sexuální deviace a poruchy osobnosti. Snížení bylo výraznější v případech jednorázových interakcí s nezletilými, kdy se mohl více projevit jeho abnormálně zaměřený pohlavní pud, naopak v případech opakovaných a dlouhodobých interakcí s nezletilou H. Ž. bylo toto snížení pouze mírné, forenzně nepodstatné
242. Dle znalců bylo řešené jednání pravděpodobně programově připravováno, v motivaci dominovala potřeba deviantního sexuálního vzrušení, velmi pravděpodobně doprovázená, jakožto vedlejším motivem, potřebou intenzivní a slastné stimulace. Vztah k poškozeným a zejména pak k poškozené H. Ž., kterou označuje za svoji životní lásku, měl obžalovaný pozitivní.
243. Vzhledem ke struktuře osobnosti, zejména vyhraněné heterosexuální pedofilii je dle znalců prognóza resocializace bez adekvátní léčby výrazně nepříznivá a opakování obdobné trestné činnosti obžalovaným vysoce pravděpodobné. Pobyt na svobodě považují ze specificky psychiatrického a sexuologického hlediska za nebezpečný. Navrhli uložení ochranného léčení sexuologického ústavní formou a doporučili zákaz práce s mládeží. Dle znalců úspěšnost léčby bude záležet především na postoji obžalovaného, u kterého je sexuální porucha hluboce zakořeněna, kdy je sice o ní informovaný, ale nemá náhled na to, jak s touto poruchou žít, aby neporušoval společenské normy.
244. Stejní soudní znalci vypracovali rovněž **znalecký posudek na duševní stav obžalované Ing. Kristýny Ž.** (č.l. 953-976).
245. Nezjistili u ní žádnou duševní chorobu, závislost na návykových látkách ani sexuální deviaci. Dle znalců je plně způsobilá účasti na trestním řízení.

246. Osobnost obžalované je mírně disharmonicky strukturovaná, bystrá, nezralá, s rysy impulzivnosti, nezdrženlivosti, podezřivosti, lability a sklonu k rigiditě. Má neuspokojené potřeby porozumění, nezávislosti, sounáležitosti a intimity. Má strach z odmítnutí, ráda by byla potvrzena jako partner, oceněna a milována. Chce být bezkonfliktní. Má zvýšené potřeby intenzivního prožívání dojmů, úspěchů, podnětů a setkání. Schopnost sociálního kontaktu je bez známek poruchovosti. Intelektové schopnosti jsou na horní hranici pásma průměru. Znalec PhDr. Karel Netík upozornil, že intelekt nelze vnímat jako jediný osobnostní rys, který určuje chování člověka, dle jeho názoru je spíše méně podstatný, i vysokoškolsky vzdělané osoby s vysokým intelektem se mohou chovat způsobem, pro který používá termín „pseudodebilita“.
247. Dle znalců nic nesvědčí pro to, že by v době páchaní trestné činnosti trpěla nějakou přechodnou duševní poruchou nebo, že by jednala pod forenzně významným vlivem návykových látek. Její rozpoznávací i ovládací schopnosti vzhledem ke stíhané trestné činnosti byly zachovalé.
248. V motivační struktuře velmi pravděpodobně dominovala potřeba ocenění a intimity, doprovázena jako vedlejším motivem potřebou výjimečných prožitků. Na její chování nepochybně mělo významný vliv manipulativní chování obžalovaného Petra D., na kterého si obžalovaná vytvořila vazbu.
249. Ze specificky psychiatrického a sexuologického hlediska nepovažují znalci pobyt obžalované na svobodě za společensky nebezpečný, nespátrují u ní důvod k uložení ochranných opatření, ale byla doporučena terapie, aby získala náhled na sebe, na své problémy a na motivaci svého chování. Znalci před soudem upřesnili, že k tomu aby manipulace obžalovaného měla úspěch, musela u obžalované narazit na „vhodný terén“, na nějakou frustraci nebo dlouhodobé neuspokojené potřeby, které naplňovala. Terapie by proto měla směřovat na vztah obžalované k sobě, k jejím potřebám, frustracím, k tomu, co určuje její chování.
250. K poškozené H. Ž. vypracovali **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie a sexuologie** soudní znalci MUDr. Alena Gayová a PhDr. Štěpán Vymětal (č.l. 983-1011).
251. Dle závěrů znalců jde o dívku spíše extrovertovanou, ale aktuálně sociálně staženou, emočně odcizenou, emočně labilní. Má zvýšenou potřebu pozitivní pozornosti, citové opory a ochrany. Zaregistrovali u nezletilé zvýšenou úzkost, nejistotu, utlumenou spontaneitu, vyšší depresivní potenciál, regresivní postoje. Projevuje manipulativní schopnosti, nejsou žádné známky zvýšené agresivity či impulzivnosti.
252. Nezletilá měla tendenci k zakrývání a nesdělování prošetřovaných událostí. Motivována k tomu byla citovou vazbou na obžalovaného Petra D., případně studem či strachem z následků. Při výslechu na policii i před znalci nezletilá projevila zvýšenou tendenci zakrývat prošetřované události. Velmi filtrovala sdělované, kdy bylo zřejmé, že připustila jen zlomek toho, co skutečně zažila. K obžalovanému Petru D. má silnou citovou vazbu, byla na něm citově závislá, kdy tento vztah byl zřejmě z jeho strany posilován roky. Měla ho ráda, byl pro ni nejbližší osobou.
253. Dle znalců nezletilá nese známky dopadu dlouhodobého pohlavního zneužívání, které trvalo roky, bylo četné a intenzivní. Došlo k trvalému poškození dítěte, osobnost je psychosociálně nezralá, vyvíjí se disharmonicky, byl narušen morální, sexuální, sociální a emoční vývoj. Na formování osobnosti nezletilé a narušeném sebepojetí se dle znalců nepříznivě podílely tyto faktory: konflikty mezi rodiči, dlouhodobé a systematické sexuální zneužívání od útlého věku blízkou osobou, odcizování od rodičů vlivem manipulace třetí osoby, limitování širších sociálních kontaktů. Znalci u poškozené diagnostikovali poruchu přizpůsobení a syndrom týraného a zneužívaného dítěte s naučenou bezmocí a patologickou deviantní vazbou. Nezletilá bude mít trvalé celoživotní následky. Z psychiatrického hlediska se jedná o zneužití bezbrannosti dítěte a těžkou újmu na zdraví.

254. Dále bylo zdůrazněno, že nezletilá byla zneužívána na rozhraní předškolního a mladšího školního věku, kdy se dítě přirozeně nachází ve fázi latence, sexualita je v pozadí, dítě je připraveno vnímat svět a učit se jak funguje. Pokud v této vývojové fázi do života dítěte vstoupí člověk, který ho iniciuje a předčasně sexualizuje, vede to k tomu, že se dítě naučí vnímat svět skrze takové jednání, takto podanou sexualitu akceptuje jako normální. Významné je rovněž to, že pokud je pachatel citově zaangažován, dítě miluje, tak se do něj dítě rovněž zamiluje, což ho dostává z citového vztahu k rodině, řádně si k ní nevyvíjí vztah a přestane ji vnímat jako své primární zázemí. U takového dítěte zůstává pachatel celoživotně v „citovém otisku“ a deviantní vztah má pro dítě celoživotní následky co do jeho budoucích vztahů k partnerům i sociálnímu okolí.
255. Posttraumatickou stresovou poruchu u nezletilé znalci nedagnostikovali. Nevyloučili však oddálený rozvoj posttraumatických stresových potíží, jakmile si dítě začne abnormitu sexuálních zkušeností uvědomovat. S ohledem na zjištěný depresivní potenciál nezletilé považují za velmi pravděpodobný budoucí vývoj k masivní posttraumatické stresové poruše. Druhou možnou variantou je disharmonický vývoj osobnosti s poruchou citové či sociální adaptace. Zde zneužívané následně trpí různými až protichůdnými problémy, na jedné straně může vést vývoj k neurotickým problémům, sociální izolaci, navazování patologických vztahů nebo naopak k „sexuálnímu odbrzdění“ bez odpovídajících emocí, vyskytují se problémy v rodinném životě, v partnerských vztazích ve vztahu k dětem. Jde o širokou škálu problémů.
256. Znalci doporučili intenzivní psychoterapii dítěte a celého narušeného rodinného systému a nařízení dohledu nad péčí, se zahájením urychlené spolupráce s odborníky a odbornou léčbou, neboť se jedná o dítě ohrožené i do budoucna. Před soudem znalci zvláště upozornili na to, že terapie nemůže nahradit rodiče, žádná terapie není tak silná jako rodičovské vztahy. U malých dětí není psychoterapie vždy produktivní, někdy je až kontraproduktivní a může být zpočátku lepší nechat dítěti dobu latence, aby ze skutků co nejvíce zapomnělo. V případě zneužívání tak dlouhodobého a intenzivního jako v případě nezletilé Ž. však zřejmě na vše nebude možné zapomenout. Zneužívání bylo u ní zautomatizováno do normálního prožívání, akceptováno jako normální vztah.
257. V rámci posudku se znalci zabývali též rozborem fotografií a videí zajištěných u obžalovaného D. Dle znaleckých závěrů je ze záznamů zjevná příprava a plánovitost pohlavních styků muže s dětmi, výrazné manipulace dětmi, zneužití jejich důvěry, bezbrannosti, nezralosti a neznalosti. S ohledem na dataci nahrávek konstatovali, že obžalovaný ve svém jednání postupně přitvrzoval, v případě styků obžalovaného s nezletilou poškozenou Ž. z jejího jednání dovodili, že jde pro ni zjevně o dlouhodobou a rutinní záležitost, dítě koná na záběrech mechanicky, nejeví známky orgasmu, jen hraje naučené role. Ze zachyceného jednání obžalovaného mají za zřejmé, že takové jednání od ní očekával a požadoval, to z jeho strany převažovala komunikace, iniciativa. Znalci ho označují za „režiséra“ celého aktu, zatímco nezletilá komunikuje minimálně, opakuje naučené fráze, přitakává na dotazy obžalovaného. Za zajímavý byl označen fenomén Šípkové Růženky, který se objevuje v písničce, na videu v rámci hraní scénky, znalci dodali, že i v Dětském krizovém centru nezletilá nakreslila Šípkové Růženky. Považují to zjevnou linku propojující sexualitu a pohádkový svět, ze které lze usuzovat, že dítě neprožívalo dospělou sexualitu.
258. Zatímco v případě dětí ve školkách šlo obžalovanému dle znalců pravděpodobně primárně o vlastní sexuální uspokojení, bez ohledu na děti a jejich potřeby a komfort (instrumentální použití dětí), v případě nezletilé poškozené Ž. šlo pravděpodobně o dlouhodobou přípravu dítěte na roli sexuální partnerky a vztah zamilovanosti.
259. Obžalovaný dětem neubližoval fyzicky, děti se ho dle záběrů zpravidla nebály, ale zásadně jim ubližoval emocionálně, morálně a v oblasti sociálních vztahů.
260. Dle znalců si obžalovaný v případě nezletilé poškozené Ž. pravděpodobně pro dlouhodobé sexuální uspokojování vybral „optimální“ oběť, která (s ohledem na výsledky vyšetření) měla

vyšší potřebu pozornosti, byla relativně uzavřená s menší vazbou k rodičům. Nezletilé pravděpodobně byla příjemná pozitivní pozornost ze strany obžalovaného a následně se postupně přizpůsobovala jeho sexuálními požadavkům, kdy sexuální styky mohla vnímat jako hru a způsob udržení si pozornosti blízké osoby. Vzhledem k věku nezletilá považovala chování obžalovaného za normální a do role sexuální partnerky byla postupně vmanipulována, pravděpodobně na základě pozitivního podmiňování a odměňování. Akceptace sexuální činnosti jí přinášela zisky citové i materiální. Cíleným a systematickým působením na dítě ze strany obžalovaného od velmi útlého věku došlo k deformaci psychiky, odcizení od rodičů, identifikace s nepřirozenou a nepřiměřenou sexuální rolí, kdy dítě bylo naučeno k prostitučnímu chování vůči obžalovanému.

261. Znalci k dotazu před soudem potvrdili, že u pedofilů je normální, že milují své oběti a nevnímají své jednání tak, že by páchali zlo. Jde jim o lásku. To, že se pedofil ptá své oběti, zda „se jí to líbilo“, je však ve skutečnosti past. Se surovým znásilněním se dítě může vyrovnat, má trauma, ale má na pachatele vztek a s tím lze pracovat. Pokud však jde o prožitky, kde se dítě cítí milováno a samo miluje a je to pak společností označeno za špatného, tak si dítě bere část viny na sebe, cítí se ochuzené o lásku.
262. *Obžalovaný v rámci své obhajoby napadá tyto posudky, mimo jiné i co do odbornosti znalců a jejich charakteru kdy např. o soudní znalkyni konstatoval, že jí oběti živí, je za ně ráda a když nejsou, tak si je vyrábí. Soud k tomuto konstatuje, že nemá důvod pochybovat o odbornosti soudních znalců ani o odborné úrovni podaného znaleckého posudku. Samozřejmě je nutné připustit, že jde o posudek z oboru, kde mohou být mezi různými znalci a odborníky do určité míry odlišné názory (nejde o určení teploty varu rtuti), ale soud nemá důvod pochybovat o závěrech, které jsou pro rozhodnutí ve věci rozhodující a které plně odpovídají vlastní zkušenosti soudu s takovými případy.*
263. *Obžalovaný např. značný prostor věnuje otázce, zda skutečně s ním nezletilá měla orgasmy, kdy argumentuje, že na rozdíl od něj znalci nedokážou dětské orgasmy poznat kvůli jejich variabilitě (kterou k dotazu MUDr. Jiří Raboch připustil). Jde o otázku pro rozhodnutí ve věci zcela nepodstatnou, kde důraz na straně obžalovaného spíše jen ilustruje, že obžalovaný není schopný získat nad svým chováním patřičný náhled a zřejmě v rámci obrany vlastního ega potřebuje setrvat na vnímání sebe sama, že on dětem neublížíval, že jim dělal dobře, že jim dokázal dát desítky orgasmů, že si duchovními cvičeními pro nezletilé vybudoval auru neodolatelné přitažlivosti atd. V rámci rozsáhlých projevů obžalovaného byla nepřehlédnutelná jeho sebestřednost a neodbytná potřeba potvrzování vlastní výjimečnosti, kdy soud nejen nemá důvod pochybovat o jeho výše znalci popsané histriónské osobnosti, ale ani o tom, že si (protože není orientován primárně zločinně v tom smyslu, že by mu dělalo dobře „páchání zla“) přes svou narušenou osobnost (zde není míněna sexuální orientace, ale výše znalci popsané povahové rysy) deformoval vnímání reality, takže skutečně mohl být přesvědčen, že dívky prožívají jeho jednání tak, jak si on přál. Jednání, kterého se dopustil, však není trestné v závislosti na tom, zda se oprávněně či mylně domníval, že je pro zneužívané dívky příjemné. Na škodlivosti jednání to nic nemění, byť samozřejmě soud dal obžalovanému co do charakteru k dobru při ukládání trestu, že nezletilým nechtěl ublížovat.*
264. *Pro rozhodnutí ve věci jsou podstatné zcela jiné aspekty a to, že znalci u nezletilé konstatovali poruchu přizpůsobení a syndrom týraného a zneužívaného dítěte s naučenou bezmocí a patologickou deviantní vazbou, aktuálně přítomné psychické a morální poškození, které bylo níže možné právně kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví. Již v této pasáži lze upozornit, že se obžalovaný mylí, pakliže se domnívá, že znak těžké újmy na zdraví byl sbledán s ohledem na spekulaci, že časem může dojít k rozvoji posttraumatické stresové poruchy. Znalci označili vývoj směrem k této poruše za pravděpodobný, ale nikoliv jistý, alternativní možnost vývoje spatřují ve výše popsaném disharmonickém vývoji. Soud při stanovení znaku těžké újmy na zdraví nevycházel z odborného předpokladu znalců, že pravděpodobně dojde časem k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, ale z toho, jakou újmu na duševním zdraví bylo možné diagnostikovat již v současnosti, kdy závažnost již způsobené újmy „pouze“ ilustruje prognóza dalšího vývoje. Jde o obdobnou situaci, kdy by docházelo k odsouzení pro způsobení komplikované tříštivé zlomeniny zápěstí, která pravděpodobně bude mít trvalé následky co do snížení hybnosti zápěstí, kdy těžkou újmu představuje již tato zlomenina, která se léčila po dobu delší šesti týdnů, nikoliv to, zda se naplní další prognóza.*

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Kateřina Veselská

265. **Soudní znalkyně MUDr. Hana Kosové** zpracovala **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie** (č.l. 1017-1027), ze kterého vyplývá, že vyšetřením nezletil. H. Ž. zjistila, že z gynekologického hlediska je nezletilá panna. Klasický pohlavní styk, ať již jednorázový či opakovaný, je vzhledem k velikosti otvoru v panenské bláně a zároveň intaktnosti panenské blány vyloučen. Bez porušení panenské blány by bylo možné zavést pouze předmět o průměru do 7 mm a i to jen za předpokladu, že by se nezletilá nebránila. Dobrý tonus byl i v oblasti análního svěrače.
266. *Znaleckým posudkem bylo prokázáno, že u nezletilé nedošlo ke porušení panenské blány, což potvrzuje výpověď obžalovaného co do toho, že s klasickou souloží chtěl počkat, až bude nezletilá starší. S ohledem na závěry znaleckého posudku se není důvod domnívat, že by škála sexuálních aktivit, které obžalovaný provozoval s nezletilou, byla širší, než co bylo zachyceno na videích (kde není zachycena klasická soulož, ani anální styk).*
267. Výše již byly opakovaně řešeny důkazy, které byly zajištěny v rámci **domovní prohlídky v bytě obžalovaného** na adrese xxx, Praha, která byla v přípravném řízení provedena na základě příkazu soudce Obvodního soudu pro Prahu 4 (č.l. 112-113). Součástí důkazního materiálu je protokol o provedené prohlídce, fotodokumentace a videodokumentace (č.l. 114-290). Při srovnání fotodokumentace z domovní prohlídky je zřejmé, že jde o prostory, ve kterých docházelo k natáčení styku obžalovaného a nezletilé Ž. Při domovní prohlídce bylo zajištěno 70 věcných stop, zejména výpočetní technika, datové nosiče, dětské spodní kalhotky, lůžkoviny, listiny, diáře, finanční hotovost, mince ze žlutého kovu. Jelikož obžalovaný si prokazatelně nezletilou natáčel (sám obžalovaný v rámci výpovědi upřesnil, že v mateřských školách mobilní telefon a ve svém bytě a na soustředění v podkroví videokameru) a fotografoval, je na místě z těchto věcí konkrétně uvést, že mezi u obžalovaného v bytě zajištěnými věcmi se nacházela kamera CANON XA20 sériové číslo xxx s externím mikrofonem a napájecím zdrojem Canon č. 100779-11, s vloženou paměťovou kartou SD Protec 32 GB (DP č. 29) a fotoaparát zn. PANASONIC LUMIX DMC-FS10 stříbrné barvy s vloženou paměťovou kartou ADATA 2 GB (DP č. 40).
268. Zmíněné **diáře obžalovaného** obsahují mimo jiné pečlivé záznamy k výuce v mateřských školkách, k jednotlivým žačkám, kdy se záznamy shodují s datací zajištěných videosouborů ve složce PETR EXPERIMENTY (viz dále). V diáři jsou vedle jména žaček rovněž poznámky k aktivitám, které s nimi obžalovaný prováděl. Podrobně je v diáři rozebrána i aktivita obžalovaného na letním soustředění v xxx, kde jsou u jednotlivých dnů poznámky 2. 7. 2016 – „E. o poledním klidu“, 3. 7. 2016 – „D. o poledním klidu“, 3. 7. 2016 – „H. o poledním klidu“, 4. 7. 2016 – „H. na pokojí“, 5. 7. 2016 – „H. – půda“, 6. 7. 2016 – „H. – půda“, záznamy odpovídají zajištěným videozáznamům i tomu, jak obžalovaný popsal, že za počátek svého vztahu s nezletilou H. Ž. (byť se objevuje v kontextu „klín“ již v předchozích záznamech) považuje taneční soustředění v xxx, kde spolu byly sexuální aktivní po několik dní (viz výpověď obžalovaného výše). Diáře obžalovaného obsahují i k následujícím období poznámky k jeho aktivitám s nezletilou i ohledně schůzek a komunikace s jejími rodiči a zejména pak s její matkou, obžalovanou Ž.
269. Na základě příkazu soudce Obvodního soudu pro Prahu 4 (č.l. 291) byla v přípravném řízení provedena rovněž **domovní prohlídka v bytě obžalované** na adrese xxx, Praha. Součástí důkazního materiálu je protokol o provedené prohlídce, fotodokumentace a videodokumentace (č.l. 293-340). I zde byla zajištěna řada stop, zejména výpočetní technika, nosiče dat, mobilní telefony, písemnosti. Níže dále uváděným zkoumáním nebyla na výpočetní technice ani na nosičích dat zjištěna zájmová data, písemnosti dokládají pouze komunikaci obžalované se školou ohledně chování nezletilé Ž. a souhlas s vyzvedáváním nezletilé obžalovaným.
270. Předmětem zkoumání **odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie** (č.l. 1269) a **odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky** byly při domovní prohlídce u obžalovaného zajištěné dětské spodní kalhotky a lůžkoviny. Jednotlivé stopy byly v různé míře vhodné pro zkoumání, nicméně v případě stopy č. 36 (jedny ze spodních kalhotek) a

č. 54 (dvě modré deky s polštářem) byl zjištěn smíšený profil DNA, obsahující kompletní profil DNA zajištěný od nezletilé H. Ž. a obžalovaného Petra D. Na kalhotkách č. 35 až č. 37 nebylo akreditovanou metodou možné potvrdit ani vyvrátit přítomnost spermatu, orientační zkouškou byla pozitivní reakce na mužský prostatický antigen (pozitivní reakce na sperma).

271. Zajištěná výpočetní technika byla předmětem zkoumání dílem znaleckého, kde **znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika** zpracoval soudní znalec RNDr. Vlastimil Klíma (č.l 1036-1217) **dílem odborných vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat** (č.l. 1247-1255, 1259-1265).
272. Návazně došlo k vyselektování výpočetní techniky a nosičů dat, na kterých nebylo zjištěno nic závadového (záběry dětských tanečků na kterých nedochází k zneužívání, účetnictví obžalovaného atd., popřípadě byla v některých případech zjištěna nefunkčnost zařízení či absence jakýchkoliv uložených dat) a těch zařízení a nosičů, na kterých se nacházely fotografie a videa s dětskou pornografickou tematikou. Zajištěny byly fotografie a audiovizuální nahrávky dokumentující jednání obžalovaného popsané ve výročíh 1. a 2., i pornografické materiály, kterou jsou předmětem 3. bodu výroku.
273. Závadové soubory byly konkrétně nalezeny na následující technice a datových nosičích zajištěných u obžalovaného.
274. Dětská pornografie byla nalezena na počítači s napájecím adapterem zn. LENOVO, typ CH7465 LG-LC, sériové číslo xxx (DP č. 1).
275. Na externím disku s napájecím adapterem zn. WESTERNDIGITAL, sériové číslo xxx černé barvy (DP č. 18) byly nalezeny a znalecky obnoveny již dříve smazané soubory s dětskou pornografií, rovněž na externím HD s napájecím a propojovacím kabelem zn. omega č. WJA37A327 černé barvy (DP č. 65) byla dětská pornografie.
276. Na USB flash disku zn. KINGSTON DTGE9, 8 GB, zlaté barvy (DP č. 6) byla nalezena anglicky psaná elektronická „příručka“ „The Pedophiles Handbook“ s fotografiemi malých dívek, kterou obžalovaný dle své výpovědi upravoval pro stránky pedonia do nezávadné podoby, aby nesloužila k tomu, aby se pachatel zneužívající děti vyhnul odhalení, ale jako příručka pro pedofily, kteří se chtějí stýkat s dětmi, aniž by překročili hranici zákona.
277. Na USB flash disku zn. KINGSTON DTSE9 G2, 64 GB, stříbrné barvy (DP č. 11), bylo nalezeno 15 fotografií s pornografickou tematikou.
278. Na USB flash disku zn. KINGSTON DTGE9, 16 GB, zlaté barvy (DP č. 12) bylo nalezeno 5 videosouborů zachycujících obžalovaného D. v mateřské škole při mazlení a osahávání nezletilých dívek.
279. Na USB flash disku zn. KINGSTON DTGE9, 8 GB, zlaté barvy (DP č. 61/3) byly nalezeny portrétní fotografií nahých dívek od miminek po cca 5-8, nalezeny rovněž byly videosoubory, z nichž u dvou jde o pornografické zachycení nezletilých dívek při sexuálních aktivitách.
280. Zajištěn byl při domovní prohlídce rovněž 1 ks CD-R nosiče s lístkem „neupravené“ v plastovém obalu (DP č. 27) a 1 ks CD-R nosiče s lístkem „upravené“ v plastovém obalu (DP č. 28). Jde o fotografie nezletilé H. Ž. nepornografického charakteru. Nepornografické fotografie obžalovaného s nezletilou byly rovněž obsaženy na obžalovaným při zadržení vydaném USB flash disku 64 GB.
281. Soubory s dětskou pornografií byly nalezeny rovněž na mobilním telefonu zn. SAMSUNG model SM-N9005, sériové číslo xxx, xxx s vloženou SIM kartou xxx a baterií (DP č. 39), fotografie nahé nezletilé poškozené H. Ž. byly rovněž nalezeny na obžalovaném při zadržení vydaném mobilním telefonem Samsung SM-G935F, xxx s vloženou SIM kartou tel. číslo xxx a paměťovou kartou 32 GB.

282. Nejrozsáhlejší objem zájmových dat byl zjištěn při domovní prohlídce u obžalovaného zajištěných **10 flash discích zn LEXAR** (stopy č. 44 až 53).
283. **USB flash disk zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE2 (DP č. 44)** obsahuje ve složce „**2017 B**“ celkem 69 souborů v číselné řadě 170822H až 171219H. Jde o **videonahrávky s datací od 22. 8. 2017 do 19. 12. 2017** zachycující sexuální aktivity obžalovaného Petra D. s nezletilou H. Ž., zachyceno je tření obžalovaného genitálem o přirození, jak nezletilá tře obžalovanému pohlavní úd rukou, jak na obžalovaném provádí orální sex, jak obžalovaný provádí orální sex na nezletilé, obžalovaný ejakuluje zpravidla na břicho či prsa nezletilé. Oba jsou na záběrech nazí. Ve složce „**2018 A**“ je 18 souborů v číselné řadě 180102H – 180202H obsahujících **videonahrávky datované od 2. 1. 2018 do 2. 2. 2018** zachycujících obdobnou sexuální interakci mezi obžalovaným a nezletilou Ž. Složka „**Foto H**“ obsahuje 262 souborů v číselné řadě 1801H (1) -1801H(262) s fotografiemi datovanými ke 2. 1. 2018 zachycujícími nezletilou H. Ž. v různých erotických polohách se zaměřením na přirození nezletilé. Na některých fotografiích je zobrazeno pánské přirození přiložené ke genitáliím nezletilé. Ve všech případech lze srovnáním s fotografiemi s domovní prohlídky v bydlšti obžalovaného konstatovat, že jde o videonahrávky a fotografie pořízení v bytě obžalovaného.
284. **USB flash disk zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE1 (DP č. 45)** svým obsahem chronologicky předchází předchozímu flash disku. Ve složce „**2016**“ je 5 souborů v číselné řadě 160703H -160706H obsahujících videonahrávky datované od 8. 7. 2016 do 9. 7. 2016, opět zachycující sexuální aktivity obžalovaného D. a nezletilé Ž. a to na tanečním soustředění v Č. a dále 23 souborů v číselné řadě 160829H -161223H s videonahrávkami zachycujícími sexuální praktiky obžalovaného a nezletilé H. Ž. v bytě obžalovaného s datací od 29. 8. 2016 do 23. 12. 2016, kdy již v tomto období je zachycen pohlavní styk srovnatelný se souloží, obžalovaný provádí na nezletilé orální pohlavní styk, tře jí rukou na přirození, tře svůj pohlavní úd o její genitálie, dochází u něj k vyvrcholení. Složka „**2017 A**“ obsahuje 55 souborů v číselné řadě 170102H – 170728H, obsahující videonahrávky datované od 2. 1. 2017 do 28. 7. 2017 pořízené v bydlšti obžalovaného, opět zde jsou zachyceny jeho sexuální aktivity s nezletilou, ohledně jejichž popisu platí, co bylo uvedeno výše. Složka „**Foto**“ obsahuje 381 souborů v číselné řadě 160829H - 170822H, jde o fotografie datované od 29. 8. 2016 do 22. 8. 2017 pořízené v bydlšti obžalovaného, opět zachycují nezletilou Ž. v různých erotických polohách, je zabíráno obnažené přirození nezletilé.
285. **USB flash disk zn. LEXAR bílé barvy s nápisem PE3 (DP č.46)** naopak chronologicky následuje po flash disku DP č. 44, obsahuje složku „**2018 B**“ s 44 soubory v číselné řadě 180205H – 180329H s videonahrávkami zachycujícími sexuální aktivity obžalovaného a nezletilé H. Ž. v bytě obžalovaného s datací od 5. 2. 2018 do 29. 3. 2018 v místě bydlště obviněného Petra D. Složka „**Foto H**“ pak obsahuje dalších 119 souborů v číselné řadě 180329 H (1) - 180329 H (119) s pornografickými fotografiemi nezletilé H. Ž. v bytě obžalovaného s datací 29. 3. 2018.
286. **USB flash disk zn. LEXAR bílé barvy s nápisem ST (DP č. 47)** pak zřejmě obsahuje nestarší část „sbírky“ obžalovaného. Obsahuje složku „**PETR EXPERIMENTY**“ s 44 soubory v číselné řadě 140228 – 160707 obsahujících videonahrávky s datací od 28. 2. 2014 do 7. 7. 2016. Zachycen je obžalovaný na různých místech, v kontextu ostatního dokazování zřejmě v různých mateřských školách a v objektu, kde se v Č. konalo v roce 2016 jím vedené taneční soustředění (*v rámci prověřování bylo provedeno šetření v objektu Školy v přírodě v obci Č., kde obžalovaný pořádal taneční soustředění, pořízena byla fotodokumentace prostor, kterou lze srovnat se záběry na videonahrávkách, ve spise na č.l. 853-882, šetření s pořízením fotografií za účelem identifikace prostor na záběrech proběhlo rovněž v mateřských školách, ve kterých obžalovaný vyučoval, ve spise na č.l. 883-894*). Videonahrávky ze školek zachycují, jak si obžalovaný Petr D. během výuky „tanečku“ bere na klín dívky, mazlí se s nimi, líbá je, osahává je, posazuje si je čelem k sobě na stehno i na klín, zaklání je, tiskne se svým rozkrokem proti jejich přirození, provádí kopulační pohyby. Podrobněji byly již některé nahrávky

v kontextu jednotlivých poškozených rozebrány výše. Ve složkách označených **A až Z** byly nalezeny videosoubory a fotografie se sexuální, erotickou a pornografickou tematikou, tyto materiály se liší od vlastní tvorby obžalovaného, jde zřejmě o jeho sbírku cizí dětské pornografie, k jejímuž držení se obžalovaný v rámci své výpovědi doznal. Jde o dětskou pornografii v některých případech nejtvrděšího stupně (např. zachycení styku dívky výrazně pod patnáct let se psem). Podle vodotisku na některých souborech pochází přinejmenším část pornografie z internetu včetně tzv. dark webu, přičemž lze pouze spekulovat, zda si ho obžalovaný z internetu obstaral sám, či mu byla pornografie či její část stažená z internetu poskytnuta jinou, neztotožněnou osobou.

287. Zbývající zajištěné Flash disky LEXAR se obsahem překrývají s obsahem již výše rozebíraných disků.
288. Celkem zachycují zajištěné soubory **38 případů zneužití dívek v mateřských školách a na tanečním soustředění** datovaných v rozmezí od 28. února 2014 do 7. července 2016. Část z těchto nahrávek zachycuje v této věci řešené nezletilé poškozené, ale část zachycuje rovněž neztotožněné holčičky. Dle obžaloby orgány činné v přípravném řízení vůči těmto neztotožněným nezletilým rezignovali na snahu o jejich ztotožnění na základě názoru, že rozšíření trestního stíhání o tyto další útoky by bylo neúčelné, jelikož by nemohlo dojít s vyšším počtem prokázaných útoků k jiné právní kvalifikaci ani k relevantní změně náhledu na okolnosti rozhodující pro uložení trestu a pátrání po dalších obětech v okruhu bývalých žáček obžalovaného by pouze vedlo k neúměrné traumatizaci dětí, jejichž ochraně je v takovéto situaci na místě dát přednost. Soud k tomuto dodává, že v případě rozšíření obžaloby o další obdobné útoky by to nevedlo k odlišné právní kvalifikaci ani k uložení odlišného trestu.
289. Zajištěné soubory dávají také dohromady **kolekci pornografických fotografií nezletilé H. Ž.**, které byly pořízeny nejméně ve dvaceti různých dnech (chronologicky první fotografie jsou datované k 29. 8. 2016 a poslední k 29. 3. 2018) a **soubor 109 pornografických videonahrávek** (chronologicky první 3. 7. 2016 a poslední 29. 3. 2018). S ohledem na argumentaci obžalovaného soud dodává, že nikdo nepochybuje o tom, že si obžalovaný fotil a natáčel nezletilou rovněž v jiných situacích, že existují fotografie a videonahrávky nepornografického charakteru, ale to není předmětem trestního řízení. Pokud pak jde o to, že mají takové fotografie a videonahrávky prokazovat, že u obžalovaného a nezletilé Ž. nešlo jen o zneužívání, ale o vztah, tak jde o skutečnost, pro posouzení trestného činu relevantní (nikoliv co do rozhodnutí o vině a použité právní kvalifikace, ale jako okolnost významná pro vyhodnocení nebezpečnosti činu a rozhodnutí o trestu), nicméně dostatečně prokázaná jinými důkazy. Dále prokazovat nezávadnou část vztahu obžalovaného a nezletilé není důvod, pouze by to zbytečně oddalovalo rozhodnutí ve věci, aniž by jakkoliv mohlo dojít ke změně skutkových závěrů a rozhodnutí soudu.
290. Z dalšího dokazování je na místě zmínit, že ke všem nezletilým byly vyžádány **zprávy od Orgánu sociálně právní ochrany dětí**, žádná z rodin nebyla vyhodnocena jako problémová.
291. V případě nezletilé H. Ž. jsou k dispozici **zprávy Úřadu městské části Praha 14, orgánu sociálně právní ochrany dětí** (č.l. 441-444). Dle zprávy ze dne **24. 4. 2018** rodina nezletilé nebyla v předchozí době v evidenci orgánu sociálně právní ochrany dětí. Nezletilá žila v harmonickém vztahu s rodiči, kteří řádně pracovali, výtka byla ke stavu bytu rodiny, který byl dne 9. 4. 2018 neudržovaný, ve velkém nepořádku, na což však měl otec nezletilé náhled a sdělil, že podmínky dává postupně do pořádku. Nezletilá byla od 9. 4. 2018 do 16. 4. 2018 umístěna v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc FOD Klokánek v Praze 4, kde se rychle zadaptovala, působila spokojená, veselá, aktivní. Otec ji denně navštěvoval. Dle další zprávy z 6. 6. 2018 otec návrat nezletilé do jeho péče zvládl bez potíží. Nezletilé se dle možností věnoval ve volném čase, vymýšlel jí program. S péčí o nezletilou mu vypomáhá babička s matčiny strany. Otec uvedl, že dle jeho názoru je nezletilá „psychicky v pohodě“, ale že se jí stýská po matce.

Bylo konstatováno, že péče o dítě i domácnost je v pořádku. Dle zprávy otec získal sebenáhled na situaci a začal spolupracovat s Dětským krizovým centrem.

292. **Dle zprávy Základní školy xxx** (č.l. 440) k osobě poškozené nezletilé H. Ž. se jedná o inteligentní, přátelskou dívku. Její prospěch je výborný, v chování ke spolužákům či dospělým nijak nevybočuje.
293. Samotné výše zmíněné videosoubory a fotografie by v zásadě postačovaly k vyslovení viny obžalovaného Petra D. v bodech 1. až 3 výroku. Značná část dokazování sloužila spíše k zpřesnění závažnosti spáchaných trestných činů, k vyhodnocení osoby obžalovaného, jeho nebezpečnosti a posouzení možností jeho nápravy.
294. Poněkud jiná byla situace v případě obžalované Ž., která se doznamenala k tomu, že umožněním vztahu s obžalovaným D., ač věděla, že je pedofilní, její nezletilou dceru vnímá jako svoji celoživotní partnerku a přinejmenším se spolu mazlí, objímají a pusinkují, ohrozila její mravní výchovu, ale rezolutně odmítla obvinění z obchodování s lidmi s tím, že o pohlavním styku mezi obžalovaným a nezletilou se dozvěděla až po svém zadržení na policii.
295. Ve vztahu k této obžalované jsou tudíž zásadní důkazy, které tuto obhajobu vyvrací.
296. V přípravném řízení byl **se souhlasem obžalované zajištěn obsah její emailové schránky xxx** (č.l. 1339-1344). Zajištěná komunikace s obžalovaným v zásadě podporuje výpověď obžalované potud, že komunikace s obžalovaným se na přelomu června 2016 a 2017 se vztahuje k tanečnímu soustředění v xxx, na této komunikaci není nic závadového. Obžalovaná dne 8. a 10. 7. 2016 dává obžalovanému zpětnou vazbu, že se její dcera vrátila ze soustředění nadšená, že příští rok chce opět jet, děkuje obžalovanému mimo jiné za přednášku, co si děti nesmí od dospělých nechat líbit. V kontextu zmínky obžalovaného, že již na tomto tanečním soustředění s nezletilou řešili, jak pokračovat v setkávání i poté, co nezletilá nastoupí v září do první třídy, si lze povšimnout zmínky, kde obžalovaná uvádí, že dcera řekla svému otci, že se s ním chce pan učitel vidět. **Dne 16. 7. 2016 zasílá obžalovaný na adresu obžalované a jejího manžela e-mail**, ve kterém sděluje, že dříve mu dělala asistentku při výuce tance jeho dcera, které to velmi prospělo v dalším rozvoji, a že by mu od září mohla dělat asistentku jejich dcera s tím, že by si ji vyzvedával jednou až čtyřikrát měsíčně v pondělí po škole. Obžalovaný si posteskuje, že syn na tancování není a že chce mít pocit, že své „umění“ někomu předává a že třeba bude jednou někdo, kdo bude v jeho tanečkách jednou pokračovat. Obžalovaná následujícího dne odpověděla, že ji tato nabídka zaskočila, ale nakonec se s manželem rozhodli, že tento nápad podpoří, protože má jejich dcera tanečky a obžalovaného velmi ráda a ráda by v nich pokračovala. Obžalovaného upozorňuje, že svěřit mu jejich jedinou dceru je velká odpovědnost, a doufá, že jejich důvěru nezklame.
297. Charakter komunikace se posunuje dne **4. 8. 2016, kdy obžalovaná píše obžalovanému o své minulosti**, jak se ve svých 16 letech zamilovala do muže, kterému bylo 21 let a který ji následně znásilnil (obžalovaná uvádí, že o znásilnění nešlo, „protože za ním přijela dobrovolně“, ale z právního hlediska jednoznačně popisuje jednání, které by se kvalifikovalo jako znásilnění), dále to, jak byla v 17 letech obtěžována 50letým mužem, vysvětluje, jaké to mělo pro ni následky, že poté přes rok nebyla schopna snést dotyk chlapce nebo muže, že se stále mužů spíše bojí, jejich fyzické blízkosti, postupně se to přeneslo na lidi obecně, a tak kromě hodně blízkých lidí má problém s jejich blízkostí. Obžalovaná ve své výpovědi uvedla, že s obžalovaným začala blíže komunikovat kvůli tomu, jaké měla problémy ve vztahu. Není možné přehlédnout, že předmětný e-mail má dosti odlišný, intimnější charakter. Obhajobě obžalované by jeho obsah mohl pomoci, přesto obžalovaná jeho obsah nijak nezmínila, ani na jeho existenci neupozornila, pouze zmínila zcela obecně svoji dřívější „špatnou zkušenost s muži“. Uváží-li soud zjevnou uzavřenost obžalované až neschopnost projevit emoce před soudem, nelze si nepoložit otázku, do jaké míry zde před soudem nestanula jen obžalovaná, ale rovněž oběť trestného činu, které utrpené trauma predisponovalo k tomu, aby se dopustila nyní řešené trestné činnosti.

298. Ve vztahu k subjektivní stránce obžalované má zásadní význam e-mail z 9. 11. 2016, který je adresován obžalovanému, ale jde co do obsahu o příspěvek určený pro stránky pedonia. Obžalovaná se zde představuje jako „Královna Matka“, matka „malé Královny“. Obžalovaná zde rozsáhle popisuje historii svou a své dcery s „P.“, tedy obžalovaným. Významné zde je, že obžalovaná zde sama spontánně označuje jednotlivé střípky informací, které v průběhu času získávala, kdy prvním střípkem byla zmínka dcery, že si na besídce na závěr školního roku 2015/2016 povídala s panem učitelem, zda se budou chodit „mazlit“ i na tábore. Obžalovanou to zarazilo, ale tehdy ji uklidnil její manžel, který naopak obžalovaného pochválil, že je odvážný, když se nebojí, že ho budou mít za pedofila. Za druhý varovný střípek označila nabídku obžalovaného na to, aby mu dcera dělala asistentku, kdy měla náhled na taneční nadání své dcery v tom smyslu, že by nepochybně byly vhodnější kandidátky. Za třetí varovný střípek označila reakce své dcery z přípravného týdne na konci srpna, který trávila s obžalovaným, kdy dcera doma vyprávěla, že „je pro něho zrozená“, „že si ji vezme za ženu, až bude velká“, ale obžalovaný jí dokázal reakce dcery přijatelně vysvětlit. Jako „coming out“ obžalovaná v příspěvku na pedonii označila to, když 4. října v Google hledala text písničky, kterou obžalovaný naučil její dceru. Po zadání prvního verše do vyhledávače se dostala ihned na stránky Pedonie, kde obratem z textů pedokrále „P.“ poznala styl vyjadřování obžalovaného, který psal mimo jiné o „Táboru pedokrále“. Obžalovaná píše, že tehdy se jí všechny střípky spojily, bylo jí mizerně, když četla o „P.“ jeho životních postojích, jeho přístupu k ženám a holčičkám. Následně obžalovaná popisuje, jak obžalovaného se svým zjištěním konfrontovala a že se při osobní schůzce se dle jejího nárazu (oproti jiným případům) důsledně držel své příručky pro pedofilní pedagogy, a tak mlčel, vymýšlel si. Obžalovaná to chápala tak, že obžalovaný skutečně má co skrývat. Popisuje jako „duševní peklo“, když na jedné straně nepochybovala o tom, co se na pedonii dočetla, ale na druhé straně obžalovaného vnímala jako přítele, učitele, kterého její dcera miluje. Nevěděla, co má dál dělat, cítila, že pokud jí obžalovaný lže, tak mu nemůže věřit a dál mu svěřovat dceru, i když jí „intuice“ říkala, že dceři neublíží. Dne 13. října 2016 proto obžalovanému položila „jednoznačnou otázku“, přičemž byla rozhodnuta, že pokud na ní stále nedostane pravdivou odpověď, tak ukončí kontakt své dcery obžalovaným. Když jí obžalovaný odpověděl (dle tehdejšího názoru obžalované) po pravdě, tak se jí ulevilo, že mohou otevřeně hovořit o tom, jaký má obžalovaný vztah k její dceři, obžalovaný jí vysvětlil, že její dceru nemiluje již tím „harémovým způsobem“, o kterém psal na pedonii. Obžalovaná uvedla, že je možná naivní, ale „láska je pro ni nejvýznamnější cit a ví, že si nevybírám“, a proto se rozhodla lásce nebránit, i když mezi její dcerou a jejím učitelem „to zajiskřilo“ již v jejích šesti letech. Dále píše, že obžalovanému věří, že její dceři neublíží, a proto mu i dala zelenou, ohledně přiměřené interakce podle jejího posouzení. Obžalovaná dále rozepisuje své pochybnosti, ale nikoliv co do toho, že by obžalovaný nerespektoval jejich dohodu o fyzické interakci, ale ohledně toho, že dcera už tak úplně „není jejich“ s manželem, že by její dcera udělala cokoli, aby mohla být s obžalovaným, dále se bojí toho, že by se o všem dozvěděl manžel, jelikož „nechce ani pomyslet“, co by v takovém případě udělal obžalovanému i jí samé. Další obavu má z toho, že jak obžalovaný, tak její dcera mají tendence se předvádět a zkoušet hranice tolerance společnosti, že zbytečně provokují (*těžko tedy mohla mít za to, že se nedopouští její dcera s obžalovaným aktivit, které by společnost nechaly chladnou*). Finální obavu pak má z toho, že její dcera vyroste z preferenčního věku obžalovaného a až bude v pubertě a „bude se hledat“, zjistí, že už pro něj „není dost dobrá“, či že ho dokonce odpuzuje. V závěru svého textu obžalovaná zmiňuje, že má s obžalovaným nyní přátelský vztah, že „láska obžalovaného s její dcerou jen kvete“ a doufá, že nyní bude mít v životě klidnější období, aby se „mohla radovat z jejich štěstí“, přeje si, aby obžalovaný měl s dcerou hluboký vztah, který jim vydrží „dokud je smrt nerozdělí“. Text končí tím, že „už jí nedělá vrásky“ ani představa, že by mohl být obžalovaný její „zet’ák“ a že si „zvyká na pozici tchýně“.
299. Pokud jde o to, čeho si obžalovaná byla v danou dobu vědoma, jak vztah své dcery s obžalovaným chápala, co v danou dobu akceptovala, žádný jiný důkaz neposkytuje tak komplexní obraz jako předmětný e-mail, ve kterém se obžalovaná „vypsala“ ze svých pocitů. Nic

z důkazů nesvědčí o tom, že by obžalovaná věděla o čemkoliv závadovém již od června 2016 (pokud jde o zmínku dcery o mazlení, nebyla na tom bez dalšího kontextu o nic lépe než výše matky ostatních nezletilých). Lze rovněž akceptovat, že umožnila dceři stát se asistentkou obžalovaného v dobré víře, že tak bude moci dcera rozvíjet svoji milovanou zájmovou činnost a obžalovaný je osvědčený profesionál, který na ni dohlédne. Následně se však v říjnu 2016 situace změnila, obžalovaná už neměla jen „střípky“, ale získala komplexnější obrázek o situaci, byť opět nejsou žádné důkazy, které by svědčily o tom, že by měla v tomto období již vědět, že již od července 2016 dochází k pohlavnímu styku obžalovaného s její dcerou. Obžalovaná však na nově zjištěné skutečnosti nezareagovala tak, aby ochránila další vývoj své dcery, ale umožnila, ba se těšila z partnerského vztahu mezi svojí šestiletou dcerou a jejím pedofilním učitelem tance, vztahu nijak nebránila, dceru obžalovanému svěřovala a jedinou její výhradou bylo to, že se fyzická interakce omezí na to, co jí povolí. Již výše bylo opakovaně rozebráno, že reálná situace byly zcela jiná a obžalovaný praktikoval s nezletilou pohlavní styk srovnatelný se souloží již na letním soustředění v Č. Ohledně toho, že si obžalovaná skutečně až se zpožděním uvědomila, že obžalovaný dohodnutá pravidla nedodržel, svědčí dále rozebírané důkazy.

300. Znalci RNDr. Vlastimilu Klímovi se podařilo zajistit pro trestní řízení **komunikaci v aplikaci WhatsApp mezi obžalovaným D. a obžalovanou Ž.**, včetně pasáží, ze kterých lze dovodit, že obžalovaná si byla v dané době již vědoma toho, že ve vztahu její dcery a obžalovaného již nezůstává pouze u jí již na podzim 2016 povoleného „objímání a pusinkování“ (č.l. 1219-1239). Obžalovaný dne **4. 2. 2018** napsal, že jde dělat „DÚ“, „počítat V při druhém M“. Sám obžalovaný v rámci výpovědi přiznal, že „M“ byla jím používaná zkratka pro milování s tím, že nemůže vědět, co si pod tím představovala obžalovaná, která v rámci svého vyjádření uvedla, že „M“ měla pouze za mazlení, nebyla však již schopna vysvětlit, co v tomto kontextu znamená použité V, kdy soud v kontextu výpovědi obžalovaného, toho jak se vyjadřuje v další zajištěné komunikaci (vedené s jeho pedofilními přáteli) považuje za zcela jasné, že „V“ zde bylo označení pro „vrcholy“ neboli okamžiky, kdy nezletilá dle přesvědčení obžalovaného prožívala orgasmy. Obžalované zjevně byl smysl sdělení znám, reaguje zcela nevzrušeně dotazem, zda si obžalovaný vede statistiky, ba i vtipkuje otázkou „Když už, tak už pořádně, ne?“ na což obžalovaný reaguje, že si statistiky nevede a že netočí zdaleka vše (což dokládá, že počet jednotlivých útoků bude vyšší než ten, který by bylo možné dovodit z počtu zajištěných videozáznamů), později v konverzaci obžalovaný zmiňuje „skóre 17-16-23“ s tím, že pátek byl rekordní, a to i co se týče intenzity. Dále obžalovaný rozebírá s obžalovanou její neutěšený vztah s mužem, kdy se jí ptá, zda jí neublíží slyšet, jak se jí s H. daří. Ptá se jí, zda jí nedráždí jeho zprávy nebo „skóre“, na což obžalovaná reaguje tím, že jí to nedráždí ani nezatežuje, jen obžalovanému sděluje, že nechápe jeho potřebu to počítat, když to přímo prožili, posléze svoji odpověď koriguje, že statistiky jí někdy dráždí. Obžalovaný reaguje, že „to“ nedokáže počítat při „tom“. Ale někdy je to zajímavá, protože „to je k neuvěření“. Obžalované vyčítá, že to vnímá hnusně. Obžalovaná se brání, že obžalovaný reaguje zbytečně prudce, že k neuvěření jsou všechna ta jejich M (doprovázeno emotikonem mrknutí), posléze vysvětluje, že to má jinak, že „raději zavře oči“ a vybavuje si pocity, „znovu to prožívá“ zatímco pro něj je „holt vhodnější nahrávka“. Soud nemá pochyb, že obžalovaná s obžalovaným v této konverzaci rozebírají pohlavní styky, dosažené orgasmy a jak se kdo z nich k těmto prožitkům vrací.
301. Z hlediska toho, že obžalovaný nedodržel své sliby a obžalovaná si této skutečnosti již byla v určité fázi vědoma, je pak vypovídající konverzace z **13. 3. 2018**, kdy obžalovaný vyčítá obžalované, že mu lhala o šéfovi, že o dovolené netušil a že mu ublížila a píše „jako kdybych Vám řekl, že chceme něco s H zkusit, ale povíme Vám to, až jestli se to povede“ a v závěru se ptá, zda není přítelem obžalované. Obžalovaná ho ujistí, že jejím přítelem je, ale také píše, že „s H jste zkoušeli a jistě i budete, aniž bych to vůbec věděla“ a dále dodává „když šlo o něco důležitého, tak jste to také tajili, přede mnou, ale Neptun a Asce to věděli“. Zde je na místě připomenout, že ASCE byla na pedonii přezdívka svědka Karla P. a NEPTUN tamtéž přezdívka

svědka Doc. RNDr. Oldřich N., CSc., kdy prvně jmenovaný vypověděl, že se mu obžalovaný chlubil svými sexuálními aktivitami s H., ale bral je za jeho sexuální fantazie a vychloubání (výše již zmiňovaný obsah odposlechů lze v rámci WhatsApp komunikace doplnit, že z listopadu 2016 byla zajištěna zpráva obžalovaného adresovaná „Karlovi“ tel. č. xxx, kde mimo jiné zmiňuje, že mu „tchýně“ říkala, že „když budete v těch slípech“, zda by „jí nemohl rovnou vysvětlit tu erekci“), druhý jmenovaný popřel, že by se mu obžalovaný svěřoval s címkoliv sexuálním a viděl něco nepatřičného, pouze viděl sezení na klíně a líbání na ústa a pokud se obžalovaný chlubil na pedonii čísly, kolikrát své partnerce přivodil orgasmus, bral to jen jako plané vychloubání (i zde lze již výše zmíněné odposlechy doplnit WhatsApp komunikací s „Oldřichem“ tel. č. xxx, kde se obžalovaná omlouvá, že „tchán“ jeden na tři dny na služební cestu a že „H“ spí u obžalovaného, což mu „Oldřich“ závidí a dále spolu rozebírají, že má ASCE problém, jelikož „Hukot“ prozradil jeho identitu jedné Američance).

302. V dalších konverzacích obžalovaná s obžalovaným řeší jeho vztah s H. V souladu s tím, co obžalovaná vypověděla před soudem, se zde snaží vymezovat proti obžalovanému, kterého sice na jednu stranu ujišťuje o své podpoře a tom, že přeje jejich vztahu, ale na druhé straně zdůrazňuje, že dceři musí nechat „kus dětství“, že ji nemůže poutat, jinak se „v pubertě osvobodí a všechny to bude bolet“. Kritizuje, že obžalovaný nechce, aby její dcera přespávala u kamarádek mimo domov, vytyká mu, že podle jeho představ sedmileté holčičky nemyslí na nic jiného než sex. Obžalovaný protiargumentuje mimo jiné tím, že má nezletilá v horoskopu nevěru a riziko znásilnění a že nechce jednou řešit, kde a s kým „přišla o věneček“. V rámci komunikace byly rovněž zasílány obžalovaným obžalované fotografie její nahé dcery, jak se koupe, v kuchyni míchá jakousi tekutinu či sedí u stolu v ložnici obžalovaného. Nejde o fotografie pornografického charakteru, „jen“ zachycují nahotu nezletilé.
303. Pokud snad komunikace na WhatsApp ponechává nějaký prostor k pochybnostem, obžalobu zcela vyvrací v přípravném řízení na základě příkazu vydaného Obvodním soudem pro Prahu 4 provedený **záznam telekomunikačního provozu**, konkrétně telefonního čísla xxx užívaného obžalovaným (č.l. 1428). Odposlech probíhal od 1. 3. 2018 až do zadržení obžalovaného, prepisy jsou k dispozici na č.l. 1435 až 1527.
304. Obžalovaný Petr D. byl s obžalovanou Kristínou Ž. v každodenním telefonickém kontaktu, hovory trvaly v řádu desítek minut až hodin denně. Obsah komunikace odpovídá tomu, že sami obžalovaní popsali svůj vztah jako nejbližší přátelství, řeší svůj každodenní život, problémy, logicky je ústředním společným tématem vedle vztahu obžalované a jejího manžela vztah mezi obžalovaným a nezletilou H. Ž. Obžalovaní se spolu baví rovněž o pedonii, kde obžalovaná vystupuje jako „MAATA“. Z hovorů je jasné, že si obžalovaná je vědoma vztahu své dcery s obžalovaným, který je pedofilní, že je před ním nahá, že ji tak fotí, že se spolu mazlí, že se s ní naučil „spát v dotyku“, atd. Řeší spolu přespání nezletilé u obžalovaného, kdy v době služební cesty otce nezletilé obžalovaná umožnila, aby dcera byla přes víkend od 2. 3. 2018 do 4. 3. 2018 u obžalovaného doma. Probírají spolu rovněž utajení vztahu nezletilé a obžalovaného, že si manžel obžalované myslí, že se k obžalovanému jen chodí učit hrát na klavír (*soud nepochybuje, že v době pobytu u obžalovaného docházelo rovněž k výuce hry na klavír*).
305. Uvedené v zásadě ilustruje a navazuje na již výše zjištěné, že se obžalovaná rozhodla dát „zelenou“ vztahu své malé dcery a obžalovaného. Rozhodující význam mají ty části hovorů, které prokazují, že obžalovaná věděla, že obžalovaný bez jejího souhlasu začal mít s její dcerou pohlavní styk. Obžaloba v tomto ohledu kladla důraz především na **hovor z 5. 3. 2018**, tedy ze dne následujícího již zmíněnému víkend, kdy obžalovaná využila nepřítomnosti svého manžela a umožnila obžalovanému strávit s dcerou celý víkend. V hovoru spolu řeší, že se manžel obžalované má již vrátit, takže „spaní už nebude“. Probírají, jak obžalovaný strávil s nezletilou víkend, v další části se dostávají k tomu, že si obžalovaná stěžuje, že s manželem „nic nebude“, že dorazí po půlnoci, nají se a půjde spát. Obžalovaná rozebírá s obžalovaným, jaký má na manžela „vliv“ alkohol a vyčerpanost. Obžalovaný následně reaguje, že „oni“ mají velkou výhodu, že

„prostě vědí, jak nato“, že mu (z kontextu zřejmé, že obžalovaný mluví o nezletilé dceři obžalované) dokonale rozumí, že si zítra přeje „Piráta“ (jak sám obžalovaný uvedl, šlo o název jednoho z jejich sexuálních scénářů), posléze reaguje obžalovaný na rozpačité „no“ obžalované tak, že nechce, aby si myslela „že tráví čas jenom takhle“, že se hodně vzdělávají, že hodně času musí věnovat piánu, tanci. Návazně spolu řeší kolikrát to bylo v pátek, sobotu, neděli, obžalovaný rekapituluje frekvenci, že si nově navykli i třikrát, ale asi to nechá na dvakrát, protože „když je to bez přestávky takhle najednou... musí se zahojovat.“ a dále upřesňuje, že je to „trošičku vlastně jiný pohyb, než pro které pohyby je to především konstruovaný“, a ptá se, jestli ho obžalovaná chápe a ta reaguje tím „no taky není konstruovaný na takovou frekvenci“, obžalovaný dále rozebírá, že „to“ je konstruované „hlavně na zarážení“, zatímco „to tady je spíš vybrování jakoby do strany“. Pokud obžalovaná k tomuto hovoru uvedla, že nevěděla, o čem se hovoří (což je až absurdně působící výmluva), tak je na místě zdůraznit, že to byla sama obžalovaná, kdo na tyto popisy obžalovaného reagovala tím, že „to je jedna věc a druhá věc je, že fyziologicky to je stvořený na to, že je zvlhčování z obou stran“, na což obžalovaný reaguje tím, že „oni to řešíme slinou“, „slina je tady na to nejlepší jako na to zvlhčování“ rozebírá, že by ho nenapadlo kupovat nějaký lubrikant, že nejlepší je „čistá slina.....ta slina prostě přenesená na prstíčku“, obžalovaná je v této konverzaci plně orientovaná, reaguje tak, že „třeba jo, ale ve chvíli, když by to mělo jako bejt dovnitř, tak naopak ta slina spíše vysušuje“. Obžalovaný reaguje, že to neřeší vůbec a obžalovaná reaguje tak, že „zrovna zatím to neřeší“ a obžalovaný zdůrazňuje, že to dlouho řešit nebudou. Následně obžalovaný rozebírá výborné zvlhčování při nedělních experimentech, rozebírají, že hodně záleží na psychice, obžalovaná probírá, že měla období, kdy s tím měla problém, měla k tomu vysloveně odpor v souvislosti s tím, že se jim nedařilo počítí a začala to brát v podstatě jako prázdnu činnost, protože „to“ má sloužit primárně k počítí.

306. Je pouze na obžalované, jakou taktiku obhajoby zvolí, zda a jak se rozhodne vypovídat a využívat svého práva vyjadřovat se k jednotlivým skutečnostem a důkazům. Obžalovaná si zřejmě při své výše rozebírané výpovědi, kdy popírala při připomenutí hovoru o zvlhčování, že by věděla, o čem obžalovaný mluví a na zmínku o lubrikantu reagovala vytvářením konstrukcí, že lubrikant může např. sloužit pro zvlhčení při použití sondy na měření tloušťky laku, neuvědomovala, že nejde o nějakou letmou zmínku, ale o souvislou rozsáhlou komunikaci, kdy k naprostému vyvrácení její obhajoby postačuje o něco podrobněji, než tomu bylo v podané obžalobě, rozebrat obsah předmětného rozhovoru, který nepřipouští v kontextu ostatních zjištění žádnou pochybnost, že obžalovaná minimálně věděla, že obžalovaný, dá-li mu k tomu příležitost, s její dcerou dvakrát, třikrát denně provozuje pohlavní styk tak, že se tře penisem o genitál nezletilé (bez průniku do vagíny), přičemž pro tyto aktivity genitál nezletilé zvlhčuje vlastními slinami (uvedené plně odpovídá tomu, co bylo zjištěno z videozáznamů zachycujících styk obžalovaného s nezletilou).
307. Svým způsobem ještě výmluvnější je pak pasáž hovoru obžalovaného s obžalovanou z 29. 3. 2018, kdy obžalovaná sdělí obžalovanému, že má největší strach, aby (z kontextu jasné, že její dcera) „nekecala ze spaní“. Obžalovaný se jí snaží uklidnit, následně jí vysvětluje, jak má obžalovaná, pokud by babička něco zaslechla, vysvětlovat. Takže např. může babičce nezletilé tvrdit, že slovo, které slyšela, je „prcháň“, dělá si legraci, že pokud by babička slyšela něco trochu jiného, bylo by to tím, že je „nějaká v důchodu nadřžená“, pokud by nezletilá mluvila ze spaní o semenu, tak může jít o semeno rostlinek na jaře, pokud mluvila o tom „něco někam chce dostat“, ta se jí mohlo zdát o šuplíku, kam nemůže něco dostat, a tak řekne ze spaní „narvi mi to tam“. Obžalovaný obžalovanou uklidňuje, že pokud půjde o mluvení ze spánku, „všechno se dá“ a poučuje jí, že se hlavně nemá zamotávat do blbostí, že odborné latinské názvy přece mohla dcera vyčíst někde v encyklopedii atd.
308. Pro úplnost lze doplnit, že soud registroval, že v rámci záznamů telekomunikačního provozu, obžalovaný probíral svůj vztah s nezletilou a svou „tchýní“ se svými pedofilními přáteli, ale v řízení, jehož předmětem není to, zda tito měli dostatečně jasné a uvěřitelné informace o jednání obžalovaného, aby jim vznikla oznamovací povinnost, tato komunikace nemá podstatný důkazní

přínos, jelikož jednání obžalovaného není prokazováno tím, čím se chlubil, ale přímo nahrávkami předmětné aktivity zachycující. A pokud jde o to, co obžalovaná věděla či nevěděla, opět není pochybnost o tom, že věděla o jeho pedofilii a vztahu k její dceři, blíže bylo nutné rozebrat otázku, zda věděla o pohlavním styku a to z předmětné komunikace dokazovat nelze.

309. Soud s ohledem na výše uvedené důkazy nemá pochyb o tom, že na začátku obžalovaná neměla přesnější představu o tom, co vše dělá obžalovaný s její dcerou, žila v naivní představě o „velké lásce, která nezná hranic věku“ a chtěla věřit v obžalovaného, coby „osvíceného, duchovně vyspělého pedofila“ a s touto naivní představou připustila vztah nezletilé s obžalovaným zcela neadekvátní jejímu věku, který nutně musel mít dopad na dětství nezletilé a její další život, na to, jak vnímá hranice přípustného chování mezi dospělými a dětmi, k narušení představ nezletilé o tom, jaké hranice chování jsou ve společnosti akceptované či alespoň tolerované, stručně řečeno ohrozila její další vývoj, a to především z hlediska osvojení si pro společnost přijatelných morálních norem, kdy obžalovaná svým jednáním směřovala nezletilou k tomu, aby jako normální model partnerského vztahu akceptovala jednání, které je nejen netolerované společností, ale přímo trestné.
310. Není na základě provedeného dokazování možné určit, kdy přesně se obžalovaná dozvěděla o tom, že obžalovaný s nezletilou má pohlavní styk, je zřejmé, že po nějakou dobu obžalovaný a nezletilá před svou matkou skutečně tajili stav věci, kdy na podzim 2016 bylo řešeno líbání a objímání, zatímco fakticky obžalovaný s nezletilou pohlavně začali žít již na tanečním soustředění v červenci 2016. Z výše uvedených důkazů je nicméně nepochybné, že nejpozději v únoru 2018 o této skutečnosti obžalovaná věděla a ani na toto zjištění nijak nereagovala, dále vytvářela prostor pro styk obžalovaného s nezletilou a to i tak, že v době pracovní cesty svého manžela umožnila obžalovanému s nezletilou být spolu přes víkend, kdy ještě následně s obžalovaným řešila, kolikrát došlo mezi obžalovaným a její nezletilou dcerou k pohlavnímu styku.
311. Soud proto ve srovnání s podanou obžalobou přistoupil k úpravě skutkového popisu jednání obžalované, nicméně na základě provedených jednání nemá soud pochyb, že se obžalovaná jednání, pro které na ní byla podána obžaloba, byť ne ve zcela shodném časovém vymezení, dopustila a vzal za prokázaná skutkové závěry shrnuté ve skutkovém popisu ve výroku 4. tohoto rozsudku.
312. **Zjištěný skutkový stav soud právně kvalifikoval jako několik trestných činů.**
313. V případě obžalovaného D. došlo:
314. 1) jednáním pod bodem 1. a) až j) k zločinu pohlavního zneužití dle ust. § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku pod bodem, přečinu ohrožování výchovy dítěte podle dle ust. § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku a přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle ust. § 192 odst. 3 trestního zákoníku,
315. 2) pod bodem 2. a) až c) k zločinu znásilnění dle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a v bodě 2. a) též dle ust. § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, přečinu ohrožování výchovy dítěte dle ust. § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku a přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle ust. § 192 odst. 3 trestního zákoníku,
316. 3) pod bodem 3. k přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle ust. § 192 odst. 1 trestního zákoníku.
317. Dle ustanovení § 187 odst. 1 tr. zákoníku se **pohlavního zneužití** dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije. Dle odst. 2 citovaného ustanovení se pak použije vyšší trestní sazba pro pachatele, který tento trestný čin spáchá na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.

318. Ve všech řešených případech byly poškozené výrazně mladší 15 let, čehož si byl obžalovaný vědom jak vzhledem k jejich vzhledu, tak vzhledem k tomu, že byly vůči němu v postavení žáček mateřských škol, ve kterých učil, respektive v případě poškozené nezletilé A. šlo o jen několik let starší sestru jeho žačky z mateřské školy.
319. Dále skutková podstata umožňuje pohlavní zneužití v alternativních formách jednání, kdy dle provedeného dokazování nedošlo s žádnou z poškozených k souloži, což je v soudní praxi ustáleně vnímáno jako spojení pohlavních orgánů muže a ženy, tedy alespoň částečné vniknutí mužského pohlavního údu do pochvy ženy. Jednání obžalovaného však lze kvalifikovat jako „jiný způsob pohlavního zneužití“, čímž jsou rozuměny jiné formy ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, či na žádost pachatele jinou osobou na těle pachatele. Jiný způsob pohlavního zneužití zde nemusí spočívat v jednání, která by svou intenzitou bylo srovnatelné se souloží. Ačkoliv se obžalovaný hájil tím, že mu o vlastní pohlavní vzrušení nešlo, že jen připustil to, co nezletilé samy chtěly, a prakticky nikdy neměl při tom, kdy si dívky posazoval na klín erekci, soud nemá pochyb, že šlo o jednání sycené sexuálním pudem obžalovaného. Nešlo jen o prosté posazení dívky na klín s objetím, i sám obžalovaný ostatně v jedné z částí své výpovědi připustil, že se musel naučit obejít bez erekce, kdy „zaklání“, aby bylo dívkám příjemné, vyžadovalo tlak proti jejich přirození. Soud výše při rozboru videozáznamů popsal, že obžalovaný tlačil svým rozkrokem proti přirození dívek, v některých případech došlo i ke kopulačním pohybům, které v žádném případě nepřipomínali houpaní dětí na klíně v duchu „takhle jedou páni“, jak se snaží své jednání bagatelizovat obžalovaný. O tom, jaké toto jednání mělo pro obžalovaného význam, svědčí ostatně i to, že si své jednání s nezletilými nahrával a záznamy uchovával pro svoji další potřebu.
320. Soud nemá důvod spekulovat o tom, jak dané jednání prozívali dotčené poškozené nezletilé, jejich případný souhlas je nepodstatný nejen proto, že obecně u pohlavního zneužití je trestán pohlavní styk s osobou mladší patnácti let bez ohledu na její případný souhlas, ale i proto, že šlo o nezletilé natolik nízkého věku, že jejich případný souhlas by byl zcela irelevantní, jelikož v tomto věku neměly možnost plně chápat jednání obžalovaného, uvědomovat si komplexní charakter lidské sexuality, partnerských vztahů a souvisejících společenských norem. Obžalovaný zjevně pomíjí skutečnost, že nejde o to, zda je dítě v určitém věku sexuálně vzrušivé, zda se mu sexuální stimulace líbí a zda je schopno dosáhnout orgasmu, ale o to, zda již dítě dostatečně pochopilo, o jak komplexní aspekt lidského života se jedná, jak společnost tyto aktivity vnímá. Právním řádem stanovená (a proto nepřekročitelná) hranice 15 let je v podstatě umělá, nepochybně některé děti jsou dostatečně vyspělé již před dosažením tohoto věku a naopak jiné mohou potřebné vyspělosti nabýt až později, ale rozhodně takovýto stupeň vyspělosti nemají děti v předškolním a mladším školním věku.
321. Jednání obžalovaného bylo úmyslné, věděl o povaze svého jednání a dopouštěl se ho právě pro ukojení sexuálního pudu, na čemž nic nemění to, že pro něj bylo důležité, aby bylo jeho jednání holčičkám příjemné. Z projevů obžalovaného je zcela zřejmé, že je pro něj velmi důležité, aby mohl vnímat sebe sama jako někoho, kdo je schopen přinést nezletilým mimořádné slastné prožitky, snaha o potěšení jiného je pro obžalovaného ve skutečnosti cestou k posilování pocitu vlastní výjimečnosti, k posilování vlastního ega. Jde o paradox tzv. sobecké nesobeckosti, kdy nelze hovořit o skutečném sebezapření tam, kde potěšení ze schopnosti sebezapření přináší stejný nebo větší prožitek než to, co si člověk odepírá. Pokud obžalovaný uvádí, že se dlouhodobě věnoval duchovní cestě, zjevně ho nevedla k tomu, aby ovládl své pudy, či ke skutečnému respektu k jiným bytostem, ale pouze k tomu, že si dokázal racionalizovat jednání, ke kterému byl pudově tlačěn, našel si způsob jak sám před sebou ospravedlnit své zločinné chování. Přesvědčil sám sebe, že nezneužívá normální holčičky, které jen touží po pozornosti a laskavém doteku, ale vykonstruoval si pro dívky vlastní termín „propedofilky“, jindy je označil za „svůdnice“, kde se sám sebe ve svých očích postavil na piedestal, kde mu prý po čase již nedalo dívky dále odmítat a tak jim „dal, co chtěly“. Možná pro obžalovaného bude překvapením, že v tomto není nijak výjimečný, podobné úvahy jsou u pachatele běžné, pokud nejde o skutečně patologicky

nastavenou osobnost, prakticky každý si nejen před soudem, ale především sám před sebou potřebuje nějak ospravedlnit své jednání, a tak se soud může při své činnosti setkávat s nejrozličnějšími myšlenkovými konstrukcemi, jejichž cíl je v zásadě vždy stejný – jak si vysvětlit své jednání bez toho, aby pachatel musel zásadně změnit vnímání sebe sama. U sexuálních trestných činů pak často jde o to, jak si nějakou racionalizací povolit dát průchod svému sexuálnímu pudu. Nelze přehlédnout paralelu mezi obžalovaným, který přítulení dítěte vnímá jako projev lásky, „propedofilní“ orientace a chuti pokračovat v sexuálních aktivitách a pachatelů znásilnění, který si situačně vyloží nezávazné flirtování jako projev zájmu o pohlavní styk.

322. Lze shrnout, že soud má za jednáním obžalovaného plně naplněné ustanovení § 187 odst. 1 tr. zákoníku a pochyb není ani o tom, že se obžalovaný tohoto jednání dopustil za okolností naplňující druhý odstavec. Byl vůči nezletilým v postavení učitele „tanečků“, v tomto postavení se těšil důvěry nezletilých dětí, které přirozeně učitele vnímaly jako autoritu a osobu, které se nemusí bát, jako osobu, která má ochraňovat jejich zájmy. Obžalovaný tohoto postavení zneužil, aby mu po dlouhou dobu bez povšimnutí procházelo jednání, které by se děti od zcela cizí, nedůvěryhodné osoby pravděpodobně nenechaly líbit, či by cítily potřebu o něm vyprávět rodičům. Ostatně by i zcela jinak vyznělo, pokud by jedna nezletilá neřekla doma, že jí bylo nepříjemné, když jí učitel tance zakláněl, ale řekla, že jí někde na zastávce autobusu zakláněl cizí člověk.
323. Jednání obžalovaného v 2. bodě již nebylo kvalifikováno „jen“ jako pohlavní zneužití, ale jako zločin znásilnění.
324. Podle ustanovení § 185 odst. 1 trestního zákoníku se **znásilnění** dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti.
325. Dále byl použit odst. 2 písm. a), který stanoví vyšší trestní sazbu pro pachatele, který čin uvedený v odstavci 1 spáchá souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a odst. 3 písm. a), který stanoví vyšší trestní sazbu pro pachatele, který se jednáním uvedeného v odst. 1 dopustí na dítěti mladším patnácti let. V případě bodu 2. a) výroku byla ve vztahu k poškozené nezletilé H. Ž. rovněž použita kvalifikace podle odst. 3 písm. c), který alternativně stanoví vyšší trestní sazbu pro pachatele, který trestným činem způsobí těžkou újmu na zdraví.
326. Nejprve k základní skutkové podstatě, u které lze do jisté míry souhlasit s obžalovaným, že v trestním právu došlo k posunu trestněprávního chápání znásilnění oproti tomu, jak je tento pojem vnímán širokou populací v návaznosti na předchozí trestněprávní vymezení tohoto pojmu.
327. Jde o složenou skutkovou podstatu, kde společným znakem je v prvním odstavci pohlavní styk a druhým znakem alternativně to, že k němu došlo donucením násilí, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy, nebo zneužitím bezbrannosti.
328. Znásilnění prostým pohlavním znakem je v našem trestním právu novinkou, kterou zavedl nový trestní zákoník č. 40/2009 Sb. Pohlavním stykem je v soudní praxi konstantně rozuměno jakékoliv ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2018 sp. zn. 7 Tdo 828/2018 či rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 8. 2018 sp. zn. 7 Tdo 1610/2017). Jde o širší pojem, které zahrnuje i takové formy ukájení pohlavního pudu, které nejsou souloží, tedy alespoň částečným proniknutím mužského pohlavního údu do pochvy ženy, ani pohlavním stykem srovnatelným se souloží, za což je v soudní praxi považován orální pohlavní styk, a to jak prováděný na muži (vkládání penisu do úst, jeho sání – tzv. felace), tak prováděný na ženě (stimulace ženských genitálií jazykem – tzv. cunnilingus), anální pohlavní styk (alespoň částečné proniknutí mužského pohlavního údu do análního otvoru) a podle okolností může být srovnatelná intenzita styku shledána i v dalších způsobech provedení pohlavního styku např. v zasouvání prsů nebo jiných předmětů do vagíny. Pohlavní styk vedle těchto aktivit

zahrnuje např. i „pouhé“ osahávání ženy na prsou, ohmatávání genitáli, atd. (viz již výše citované rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 8. 2018 sp. zn. 7 Tdo 1610/2017).

329. Naopak shodné ze starší právní úpravou je alternativní možnost naplnění skutkové podstaty násilím, pohrůžkou či zneužitím bezbrannosti. Obžalovaný se opakovaně vymezoval proti tomu, že by používal násilí či pohrůžky násilí a to z pohledu obžaloby v zásadě zbytečně, jelikož podaná obžaloba nijak nedovožovala, že by si měl počínal násilně. Ani soud na základě provedeného dokazování neměl důvod nad rámec podané obžaloby dovozovat, že by si obžalovaný snad měl pohlavní styk vynucovat násilím či pohrůžkou. Obžalovanému obžaloba kladla za vinu, že zneužil bezbrannosti malých dětí, s čímž se soud na základě provedeného dokazování ztotožnil.
330. Bezbrannost totiž nelze chápat pouze ve smyslu fyzické neschopnosti projevu nesouhlasu či obrany, kdy se např. osoba omámená návykovou látkou nemůže jakkoliv vymezit proti tomu, že na ní jiná osoba chce ukojit svůj pohlavní pud, nebo kdy je např. oběť svázaná, takže sice může projevit svůj nesouhlas, ale nemůže se jakkoliv účinně bránit, takže k vykonání pohlavního styku pachatel nemusí překonat její odpor násilím či pohrůžkou násilí nebo jiné újmy. Bezbrannost může spočívat v duševním stavu, který může spočívat v duševní poruše, ale také jen v nízkém věku oběti, která vzhledem k velmi nízkému věku není schopna plně pochopit jednání pachatele a návazně na základě takového pochopení vyjádřit svůj relevantní souhlas či nesouhlas (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2018 sp. zn. 7 Tdo 317/2018). Právě o poslední uváděnou možnost jde v případě obžalovaného, který se jednání dopustil na dětech předškolního či mladšího školního věku, které byly výrazně po hranici 15 let. Tyto děti nebyly dostatečně duševně vyspělé a seznámené s lidskou sexualitou, s tím, jak společnost nahlíží na lidskou intimitu, s normami, které na takovéto jednání klade společnost a právní řád. Obžalovaný skutečně dával nezletilým prostor pro nesouhlas a pečlivě se ujistoval, zda nedělá něco, co nechce, a pokud nezletilé projeví nesouhlas, tak ve svém jednání ustal. Na právní kvalifikaci jeho jednání to však nemůže nic změnit, jelikož se ho dopouštěl vůči natolik malým dětem, že jejich souhlas byl právně irelevantní, nevěděly, k čemu dávají souhlas, obžalovanému důvěřovaly, že jim neublíží, a pokud v některých případech pro ně byl skutečně pohlavní styk příjemný, tak šlo o prožitek, který nebyl zatížen dospělým vnímáním sexuality, šlo o bezelstnou snahu o opakování příjemného prožitku, kterou lze z hlediska úrovně rozhodování přirovnat spíše k tomu, že dítě chtělo znovu koupit zmrzlinu, která mu chutnala, než k dospělému rozhodování o svém intimním životě.
331. Obžalovaný jednáním v bodě 2. tedy zneužil bezbrannost nezletilých k pohlavnímu styku, který pak ve smyslu kvalifikačních okolností byl proveden formou srovnatelnou se souloží (orální pohlavní styk), a to na dětech výrazně mladších patnácti let, čehož si byl obžalovaný vědom (viz již výše). Jednání obžalovaného bylo úmyslné, jednal v úmyslu přímém, kdy věděl o všech skutečnostech rozhodných pro naplnění skutkové podstaty a trestný čin chtěl spáchat. Byl si vědom toho, že jedná v rozporu se zákonem a přinejmenším v obecných rysech chápal, že narušuje chráněný zájem, kdy svobodu rozhodování o vlastním pohlavním životě společnost takto malým dětem nepřiznává. Není podstatné, že si obžalovaný své jednání sám před sebou ospravedlňoval tím, že společnost dětí v sexuální oblasti zbytečně omezuje a že by jim měla být dopřána větší sexuální svoboda.
332. S obžalovaným by samozřejmě bylo možné vést polemiky na téma, zda společnost nevnímá sexualitu příliš restriktivně a že by bylo společensky prospěšné, aby panovala větší sexuální volnost. Vnímání sexuality je bezesporu věcí společenského vývoje, jednání, které je v současnosti společensky akceptovatelné (pokud k němu dochází v soukromí), bylo v minulosti trestáno, a to pokud jdeme dostatečně hluboko do minulosti, brutálními tresty smrti a až postupně došlo k uvolnění. Samozřejmě by bylo možné najít i případy, kdy společnost šla opačnou cestou od volnosti k restrikci, kdy původně tolerované jednání se postupně kriminalizovalo (pokud v této věci byl mimo jiné citován Sigmund Freud, přímo se nabízí zmínit, že šlo ve své době o velkého propagátora užívání kokainu, který až časem zjistil, jak negativní účinky tato látka může mít).

Uvedené nicméně neznamená, že lze ignorovat aktuální společenské normy a dopouštět se trestné činnosti na základě úvahy, že by „de lege ferenda“ mělo být nějaké jednání dekriminalizováno. Trestní zákoník zde nenutí společnost jakési minimum morálky, ale reaguje na vnímání morálky společností. Obžalovaný si samozřejmě může ve své hlavě sprádat úvahy, že by svět byl lepší místo, pokud by lidská sexualita nebyla zatížena morálkou a současným vnímáním intimity a sexuality, ale je dostatečně orientován v realitě, aby si uvědomoval, jaké normy v současnosti ve společnosti platí, jaké minimální standardy na sexuální chování klade společnost. Obžalovaný je součástí této společnosti, ví, jak se na dané chování společnost dívá a nemůže si svéhlavě prosazovat jakési svoje pseudoduchovní úvahy o „nadmorálce“. Je dostatečně orientovaný a přičetný, aby si uvědomoval, že jeho oběti nežijí na pustých ostrovech, že budou vyrůstat ve společnosti, jejichž norem a názorů si byl vědom, musel vědět, že nebudou trvale žít v jeho „plyšovém světě“ a musel počítat s tím, že dříve či později pochopí jeho jednání v kontextu dospělé sexuality, v kontextu společenských norem, zvyklostí, morálky.

333. Obžalovaný si nikdy nepoložil otázku, co se s jeho obětmi bude dít dál, jak se vypořádají, až budou starší se svým zážitkem? Obžalovaný na jedné straně tvrdí, že si tuto problematiku důkladně studoval, že zná stovky kazuistik, ale na druhou stranu se prezentuje jako někdo zcela výjimečný v tom, jakým způsobem děti zneužíval. Není tomu tak. Samozřejmě má pravdu v tom, že skuteční pedofilové tvoří menšinu pachatelů této trestné činnosti, ale v rámci této kategorie je zcela běžné, že pedofilům jde primárně o láskyplný vztah k dítěti. I ten má však své následky, pokud ho pedofil nedokáže udržet v patřičných mezích. Předčasná sexualizace je zdokumentovaný fenomén, nikoliv jakási konspirace odborníků snažících se škodit pedofilně orientovaným osobám. I v této věci soudní znalkyně výslovně upozornila na to, že z hlediska možnosti zpracování zneužití obětí může být paradoxně snazší se vyrovnat s nepříjemným, násilným atakem, než s „láskyplným“ zneužíváním, které může vést až k jistému rozpolcení oběti (viz výše). Pokud obžalovaný o tomto skutečně neslyšel, tak si musel velmi selektivně vybírat jím zmiňované „stovky kazuistik“, jelikož rozhodně není prvním a bohužel ani posledním pachatelem svého druhu. Možná by měl do budoucna místo aktivit typu sbírání „studijní“ dětské pornografie (kde v při domovní sbírce zajištěných souborech nalezneme i takový „studijní“ materiál, jako je dětská fekální pornografie, či styk dítěte se psem) svoji pozornost soustředit na to, jak se i „láskyplná“ předčasná sexualizace může na obětech projevat. Obžalovaný není výjimečný tím, jak děti zneužíval, ale bohužel spíše tím, jak k u něj k pedofilní orientaci přistoupila narušená, histriónská osobnost, která zřejmě vede k jeho neschopnosti skutečného náhledu na svoji osobu a své jednání.
334. Obhajobou bylo rozporováno, že došlo k naplnění kvalifikační okolnosti podle 3 písm. c), tedy že došlo k těžké újmě na zdraví a pokud k ní došlo, že jde o důsledek jednání obžalovaného, který soustavně popíral nejen ve vztahu k poškozené nezletilé H. Ž., že by jeho jednání samo o sobě bylo pro děti škodlivé a traumatizaci spojoval až s tím, že došlo k odhalení jeho trestné činnosti, kdy děti traumatizovaly až jejich rodiče, orgány činné v trestním řízení, média, spolužáci, atd.
335. Ustanovení § 122 tr. zákoníku definuje ublížení na zdraví jako takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařské ošetření. Těžkou újmu na zdraví pak citované ustanovení rozumí vážnou poruchu zdraví nebo jiné vážné onemocnění, kdy za těchto podmínek je těžkou újmu na zdraví zmrzačení, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, ochromení údu, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohyzdění, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, mučivé útrapy, nebo delší dobu trvající poruchu zdraví, kdy delší dobu soudní praxe v tomto ohledu vykládá jako zpravidla dobu nejméně šesti týdnů.
336. Za těžkou újmu na zdraví je tedy možné považovat nejen vážnou poruchu zdraví fyzického (k čemuž u poškozené nedošlo), ale i poruchu zdraví duševního, kdy musí jít o poruchu, která vážně omezuje poškozenou na obvyklém způsobu života, u jiné těžké újmy se požaduje, aby šlo svojí

závažností o poruchu srovnatelnou s ostatními položkami na tomto výčtu. Soud nemá důvod v tomto ohledu neakceptovat výše rozebírané závěry soudních znalců, kteří shledali, že u nezletilé došlo k vážné poruše ve smyslu jejího duševního stavu, kdy vývoj nezletilé byl nevratně poškozen, vyvíjí se disharmonicky, došlo k její předčasné sexualizaci, vyvinula se k deviantní vazbě na obžalovaného, který se pro nezletilou stal nejdůležitějším člověkem v jejím životě (podrobněji viz závěry znaleckých posudků výše). Trestní zákoník v ustanovení § 123 rozumí duševní poruchou nejen stav vyplývající z duševní nemoci, ale i hlubokou poruchu vědomí, mentální retardace, těžkou asociální poruchu osobnosti nebo jinou těžkou duševní nebo sexuální odchylku.

337. Pokud jde o aktuální duševní stav nezletilé, jde o otázku znaleckou, nikoliv právní. Soudu nepřísluší polemizovat s odbornými závěry znalců za situace, kdy nevnikly důvodné pochybnosti o řádném vyhotovení znaleckého posudku, správnosti a úplnosti jeho závěrů. Soudu přísluší hodnotit, zda znalecky zjištěné skutečnosti naplňují či nenaplňují právní kvalifikaci těžké újmy na zdraví. Soud na základě znalecky zjištěných skutečností dospěl k právnímu závěru, že i v situaci, kdy u poškozené v současnosti nedošlo k rozvoji post traumatické stresové poruchy a její budoucí vznik je dle znalců „jen“ velmi pravděpodobný, je na místě znalci popsany aktuální stav považovat za těžkou újmu na zdraví, osobnost nezletilé byla obžalovaným narušena v takové míře, že ji to dlouhodobě omezuje v obvyklém způsobu života a následky si ponese po celý život, kdy z pohledu znalců není otázkou zda následky budou či nebudou, ale to, o jakou formu následků půjde (zda se s časovým odstupem rozvine posttraumatická stresová porucha, nebo půjde „jen“ o disharmonický vývoj – viz výše), u obžalované následkem jednání obžalovaného došlo k disharmonickému vývoji, který aktuálně narušuje její vztah s rodinou, což by u dítěte tohoto věku měla být primární, nejužší sociální vazba, a znalci rovněž konstatovali, že se toto narušení v budoucnu projeví potížemi v partnerských vztazích a na vnímání vlastní sexuality, byť je příliš brzo, aby bylo možné jakým způsobem vývoj půjde (viz znalecké závěry, dle kterých může dojít jak na jedné straně k inhibici schopnosti navazování vztahů, tak na druhé straně může být sexualita devalvována a poškozená se může v budoucnu chovat promiskuitně bez schopnosti spojení sexuality s hlubším emotivním prožitkem).
338. Soud si je vědom nepublikovaného rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15. 12. 2014 sp. zn. 3 To 126/2014, který řešil otázku vzniku těžké újmy u poškozených, které vykazovaly znaky syndromu přizpůsobení se oběti sexuálnímu zneužívání. Soud v uvedené věci dospěl k závěru, že nejde o psychiatrickou diagnózu, ale soubor obvyklého chování oběti, kdy je nutné řešit, zda a jaké existují negativní zdravotní následky, kdy po vyhodnocení aktuálního stavu poškozených dospěl k závěru, sice došlo významného psychického, osobnostního a morálního poškození, ale aktuálně neshledal přítomnost vážné poruchy s tím, že další vývoj lze jen odhadovat. Městský soud v Praze má za to, že v řešené věci jde o situaci odlišnou od toho, jakou řešil Vrchní soud v Olomouci. U nezletilé znalci konstatovali nejen syndrom zneužívaného a týraného dítěte, který by ve výše uvedeném smyslu bylo možné považovat jen za soubor typických projevů obětí takového jednání, ale i poruchu přizpůsobení, která je již diagnostickou kategorií spadající do reakcí na těžký stres a poruchy přizpůsobení (F 43.2) stejně jako posttraumatická stresová porucha. V dané věci nebylo shledáno, že by jednání obžalovaného vlastně u nezletilé aktuálně nemělo žádné projevy a bylo možné pouze spekulovat o dalším vývoji, znalci zde v posudku konstatovali již aktuálně přítomné následky, které nikoliv jen potenciálně v budoucnu, ale již v současnosti významně ovlivňují život nezletilé, která si vytvořila intenzivní vazbu na obžalovaného, a tato vazba se z hlediska jejího života stala definující místo přirozených rodinných vazeb. Aktuálně pak logicky prožívá frustraci této vazby, přičemž v době znaleckého vyšetření to muselo být logicky intenzivnější o to, že v důsledku vazby obžalované přišla i o vazbu na svou matku.
339. Pokud jde o subjektivní vztah obžalovaného k vzniku těžké újmy na zdraví, soud nepochybuje, že obžalovanému nešlo o to, aby takovouto újmu nezletilé způsobil, ale na druhou stranu i

z některých pasáží jeho výpovědi plyne, že si uvědomoval, na jak „tenký led“ se pouští, když např. vyzval média ke zdrženlivosti, jelikož by pro nezletilou mohlo být traumatizující, pokud by si zpětně o případu na internetu našla články s přílišnými detaily. Sám obžalovaný uvedl, že takováto retraumatizace by v pozdějším věku mohla nezletilou až dovést k sebevraždě. Nepochybně si tedy byl vědom toho, že nezletilé v důsledku jeho jednání hrozí těžká újma na zdraví, sice tento následek nechtěl, ani s ním nebyl srozuměn, ale u těžšího následku dle ustanovení § 17 tr. zákoníku postačuje zavinění z nedbalosti, kdy podle ustanovení § 16 tr. zákoníku jedná v tzv. vědomé nedbalosti ten, kdo si je vědom toho, že může svým jednáním porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ale bez přiměřeného důvodu spoléhá na to, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Obžalovaný neuvedl žádný rozumný důvod, pro který by mohl důvodně spoléhat na to, že u nezletilé nikdy ke vzniku škodlivého následku nedojde. Musel vědět, že nezůstane na věky v dětské nevědomosti, či přesněji bude to, jakým způsobem ji sexualitu vyložil, konfrontovat s probuzením vlastní sexuality a s uvědoměním si náhledu svého okolí a společnosti na tyto záležitosti. Nemohl oprávněně věřit tomu, že nezletilou bude „držet ve svém plyšovém světě navždy“, dříve či později u ní muselo nastat procitnutí, uvědomění si neplyšového světa. Obžalovaný si musel být vědom toho, jak toto „procitnutí“ může pro nezletilou dopadnout, a pokud doufal, že se na jejich vztahu (pokud by nebyl odhalen) ani pak nic nezmění, šlo jen o jeho přání, víru, nikoliv o racionální, přiměřený důvod.

340. Jak jednání pod bodem 1. tak bodem 2. bylo dále právně kvalifikováno **přečin ohrožování výchovy dítěte** podle dle ust. § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.
341. Dle ustanovení § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí tohoto přečinu ten, kdo byť i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho svádí k zahálčivému nebo nemravnému životu. Odst. 3 písm. b) pak stanoví vyšší trestní sazbu pro pachatele, který pokračuje v páčání takového činu po delší dobu.
342. V první řadě je na místě konstatovat, že v případě jednání obžalovaného nikdo netvrdí, že nezletilé vedl k zahálčivému životu. V tomto ohledu argumentace obžalovaného směřuje proti něčemu, z čeho ho nikdo neviní. Jednání obžalovaného směřovalo k druhému alternativnímu znaku a to k nemravnému životu, kdy, jak sám uvádí, snažil se o to, aby nezletilé měli pomocí aktivit stimulujičích jejich intimní partie slastné pocity, tedy aby ve snaze o opakování takovýchto prožitků opakovaně vyhledávali takovéto pohlavní aktivity, byť si byl dobře vědom, že podle ve společnosti panujících morálních norem, by děti neměli být v takto nízkém věku v takovýchto aktivitách podporovány, jelikož již sice jsou biologicky schopné slastných prožitků, ale ještě nejsou schopné pochopit, že sexuální jednání společnost vnímá velmi komplexně, nejde o něco tako jednoduchého, jako že jim udělá dobře, když si dají zmrzlinu. Pokud nezletilé směřoval k takovémuto sexuálnímu chování, tak nikoliv z nedbalosti, ale úmyslně narušoval jejich mravní vývoj. Z datace videonahrávek je pak nepochybně, že byl naplněn znak delší doby, šlo o řadu útoků v značném časovém rozpětí, kdy obžalovaný soustavně a dlouhodobě zneužíval své žáčky v mateřských školách a u některých pak své jednání dále rozvíjel jednáním, které již mělo charakter pohlavního styku srovnatelného se souloží (bod 2.), zejména pak u nezletilé poškozené H. Ž. trvalo zneužívání téměř dva roky a vedlo (viz výše) k intenzivnímu narušení jejího vývoje. Pro úplnost však soud dodává, že ohrožování výchovy dítěte není trestným činem následčným, neboli pro jeho dokonání není podstatné, zda k následku spočívajícím v narušení rozumového, citového nebo mravního vývoje dítěte skutečně dojde, trestný čin je spáchán již jednáním které vývoj dítěte ohrozí.
343. Poslední právní kvalifikací použitou v případě obžalovaného D. je přečin **výroby a jiné nakládání s dětskou pornografií** a to jednak dle ust. § 192 odst. 1 trestního zákoníku (3. bod), jednak podle ust. § 192 odst. 3 trestního zákoníku (1. a 2. bod).
344. Tohoto přečinu se podle prvního odstavce dopustí ten, kdo přechovává fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě

nebo osobu, jež se jeví být dítětem. Dítětem se dle ustanovení § 126 tr. zákoníku, nestanoví-li zákon v konkrétním případě jinak, rozumí osoba mladší osmnácti let.

345. V případě obžalovaného D. byl v rámci domovní prohlídky v jeho bytě zajištěn flash disk obsahující několik set datových souborů obsahujících fotografie a audiovizuální záznamy, jejichž obsah byl jednoznačně pornografický, tedy nešlo o pouhé zachycení lidské nahoty, ale o zachycení lidského těla za účelem vyvolání sexuálního vzrušení, jsou vyzývavě zachyceny pohlavní orgány i přímo průběh pohlavního styku. Na záznamech figurují jednoznačně děti, jde o osoby prepubertální, bez vyvinutých sekundárních pohlavních znaků. Nejde v žádném případě o hraniční případy, kdy nemusí být podle vzhledu osoby zjevné, zda jde o osobu mladší či starší 18 let. U obžalovaného tedy byly zajištěny pornografická díla zachycující děti, obžalovaný se k jejich přechovávání doznal. Pokud jde o jeho o jeho obhajobu, že tuto pornografii shromáždil jen pro osobní potřebu a pro „vědecké bádání“, tak skutečnost, že šlo jen o přechovávání pro osobní potřebu se odráží právě v kvalifikaci pouze podle prvního odstavce, pokud by bylo prokázáno, že tuto pornografii dále nabízel, činil veřejně přístupnou, uváděl do oběhu, prodával či jinak jinému opatroval, znamenalo by to přísnější právní kvalifikaci. Argumentace o „vědeckých účelech“ je pak zcela lichá, obžalovaný D. nebyl osobou, která by měla zvláštní oprávnění k přechovávání dětské pornografie, která by vylučovala trestnost. Ostatně žádná skutečná vědecká činnost nebyla u obžalovaného zjištěna a v případě obžalovaného se zjevně jedná pouze o honosnější označení vlastního zájmu o problematiku dětské pornografie a zvědavosti. Obžalovaný si tedy úmyslně, bez právního důvodu obstaral pornografii, o které věděl, že zachycuje děti, a tu si pak přechovával, aby jí mohl užívat pro osobní potřebu. Svým jednáním plně naplnil předmětnou právní kvalifikaci.
346. Oproti podané obžalobě byla právní kvalifikace podle prvního odstavce použita pouze vůči dětské pornografii, kterou obžalovaný sám nevyrobil, jelikož právní kvalifikace výroby dětské pornografie konzumuje její prosté přechovávání.
347. Ve formě podle třetího odstavce se tohoto přečinu dopustí ten, kdo vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, činí veřejně přístupným, zprostředkuje, uvede do oběhu, prodá nebo jinak jinému opatří fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, anebo kdo kořistí z takového pornografického díla.
348. V rámci domovní prohlídky byl dále u obžalovaného D. v bytě nalezen značný počet datových souborů obsahujících videonahrávky a fotografie, které obžalovaný sám pořídil a které zachycují průběh jednání popsaného v 1. a 2. bodě výroku (viz výše). V případě děl zachycujících jednání v 2. bodě, tedy zachycení pohlavních styků srovnatelných se souloží a nezletilé poškozené Ž. ve vyzývavých pozicích jde zcela zjevně o pornografická díla. Pornografický charakter má však i zachycení jednání uvedené v 1. bodě, kdy by mohlo být protiargumentováno, že posazení si dítěte na klín nemusí mít sexuální charakter, ale výše již bylo rozebráno, že nešlo o prosté posazení si dítěte na klín, pro obžalovaného šlo o aktivitu motivovanou sexuálně, kdy s dítětem nakládat na klíně způsobem, které ho vzrušovalo a kterým chtěl vyvolat vzrušení u dítěte, přičemž si toto své jednání natáčel právě proto, že si pozdějším přehráváním chtěl opět navodit vzrušivé pocity. Pornografický charakter je při zhlédnutí těchto děl zcela jasně patrný, nelze tyto záznamy zaměnit s normální interakcí s dítětem či nevinnými rodinnými fotografiemi, (které se nicméně způsobem použití rovněž mohou v některých případech stát dětskou pornografií).
349. Obžalovaný věděl, že pornografické díla vytváří focením a nahráváním osob, která jsou mladší 18 let, věk nezletilých mu byl vzhledem k jeho pozici učitele v mateřské školce znám. Soud v případě co do rozsahu dominujících záznamů s nezletilou poškozenou H. Ž., nemá důvod nevěřit obžalovanému, že šlo o pornografii, kterou nechtěl dále šířit, že si takto pouze dokumentoval vzpomínky pro jejich pozdější připomenutí, nicméně pro právní kvalifikaci postačuje naplnění jakékoliv z alternativních forem jednání, tedy i pouhá výroba bez úmyslu dalšího šíření.

350. Obžalovaný tedy svým úmyslným jednáním naplnil předmětnou skutkovou podstatu a použitá právní kvalifikace je plně na místě.
351. **U obžalované Kristýni Ž.** soud shledal, že jednáním popsaným pod 4. bodem výroku se dopustila jednak zločinu obchodování s lidmi dle ust. § 168 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a jednak přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, kdy soud oproti podané obžalobě neshledal, že by se obžalovaná dopustila zločinu obchodování s lidmi rovněž podle odst. 4 písm. a) citovaného ustanovení trestního zákoníku.
352. Přečin ohrožování mravní výchovy mládeže byl již rozebírán výše, zde již stačí stručně shrnout, že jde o trestný čin, který postačuje spáchat z nedbalosti, takže použití této kvalifikace nijak nebrání skutečnost, že obžalovaná nechtěla svým jednáním ohrozit výchovu své dcery. To, že se „pouze“ bez patřičného důvodu domnívala, že vývoj svého dítěte neporuší, když jí umožní vztah s obžalovaným, o kterém v předmětné době již věděla, že je pedofilní a že se k dceři chová nikoliv jako k žačce, ale jako k partnerce, se kterou se přinejmenším „mazlí“, je možné kvalifikovat jako zavinění ve formě vědomé nedbalosti podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jelikož věděla, že její jednání může porušit chráněný zájem (vývoj dítěte), ale bez patřičného důvodu (jen na základě slibů obžalovaného o citlivém a věku odpovídajícím přístupu k nezletilé) spoléhala na to, že k porušení nedojde. Co do okolností podmiňujících použití vyšší sazby zde stačí připomenout, že o charakteru vztahu obžalovaného s její dcerou věděla v základních rysech (bez vědomí o pohlavním styku) již od října 2016 a nezletilou dceru mu pravidelně svěřovala až do zadržení obžalovaných v dubnu 2018, znak delší doby je tudíž plně naplněn.
353. Zločin obchodování s lidmi trestní zákoník v ustanovení § 168 odst. 1 písm. a), které od spáchání činu nedoznalo žádných změn, definuje tak, že se ho dopustí ten, kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá dítě, aby ho bylo užito jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla.
354. Objektem tohoto trestného činu je osobní svoboda v širokém smyslu slova, chráněna je nejen svoboda pohybu, ale i svoboda rozhodování a osobnost člověka. Název trestného činu může zde působit poněkud zavádějícím způsobem, jelikož nemusí jít o obchodování ve smyslu toho, že by dítě bylo prodáváno (jak zjevně tuto právní kvalifikaci pochopil obžalovaný), čin je dokonán tím, že se pachatel na dítěti dopustí některého z výše uvedených alternativně vymezených jednání s vědomím, že ho bude (v případě varianty podle písm. a) cit. ustanovení) užito jiným k pohlavnímu styku, k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla bez ohledu na to, jaký má pachatel motiv, ten je (není-li jím naplněna okolnost podmiňující použití vyšší sazby) možné zohlednit pouze při stanovení trestu. Obžalovaná byla matkou poškozené nezletilé H. Ž., o kterou coby rodič pečovala, měla tedy možnost rozhodovat o tom, zda a komu bude dítě svěřováno, a pakliže dítě svěřovala do dočasné péče obžalovanému, jde o vydání coby jednu z možných forem tohoto trestného činu, přičemž nejpozději v únoru 2018 již věděla, že obžalovaný zneužívá svěření dítěte do péče k tomu, aby s nezletilou měl pohlavní styk. Pokud s vědomím této skutečnosti nezletilou dále pravidelně svěřovala do péče obžalovaného, šlo o vydání dítěte s vědomím, že ho bude použito k pohlavnímu styku. Z hlediska zavinění zde soud shledal nepřímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kdy obžalovaná nevydávala svoji dceru obžalovanému primárně pro to, aby s ní měl pohlavní styk, ale byla s možností, že k němu dojde, srozuměna (vyjma klasické soulože).
355. Okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby uvedenou v odst. 4 písm. a) citovaného ustanovení je to, že pachatel způsobil činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví. Otázka toho, že poškozené nezletilé H. Ž. byla způsobena těžká újma na zdraví, byla vyřešena již výše. Obžalovaná se tedy dopustila jednání uvedeného v odstavci jedna a je přítomen těžší

následek předpokládaný v odst. 4 písm. a), nicméně soud shledal, že zde nebyla naplněna subjektivní stránka. Dle ustanovení § 17 písm. a) tr. zákoníku platí, že jde-li o těžší následek, postačuje zavinění z nedbalosti (nejde zde o případ pro který by zákoník zvlášť vyžadoval zavinění úmyslné). Nebylo prokázáno, že by obžalovaná byla srozuměna s tím, že by nezletilá mohla vzniknout těžká újma na zdraví, a pokud by bylo zjištěno, že následek nastal v důsledku jednání obžalované, soud by zde shledal zavinění ve formě nedbalosti podle ustanovení § 16 tr. zákoníku, nicméně v daném případě je řešení formy zavinění zbytečné, jelikož zde nelze dojít ke vztahu příčiny a následku za situace, kdy dle výše řešených skutkových závěrů není možné prokázat, že by obžalovaná věděla o tom, že mezi obžalovaným a její dcerou dochází k pohlavnímu styku dříve než v únoru 2018. Znalci konstatovali následek u poškozené jako důsledek dlouhodobého intenzivního zneužívání, kdy bylo prokázáno, že obžalovaný měl pohlavní styk s nezletilou již v červenci 2016 a od posledního týdne v srpnu 2016 s ní měl pohlavní styk několikrát týdně až do svého zadržení. Za takovéto situace má soud za to, že se újma u nezletilé rozvinula dříve, než se její matka dozvěděla o tom, že se styk obžalovaného s její dcerou neomezuje na „objímání a pusinky“. Újma u nezletilé se rozvinula jako důsledek jednání obžalovaného v době, kdy o pohlavním styku ještě nevěděla (respektive nelze prokázat opak), tudíž to, že po obdržení této informace obžalovanému dceru dále svěřovala, nebylo příčinou vzniku těžké újmy na zdraví.

356. **K odůvodnění trestů.**

357. **K osobě obžalovaného Petra D.** bylo zjištěno, že nemá žádný záznam v rejstříku trestů ani v evidenci přestupků.

358. Dle hodnocení z věznice byl obžalovaný v průběhu vazby umístěn dvakrát na psychiatrickém oddělení Věznice Brno. Jeho chování je hodnoceno jako specifické, je pláctivý a neustále má snahu se za vše omlouvat. Dodržuje stanovený pořádek a nebyl kázeňsky řešen (č.l. 382-384).

359. **K osobě obžalované Ing. Kristýny Ž.** bylo zjištěno, že nemá žádný záznam v rejstříku trestů ani přestupků.

360. Dle pracovního hodnocení bývalého zaměstnavatele (dle obžalované byl pracovní poměr ukončen po jejím propuštění dohodou, jelikož s ní kolektiv odmítl dále pracovat), byla zaměstnána ve zkušební laboratoři na pozici zkušební technika, projevovala se bezproblémově jako komunikativní a přátelská osoba.

361. Dle hodnocení z věznice vyplývá, že chování obžalované během výkonu vazby bylo na průměrné úrovni. Stanovený pořádek na cele a v osobních věcech si udržovala pouze pod dohledem příslušnic vězeňské stráže (*v kontextu fotografií z domovní prohlídky v bydlíšti obžalované a výše již zmíněné zprávy OSPOD zde zřejmě nejde o reakci na vazbu, ale o obecně se projevující nedeostatečnou pořádnost obžalované*). V plnění povinnosti vyplývající z Vnitřního řádu věznice měla nedostatky, ale kázeňsky řešena nebyla (č.l. 400-404).

362. Soud o obou obžalovaných postupoval podle ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, podle kterého se v případě, kdy soud odsuzuje pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný, přičemž, jde-li o vícečinný souběh většího počtu trestných činů, může soud pachateli uložit trest odnětí svobody v rámci trestní sazby, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu; horní hranice trestní sazby odnětí svobody však nesmí ani po tomto zvýšení převyšovat dvacet let a při ukládání výjimečného trestu odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let nesmí převyšovat třicet let. Vedle trestu přípustného podle takového ustanovení lze v rámci úhrnného trestu uložit i jiný druh trestu, jestliže jeho uložení by bylo odůvodněno některým ze souzených trestných činů. Jsou-li dolní hranice trestních sazeb odnětí svobody různé, je dolní hranicí úhrnného trestu nejvyšší z nich. Stanoví-li trestní zákon za některý z takových trestných činů pouze trest odnětí svobody, může být úhrnným trestem jen trest odnětí svobody jako trest samostatný.

363. V případě obžalovaného D. je nejprísnejší trestní sazba daná pro zločin znásilnění v ustanovení § 185 odst. 3, dle které má být pachatel potrestán trestem odnětí svobody ve výměře pět až dvanáct let odnětí svobody. Použití této trestní sazby je naplněno jak podle písm. a) kdy se obžalovaný dopustil znásilnění vůči poškozeným mladším 15 let, tak podle písm. c), kdy v případě poškozené nezletilé H. Ž. činem způsobil těžkou újmu na zdraví (viz výše).
364. Soud stanovil trest v rámci této výměry s přihlédnutím k povaze závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, přihlédl k jeho chování po činu a k důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
365. Co do polehčujících okolností bylo na místě zohlednit, že jde o osobu dosud netrestanou, která před spáchaním trestného činu vedla řádný život (ve smyslu toho, že nebyl prokázán opak, byť v tomto ohledu některé důkazy nasvědčují, že se obžalovaný mohl dopustit trestné činnosti již v minulosti, ale to nebylo prokázáno, a je proto na obžalovaného nutno hledět, jako na nevinného) a která po odhalení své trestné činnosti s orgány činnými v trestním řízení spolupracovala. Jako polehčující okolnost soud naopak neakceptoval lítost, kterou sice obžalovaný před soudem opakovaně slovně zdůrazňoval, ale soud s ohledem na jednání obžalovaného má za to, že obžalovaný lituje především sám sebe, kdy začínal své výklady o sobě, tím, jak se cítí, jak trpí ve vězení, že je pro něj nesnesitelný život poté, co přišel o svůj „královský život“. Vyjadřoval sice lítost nad poškozenými, ale zjevně nebyl schopen přijmout skutečnou odpovědnost za důsledky svého jednání, kdy opakovaně svaloval vinu na sekundární viktimizaci a na to, že byl odhalen, kdy v opačném případě by svým jednáním nikomu neubližoval a naopak by svou činností na pedonii zachránil „nepočítaně“ dětí před jinými pedofily. Tím se dostáváme k aspektu, který byl pro úvahy o trestu zásadní, k absenci schopnosti skutečného náhledu na své jednání a jeho důsledky, kdy obžalovaný je zjevně přesvědčený, že zneužívání „propedofilních“ dětí neškodí, škodí pouze to, pokud je zneužívání odhaleno a toto jednání se stane předmětem zájmu rodičů, školy, okolí, orgánů činných v trestním řízení, orgánu sociálně právní ochrany dětí, médií atd. Jinak řečeno obžalovaný z důsledků pro nezletilé primárně neviní sebe, ale společnost. Bez získání patřičného sebenáhledu včetně uvědomění si potřeby léčby lze těžko očekávat, že by na obžalovaného mohl trest působit dostatečně výchovně, aby byl zárukou prevence opakování jeho trestné činnosti a to též s ohledem na znalci zjištěnou strukturu jeho osobnosti, kdy obžalovaný je sebestředný, egoistický a realitu si účelově interpretuje tak, aby podporovala jeho vlastní sebenáhled a uspokojování jeho vlastních potřeb, které pak možná i sám před sebou zastírá konstrukcí o uspokojování potřeb „propedofilních“ nezletilých. Z hlediska dalších přitěžujících okolností bylo na místě přihlídnout k tomu, že nešlo o jednorázové pedofilní selhání, ale o dlouhodobou plánovitou činnost, kdy si počínal s rozmyslem, plánoval jednotlivé útoky, spáchal několik trestných činů, v trestné činnosti pokračoval po delší dobu, došlo k řadě jednotlivých útoků a ve vztahu k trestnému činu znásilnění podle ust. § 185 odst. 1, 3 písm. a), c), kde to není součástí samotné právní kvalifikace, je přitěžující rovněž to, že ke spáchaní trestného činu zneužil svého postavení učitele tance, díky které měl důvěru nezletilých.
366. V rámci trestní sazby od pěti do dvanácti let odnětí svobody je nutné kvalifikovat rozličnou trestnou činnost, kdy tresty na spodní hranici mají odpovídat nejméně závažným trestným činům nejméně nebezpečných pachatelům a naopak tresty na horní hranici nejzávažnějším trestným činům nejvíce nebezpečných pachatelů, se kterými se lze v praxi setkávat. Soud shledal, že v případě obžalovaného převažují přitěžující okolnosti, nicméně stále jde o jednání a pachatele, který se neblíží tomu nejhoršímu, s čím se lze v rámci této trestní kvalifikace setkat. Nejde co do osobnosti o osobu násilnou, skutečně si vždy počínal nenásilně a lze i akceptovat, že nechtěl dětem ublížit, což je nutné srovnat s případy, kdy se takovéto trestné činnosti dopustí kriminálně nastavená osobnost, která je zcela bezohledná, násilná, setkat se lze i s brutálními až sadistickými činy, kdy dochází k závažným fyzickým poraněním, k mrzačení obětí fyzickému i duševnímu. Nebylo by proto adekvátní prvotrestanému obžalovanému ukládat trest na samé horní hranici a

za situace, kdy polovina trestní sazby vychází na 8 let a 6 měsíců dle soudu postačuje uložení trestu mírně nad polovinou trestní sazby. Soud v tomto zohlednil rovněž uložené ústavní léčení, kdy je zcela zřejmé, že důvodem spáchání trestného činu byla obžalovaným nezvládnutá pedofilní orientace v kombinaci s narušenou osobností, kdy za předpokladu, že během výkonu trestu obžalovaný získá potřebný sebenáhled, je reálné s ohledem na dostatečnou inteligenci obžalovaného, aby v rámci ústavní léčby s medikací získal dostatečnou racionální kontrolu nad svým jednáním, aby mohl být opět začleněn do společnosti.

367. Vzhledem k výměře trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, kdy podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud zpravidla zařadí do tohoto typu věznice mimo jiné pachatele, kterým byl uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osmi let. Soud neshledal zvláštní důvody pro zařazení odsouzeného do mírnějšího typu věznice, do něj může později přerazen v návaznosti na své chování ve výkonu trestu.
368. S ohledem na výše rozebrané závěry a doporučení soudních znalců bylo dále na místě uložit podle ustanovení § 99 odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 4 tr. zákoníku sexuologické ochranné léčení a to ústavní formou, jelikož obžalovaný spáchal trestný čin ve stavu vyvolaném duševní poruchou (ve smyslu jeho nezvládnuté pedofilní orientace) a jeho pobyt na svobodě je bez léčení nebezpečný a vzhledem k povaze duševní poruchy a léčebných možností nepostačuje léčení ambulantní. Soud zde neměl důvod polemizovat se závěry znalců co do závažnosti poruchy ani co léčebných možností a proto zde vyšel z podaného znaleckého posudku.
369. Dále bylo nutné reagovat na skutečnost, že obžalovaný k páčání trestné činnosti zneužíval svoji pozici učitele v mateřské škole. Podle ustanovení § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku soud může uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let, dopustí-li se pachatel trestného činu v souvislosti s činností, která spočívá ve výkonu určitého zaměstnání, povolení nebo funkce, nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis.. Bylo proto plně na místě ztížít opakování trestné činnosti tím, že obžalovanému bude vysloven zákaz práce s dětmi a to s ohledem na rozsah trestné činnosti a osobu pachatel v nejvyšší možné, tedy desetileté délce.
370. Podle ustanovení § 70 odst. 2 odst. a) tr. zákoníku soud může uložit propadnutí věci, která je nástrojem trestné činnosti. V případě obžalovaného bylo zajištěno velké množství dětské pornografie vytvořené jak obžalovaným, tak nezjištěnými autory, bylo proto na místě vyslovit propadnutí těch věcí, které byly použity k její tvorbě a k jejímu přechovávání. Soud nepřistoupil k uložení trestu propadnutí vůči věcem generického určení, u kterých nebylo zjištěno, že by sloužily k přechovávání či tvorbě dětské pornografie, šlo zde o výpočetní techniku, na které nebyl nalezen závadový materiál, konkrétně jde o notebook zn. HP Pavillion DV7 ser. Číslo xxx s napájecím kabelem (nezávadové data), notebook zn. COMPAQ EVON 1015V ser. číslo xxx tm. šedé barvy (nezávadové data), externí zálohovací HUB s napájecím adaptérem zn. SEAGATE (nezávadové data), interní HD zn. SEAGATE, ser. číslo xxx (technicky nefunkční), externí HD s USB kabelem zn. SEAGATE 2 TB (prázdný), Externí HD zn. SEAGATE ser. číslo xxx, 2 TB červeno černé barvy (prázdný), SIM karta Sazka mobil ser. číslo xxx, bílo žlutá (nezjištěna souvislost s trestnou činností). Pokud jde u obžalovaného zajištěnou hotovost a zlaté mince, nebylo prokázáno, že by jakkoliv souvisely s trestnou činností, a proto nebyl důvod k jejich propadnutí.
371. V případě obžalované Ž. je na místě použití trestní sazby podle ustanovení § 168 odst. 1 tr. zákoníku, která poměrně široké rozpětí od dvou do deseti let, což odpovídá tomu, že dle tohoto ustanovení je kvalifikována poměrně široké spektrum jednání, které se svou závažností podstatně liší.
372. I zde soud při ukládání trestu v rámci uvedené výměry přihlédl k povaze závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované a k jejímu

dosavadnímu způsobu života a k možnosti její nápravy, přihlédl k jejímu chování po činu a k důsledkům, které lze očekávat od trestu pro její budoucí život.

373. Pokud jde o polehčující okolnosti, obžalovaná dosud nebyla trestána, před spácháním trestného činu žila řádným životem, řádně pracovala, starala se o svou malou dceru. Rovněž lze přihlídnout k tomu, že svého činu zjevně upřímně lituje a v zásadě s orgány činnými v trestním řízení spolupracuje, byť svoji obhajobu postavila na popření skutečnosti, že věděla o pohlavním styku. Povinnosti uložené v souvislosti s propuštěním z vazby řádně plní. Dle zpráv z terapií, na které dochází s rodinou a s manželem, se upřímně snaží rodinnou situaci řešit a budovat pro nezletilou odpovídající rodinné zázemí. Významnou polehčující okolností zde soud spatřuje rovněž ve skutečnosti, že obžalovaná zde byla pod vlivem obžalovaného, kterého ještě před činem přijala jako nejbližšího přítele, morální a duchovní autoritu, která jí následně byla schopná podsouvat svá stanoviska k tomu, jaká jednání vůči nezletilé lze ještě tolerovat. Soud akceptuje argument obžaloby, že obžalovaná nemohla být v útlumu intelektuálních schopností, ve stavu „pseudodebility“, jak to označil soudní znalec, kontinuálně po dobu téměř dvou let, ale na druhou stranu soud na základě své praxe nepodceňuje, jak silná může být manipulace, kdy člověka lze, zvláště pokud probíhá dlouhodobě a soustavně, postupně otupit a připravit na to, aby akceptoval věci, které by pro něj byly původně zcela neakceptovatelné, pakliže dokáže manipulace náležitě využít nějaké potřeby či frustrace manipulované osoby (viz znalecký posudek na obžalovanou). Obžalovaná je dostatečně inteligentní a orientovaná, aby si své jednání uvědomovala, výše uvedená manipulace ji v žádném případě trestní odpovědnosti nezabavuje, ale při ukládání trestu je nutné zohlednit tuto okolnost oproti situaci, kdy by obžalovaná i bez její přítomnosti svěřovala jiné osobě svoji nezletilou dceru s vědomím, že bude zneužita k pohlavnímu styku. Je zřejmé, že obžalovaná se trestného činu dopustila v důsledku specifických okolností, roli zřejmě sehrála její vlastní zkušenost, kdy byla jako mladistvá znásilněna a soud může i spekulovat, zda v jejím dětství nejsou přítomny další, traumatické zážitky, které by její, pro běžného občana nepochopitelné, jednání vysvětlovaly. Z poznatků ze své činnosti totiž soud může konstatovat, že velmi často zneužívání vlastního dítěte umožní (vědomě či nevědomě) matky, které samy zažili sexuální zneužívání, a jejich vývoj byl následně narušen v tom smyslu, že nejsou schopny dostatečně jasně rozlišovat hranice jednání, kterého se může vůči dítěti dospělá osoba dopouštět. Jde pouze o spekulaci, obžalovaná nic takového nezmínila a obhajoba takovýto argument nevznesla, nicméně pro úplnost je vhodné tuto skutečnost zmínit, když mimo jiné ilustruje, jaké také může mít zneužívání důsledky a že se zranitelnost takovouto trestnou činností může „dědit“ z generace na generaci.
374. Soud jako přítěžující okolnost u obžalované spatřuje to, že dítě k pohlavnímu styku vydala coby jeho matka, tedy osoba, která má zvláštní povinnost o dítě pečovat a ochraňovat je. K jaké jiné osobě by mělo mít malé dítě důvěru, že se vůči němu ničeho nedopustí, než k vlastní matce? Rovněž nelze přehlédnout, že vztah dcery s obžalovaným připouštěla po dlouhou dobu, prokazatelně sice o pohlavním styku věděla jen několik měsíců před zadržením, ale je zjevné, že by sama nezakročila a bez zásahu orgánů činných v trestním řízení by dále umožňovala zneužívání své dcery.
375. Při zvážení závažnosti trestného činu a osoby obžalované by soud bez dalšího nespatořoval důvody k uložení trestu na spodní hranici zákonné trestní sazby, ale rozhodující zde byla otázka posouzení rodinných poměrů obžalované, kdy dle závěrů znalců i terapeutů je žádoucí, aby nezletilá v této fázi svého vývoje a zpracovávání traumatu měla kompletní rodinné zázemí, jinak řečeno poté, co byla přerušena deviantní vazba na obžalovaného D., potřebuje mít možnost mít adekvátní, přirozenou vazbu na svoji matku, která pro ni byla před narušením rodinných vztahů obžalovaným D. nejbližší osobou. Soud proto přistoupil k uložení takového trestu, který je ještě možné podmíněně odložit, tedy trestu v trvání 3 let. K tomuto rozhodnutí ho vedl především zájem poškozené nezletilé, jejíž traumatizace a šance na co nejméně problémový další vývoj by výrazně poklesla za předpokladu, že by v aktuálním, z hlediska dalšího vývoje nejkritičtějším

období, byla matka ve výkonu trestu odnětí svobody, a dále i to, jaký účinek trestu na obžalovanou lze očekávat. Soud nepochybuje, že si je obžalovaná vědoma toho, že podmíněný trest je zde šancí, aby se svým příkladným každodenním životem, každodenní výchovou nezletilé snažila odčinit následky svého činu, čímž může alespoň částečně odčinit nejen vůči nezletilé, ale rovněž vůči společnosti svůj čin lépe, než kdyby byla, bez nějakého pro kohokoliv dalšího prospěšného efektu, omezena na svobodě nepodmíněným trestem.

376. Na druhou stranu je na místě výkon trestu v mezích možností daných trestním zákoníkem zpřísnit, aby bylo jisté, že její pobyt na svobodě bude skutečně řádný a pro nezletilou prospěšný, proto soud postupoval podle ustanovení § 84 tr. zákoníku za použití § 85 odst. 1 tr. zákoníku a uložil podmíněný trest s dohledem, tedy tak, aby jednak měla odborné vedení probačního úředníka, jednak bylo náležitě kontrolováno, že řádně plní své povinnosti. Vzhledem k závažnosti jejího jednání, u kterého by za jiných okolností přistoupil k uložení nepodmíněného trestu, bylo na místě stanovit zkušební dobu v nejdelším možném, tedy pětiletém trvání. Současně byla podle ustanovení § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku uložena přiměřená povinnost spočívající v povinnosti během zkušební doby se podrobit vhodným programům psychologického poradenství, kdy soud úmyslně blíže program nespécifikoval, jelikož vychází z toho, že v tomto ohledu bude třeba reagovat na vývoj situace a terapie, a proto je konkrétní program na místě zvolit dle doporučení terapeuta, ke kterému začala obžalovaná s rodinou docházet, přičemž jí s volbou vhodného programu dále může pomoci probační úředník, který disponuje seznamy dostupných programů, ze kterých bude možné vybrat program pro obžalovanou nejvhodnější.
377. K uplatněným nárokům na náhradu nemajetkové újmy:
378. K trestnímu řízení se řádně a včasné připojil opatrovník poškozené nezletilé H. Ž. s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 700 000 Kč a zákonného úroku z prodlení ve výši 9 % procent ročně od právní moci rozsudku do zaplacení proti obžalovanému Petru D. a ve výši 300 000 Kč a zákonného úroku z prodlení ve výši 9 % procent ročně od právní moci rozsudku do zaplacení proti obžalované Kristíně Ž.
1. Dále se k trestnímu řízení před zahájením dokazování řádně a včasné připojili s nárokem na náhradu nemajetkové újmy zákonní zástupci poškozené nezletilé D. K. a B. A., v obou případech co do částky 20 000 Kč proti obžalovanému Petru D. Zmocněnec poškozených v rámci své závěrečné řeči navýšil dříve uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy na částku 80 000 Kč v případě nezletilé D. K. a na částku 100 000 Kč v případě nezletilé B. A. a to v obou případech spolu s nárokem na zákonný úrok z prodlení ve výši 9 % procent ročně od právní moci rozsudku do zaplacení. Obhajoba obžalovaného proti tomuto navýšení uplatněného nároku namítla, že je opožděný.
 2. V případě nároků na nemajetkovou újmu způsobenou trestnou činností obžalovaného jde o nároky, které je možné v trestním řízení uplatnit podle ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování. Ve všech výše uvedených případech došlo v tomto smyslu k včasnému uplatnění nároku. Pokud jde o námitky obhajoby, že nelze platně zvýšit požadovanou částku oproti tomu, co bylo uplatněno před zahájením dokazování, jde o nesprávný výklad citovaného ustanovení, které stanoví povinnost podat návrh na náhradu škody před zahájením dokazování a v návrhu uvést z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy uplatňuje, tedy povinnost se včasné a řádně připojit s nárokem do trestního řízení. Je-li tímto způsobem řádně zahájeno v rámci trestního řízení tzv. adhezní řízení o nároku na náhradu škody, nemajetkové újmy či vydání bezdůvodného obohacení, tedy o nároku svou povahou občanskoprávního, má poškozený následně možnost se svým nárokem disponovat a to až do okamžiku, kdy se soud odebere k závěrečné poradě, tedy může upravovat rozsah svého nároku, a tak reagovat na vývoj řízení a průběh dokazování (kdy se může ukázat, že rozsah škody je vyšší, než jaký poškozený původně uplatnil) či např. na případnou náhradu škody

ze strany obžalovaného (poškozený může vzít svůj návrh zpět, jelikož je již během řízení plně uspokojen). Soud je vázán co do výše až tím, jaký nárok poškozený uplatňuje k okamžiku, kdy se odebere k závěrečné poradě a v tomto ohledu došlo k řádnému, včasnému navýšení uplatněného nároku. Tento právní výklad je v soudní praxi ustálený viz shodně R II/1962, s. 32-33, R 50/1986-II.

379. Dle ustanovení § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil, jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Ochrana přirozených práv vychází z ustanovení § 81 občanského zákoníku, který v prvním odstavci obecně stanoví, že chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv, v druhém odstavci pak demonstrativně uvádí, že ochrany požívá zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle ustanovení § 82 odst. 1 občanského zákoníku se má každý člověk, jehož osobnost byla dotčena, právo domáhat toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Na to navazuje ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, dle kterého se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním, přičemž zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Dle ustanovení § 2957 obč. zákoníku musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody.
380. Dle ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu soud, odsuzuje-li obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží v rozsudku obžalovanému, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn. Dle ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu soud, není-li podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení podklad nebo bylo-li by pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení třeba provádět další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení, odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem. Dle odst. 2 citovného ustanovení soud odkáže na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem poškozeného se zbytkem nároku, jestliže mu nárok z jakéhokoliv důvodu přizná jen zčásti.
381. Soud tedy v trestním řízení posuzuje občanskoprávní nárok na náhradu nemajetkové újmy, pakliže byl řádně a včas uplatněn (k čemu v této věci došlo), přičemž však nemá za úkol vést zvláště další, časově náročné dokazování k přesnému zjištění výše škody. Tzv. akcesorické řízení v trestním řádu co do účelu nemá plně nahrazovat řízení ve věcech občanskoprávních, ale je nástrojem sloužícím jednak pro zlepšení přístupu poškozených k rozhodnutí o jejich nároku (místo podání žaloby postačuje připojení k trestnímu řízení), jednak pro vyšší efektivitu výkonu soudnictví, kdy by bylo zbytečné zkoumat duplicitně stejné skutečnosti v trestním a civilním řízení. V případech kdy např. je přímo ve výroku uvedeno, že obžalovaný X způsobil poškozenému Y škodu ve výši Z, tak soud nemá v případě včasného řádného připojení poškozeného jen možnost, ale přímo povinnost o nároku rozhodnout a v případě odsuzujícího rozsudku musí v uvedené výši nárok poškozeného na náhradu škody přiznat. Na druhou stranu v trestním řízení je stále prioritou rozhodnutí o vině a trestu, proto nejde o plné řízení o nároku poškozeného, a pokud se v rámci trestního řízení nepodaří získat dostatečný důkazní podklad pro přiznání nároku v celé jeho výši, soud poškozeného zcela či v té části, ve které nebylo možné

nárok přiznat, odkáže na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě před jiným příslušným orgánem.

382. Soud přiznal poškozené nezletilé H. Ž. nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč. Soud tímto nevyklučuje, že v případě rozšířeného dokazování, bližšího zkoumání závažnosti následků by nedospěl k částce vyšší, z hlediska budoucího uplatnění nároku rovněž záleží na tom, jak se stav nezletilé bude dále vyvíjet. Nárok soud však musel posoudit podle toho, co bylo prokázáno před soudem, kdy nemá pochyb o tom, že nezletilá byla vážně poškozena na svých osobnostních právech, výše stav způsobený obžalovaným kvalifikoval jako těžkou újmu na zdraví. S ohledem na soudní praxi však nemá za to, že by bylo možné s patřičnou mírou jistoty stanovit, že přiměřené peněžité zadostiučinění by bylo na místě v celé uplatněné částce. Uplatněná částka 700 000 Kč je z pohledu rozhodovací praxe poměrně vysoká, v případech zneužívání a znásilnění se běžně přiznávají částky mezi 100 000 až 200 000 Kč a to i v případech, kdy se u oběti již rozvinula posttraumatická stresová porucha. Požadovaná částka přesahuje svou výši i částky, které bývají běžně přiznávány jako náhrada za nemajetkovou újmu způsobenou smrtí nejbližší osoby. Soud si je vědom opatrovníkem nezletilé citovaným rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2017 sp. zn. 45 T 3/2017, ve kterém byla pachatelé, který po dobu několika let zneužíval svoji dceru předškolního a mladšího školního věku, uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy v částce 500 000 Kč. Soudní praxe není a u něčeho natolik neurčitě jako je nemajetková újma ani nemůže být jednotná, zvláště pak, je-li nemajetková újma řešena pouze na základě dokazování provedeného v rámci toho konkrétního trestního řízení. Oproti částkám obvyklým je v soudní praxi možné prakticky vždy najít případy, kdy byla přiznána částka vyšší nebo naopak částka nižší, kdy v zásadě vždy existují nějaké odlišnosti, aniž by existovala jasná zákonná pravidla, jakým způsobem je u nemajetkové újmy zohlednit. Například ve věci 45 T 3/2017 šlo o případ, kdy nezletilá byla zneužívána nikoliv učitelem, ale vlastním otcem, matce o zneužívání dvakrát řekla, ale ta jí nevěřila a otec se pak na ní kvůli tomu zlobil (znalci ve věci konstatovali u nezletilé narušení důvěry v dospělé). Soud ve věci obžalovaného D. nevyklučuje, že se postupem času v návaznosti na vývoj nezletilé ukáže, že požadovaná částka je zcela adekvátní či dokonce nedostačující s ohledem na to, jakým způsobem byl život nezletilé negativně ovlivněn. V současnosti však má za to, že není na místě přílišně vybočovat co do výše přiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy, zvláště pak za situace, kdy by s ohledem na majetkové poměry obžalovaného šlo při přiznání všech požadovaných náhrad nemajetkové újmy o reálně nevymahatelný nárok (zvláště pak v případě přiznání úroku z prodlení vůči osobě, které je ukládán dlouhodobý trest odnětí svobody a ústavní léčení).
383. Soud proto přiznal proti obžalovanému D. pouze nemajetkovou újmu co do částky 300 000 Kč, kdy jde o částku odpovídající běžné soudní praxi, s ohledem na absenci posttraumatické stresové poruchy spíše a absenci fyzických poranění či bolestivých zážitků spíše vyšší (kdy soud zohlednil skutečnosti, pro které bylo na místě u nezletilé shledat těžkou újmu na zdraví a které jsou již řešeny výše). Soud opakuje, že zde jde z jeho pohledu pouze o nepochybné minimum, to co se nezletilé stalo, nelze reálně úhradou žádné peněžité částky odčinit.
384. Pokud jde o nárok uplatněný opatrovníkem proti matce nezletilé, obžalované Ž., soud nárok nepřiznal z důvodů, pro které výše nepoužil právní kvalifikaci § 168 odst. 4 písm. a), nebylo prokázáno, že by se obžalovaná dozvěděla o dlouhodobém zneužívání své dcery dříve než v únoru 2018, tedy v době, kdy již zřejmě došlo u nezletilé k těžké ujmě na zdraví. Soud si je vědom toho, že i tak obžalovaná svým jednáním zasahovala do osobnostních práv nezletilé, kterou nechránila tak, jak by od matky bylo na místě, ale umožnila, aby s ní obžalovaný navázal partnerský vztah a to včetně pohlavního (nekoitálního) styku. Vzhledem k tomu, že jde o matku nezletilé, má však soud za to, že přílehavější a podílu matky na činu více odpovídající je nikoliv kompenzace nemajetkové újmy v penězích, ale to, že matka bude kompenzovat své dceři způsobenou újmu řádnou mateřskou péčí, vytvářením stabilního rodinného prostředí, které její dcera potřebuje pro co nejlepší zotavení se z následků trestné činnosti. Opět soud zde

poznává, že jeho závěr, že na základě provedeného dokazování není na místě v dané situaci uložit požadovanou náhradu nemajetkové újmy v penězích neznamená, že by takovýto nárok byl vyloučen v občanskoprávním řízení a to případně i v návaznosti na vývoj situace – například pokud by se ukázalo, že matka „naturální formou“ (osobní péčí o dceru, výchovou dcery, účastí na rodinných a párových terapiích atp.) nekompensuje způsobenou nemajetkovou újmu či dokonce vývoj nezletilé dále ohrožuje, bylo by na místě nejen zvážit přeměnu podmíněného trestu na nepodmíněný, ale rovněž v rámci občanskoprávního řízení uvážit, zda v dané situaci přichází v úvahu v penězích vyčíslená kompenzace.

385. V případě nezletilé D. K. a B. A. nebyl na rozdíl od nezletilé H. Ž. znalecky zkoumán jejich psychický stav, soud obdržel pouze od zákonných zástupců prohlášení k dopadům činu na život poškozených. K poškozené B. A. je k dispozici prohlášení jejího zmocněnce ze dne 3. 2. 2019 vycházející se sdělení Jany A. o stavu její dcery ze dne 1. 2. 2019, dle prohlášení se u nezletilé po výslechu na policii v létě 2018 začaly objevovat potíže, špatně spala, byla bázlivější, stydlivější a začala docházet na terapii, a od zmocněnce D. K. z 22. 1. 2019, dle kterého nezletilá po výslechu na policii v létě 2018 začala trpět nočními můrami a od 1. 11. 2018 začala kvůli tomu docházet na terapii, kde bylo konstatováno dosud nezpracované trauma ze zneužití, terapie vedla k lepšímu stavu (k dispozici rovněž zpráva psychoterapeutky Mgr. Evy P. z 18. 12. 2018). Z hlediska provedeného dokazování soud nemá u těchto nezletilých za prokázané, že by v důsledku jednání obžalovaného, které bylo ve srovnání s nezletilou H. Ž. zásadně nižší co do rozsahu i intenzity, prokázána taková nemajetková újma, která by odůvodňovala přiznání náhrady v požadovaném rozsahu. Ani zde soud nevylučuje, že se požadovaná výše nemůže ukázat jako adekvátní, či dokonce nižší než odpovídá nemajetkové újmě, ale k takovému závěru by nad rámec potřeb trestního řízení muselo být dále doplněno dokazování, zřejmě znaleckými posudky na nezletilé, které by ovšem mohly vést paradoxně k zhoršení traumatizace nezletilých, stejně jako to může způsobit nevhodně zvolená či příliš intenzivní psychoterapie. Jak výše uvedl ve věci slyšený soudní znalec, u malých dětí je často vhodnou strategií spíše dítě nechat na maximum z prožitého zapomenout. Zbytečně dítěti nezdurazňovat, že by do té doby prožitky vnímané jako neutrální či dokonce příjemné, měly být vnímány jako traumatizující, a soustředit se na to, aby dítě mělo zdravé rodinné prostředí, a vhodná terapeutická pomoc byla připravena pro okamžik, kdy se v pozdějším věku může začít trauma vynořovat a může nastat konflikt mezi vzpomínkami na zneužívání, uvědomění si své dospívající sexuality a společenských norem sexuálního chování.
386. V případě těchto nezletilých má soud za to, že je na místě přiznat přiměřené finanční zadostiučinění, ale při daném důkazním stavu, s přihlédnutím k majetkovým poměrům obžalovaného a k uplatněnému úroku z prodlení, zde přiznal coby nepochybné minimum pouze náhradu nemajetkové újmy pouze ve výši 20 000 Kč a ve zbylé části odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
387. Ve všech případech byla nemajetková újma uplatněna včetně zákonného úroku z prodlení ve výši 9 % a to ode dne právní moci rozhodnutí.
388. Dle ustanovení § 1970 občanského zákoníku může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat vůči dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Pro případy, kdy není výše úroku z prodlení mezi stranami ujednána, stanoví výši úroku z prodlení dle citovaného ustanovení vláda formou nařízení. V současnosti výši úroku z prodlení stanoví citované nařízení č. 351/2013 Sb., které v ustanovení § 2 stanoví výši úroku z prodlení tak, že ročně odpovídá výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Obžalovaný byl seznámen s uplatněným nárokem v částkách přiznaných tímto rozsudkem při hlavním líčení dne 18. 10. 2017, který je třeba považovat pro účely stanovení počátku prodlení za den uplatnění pohledávky (výzvu věřitele) ve smyslu ustanovení § 1958 odst. 2 občanského zákoníku. Dle citovaného ustanovení má dlužník povinnost následně splnit „bez zbytečného odkladu“, neboli ve lhůtě, kterou lze s ohledem na

výši a druh pohledávky, okolnosti případu a osobu věřitele i dlužníka spravedlivě požadovat. Za situace, kdy obžalovaný ví o vznesených nárocích od 18. 10. 2017, není pochyb, že již ke dni vyhlášení rozsudku, natož pak ke dni jeho právní moci, uplynula více než dostatečná doba k dobrovolnému plnění a ke dni právní moci rozsudku bude požadavek poškozených na zákonný úrok z prodlení oprávněný. Soud proto poškozeným přiznal rovněž nárok na úrok z prodlení, kdy požadovaná sazba ve výši 9 % odpovídá repo sazbě vyhlášené ČNB k prvnímu dni druhého pololetí 2018 (jde o sazbu 1 % vyhlášenou 28. 6. 2018) po navýšení o 8 % procentních bodů dle výše citovaného ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze, přičemž o podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno a to tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je rovněž povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vůči pachateli, který byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, má právo žádat u Městského soudu v Praze, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody.

Praha 8. února 2019

JUDr. Monika Křikavová v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Kateřina Veselská